

A Suspense Crime Thriller Novel

റബിൾ ഓർവുൾ

VINOD NARAYANAN

A Suspense Crime Thriller Novel

പാപമൃഗം മരണമൃഗം

VINOD NARAYANAN

ഡബിൾ മർഡർ

സസ്പെൻസ് ക്രൈം ത്രില്ലർ നോവൽ

വിനോദ് നാരായണൻ

അന്നു രാത്രി രണ്ട് കൊലപാതകങ്ങളാണോ താവന്നൂർ
മഠത്തിൽ നടന്നത്? പക്ഷേ സിസ്റ്റർ അനിതയുടെ ദുരുഹമരണം
മാത്രമാണ് പുറംലോകം അറിഞ്ഞത്.

ഫാദർ സ്റ്റീഫൻ നെടുങ്കണ്ടത്തിന്റെ മരണം എന്തുകൊണ്ട്
രഹസ്യമാക്കി വച്ചു?

ആധാർ നമ്പരും സാത്താന്റെ നമ്പരായ 666 ഉം തമ്മിൽ എന്താണ്
ബന്ധം ?

എംഎൽഎ ജേജേയ്ക്ക് ഈ കൊലപാതകത്തിലെ പങ്ക് എന്ത്?

നിഗൂഢമായ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം തേടുകയാണ് അസിസ്റ്റന്റ് കമ്മീഷണർ ഓഫ് പോലീസ് രവീന്ദ്രൻ.

Malayalam Language

Double Murder

(Novel)

Vinod Narayanan

Rights Reserved

First Published: October 2018

Cover & Typesetting : Boons Entertainments

Published by: Sweet mango Publications

Website : vinodnarayana.blogspot.com

Email: boonsenter@gmail.com

All Rights reserved. No part of this publication may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording, or any information storage and retrieval system, without permission in writing from the writer.

വിനോദ് നാരായണൻ

1975 മാർച്ച് 24 തീയതി എറണാകുളം ജില്ലയിലെ തൃപ്പൂണിത്തുറയിൽ ജനിച്ചു. പിതാവ് ചോറ്റാനിക്കര വെളുമ്പറമ്പിൽ നാരായണനും മാതാവ് തൃപ്പൂണിത്തുറ എരൂർ വാണിയത്തു വീട്ടിൽ ഓമനയുമാണ്. ചോറ്റാനിക്കര ഗവ.ഹൈസ്കൂളിലും തൃപ്പൂണിത്തുറ ഗവ.കോളജിലുമായി വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തു. ചരിത്രത്തിൽ ബിരുദാനന്തരബിരുദം നേടിയതിനുശേഷം പത്രപ്രവർത്തകനായി. ഇപ്പോൾ സ്വതന്ത്ര എഴുത്തുകാരനും തിരക്കഥാകൃത്തുമാണ്. അഞ്ച് ഹ്രസ്വചിത്രങ്ങൾ തിരക്കഥയെഴുതി സംവിധാനം ചെയ്യുകയും അവ വിവിധ അന്താരാഷ്ട്ര ചലച്ചിത്രവേദികളിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും പുരസ്കാരാർഹമാവുകയും ചെയ്തു.

ആദ്യത്തെ നോവൽ മായക്കൊട്ടാരം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടത് 1999ൽ മനോരാജ്യം വാരികയിലാണ്. വിവിധ ആനുകാലികങ്ങളിലായി നാൽപ്പതിൽപരം ചെറുകഥകളെഴുതി. വിവിധ പ്രസാധകരിലൂടെ 135 ൽ കൂടുതൽ പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. ദി റെഡ് (നോവൽ), കാട്ടാനകളും പേരാച്ചികളും(നോവൽ), , ചെകുത്താന്റെ രഹസ്യം(നോവൽ), കൊച്ചുകൊച്ചുനിഗൂഢകഥകൾ (കഥകൾ), ഐതിഹ്യങ്ങളിലെ യക്ഷിക്കഥകൾ എന്നിവ പ്രധാനപുസ്തകങ്ങളാണ്. ആമസോണിലൂടെ പതിനഞ്ചിലധികം പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് വിനോദ് നാരായണന്റെ ആമസോൺ ഓതർ പേജ് നോക്കുക.

വിലാസം: ‘

ശിവരഞ്ജിനി’

ചെമ്പ്. P.O, പിൻ : 682608

വൈക്കം, കോട്ടയം ജില്ല.

Email : boonsenter@gmail.com

Website : vinodnarayana.blogspot.com

ഒന്ന്

ധനുമാസമായിരുന്നതുകൊണ്ട് പുലർകാലത്ത് നല്ല
തണുപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

ഹൈറേഞ്ചിൽ തണുപ്പിന് കാഠിന്യം കൂടിയിരുന്നു.

ജാലകങ്ങളിൽ മഞ്ഞുശകലങ്ങൾ പറ്റിപ്പിടിച്ചിരുന്നു.

രവീന്ദ്രൻ പുതപ്പിനിടയിൽ നിന്ന് കൈയും തലയും പുറത്ത് നീട്ടി
മൂരി നിവർത്തി.

ഇടുക്കിയിൽ അസിസ്റ്റന്റ് പോലീസ് കമ്മീഷണറായി രവീന്ദ്രൻ
ചാർജെടുത്തിട്ട് രണ്ടാഴ്ചയേ ആയിട്ടുള്ളൂ.

തുഷാരബിന്ദുക്കൾ പുതഞ്ഞുനിന്ന ജാലകത്തിന്റെ
ചില്ലുപാളികളിലൂടെ പുറത്തുള്ള കാഴ്ച കാണാൻ
വിഷമമായിരുന്നു.

രവി ജാലകം തുറന്നിട്ടു.

തണുത്ത മഞ്ഞുകാറ് അകത്തേക്ക് അടിച്ചു കയറി.

അത് അയാൾ ആവോളം ശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് പുറത്തെ
ഹൈറേഞ്ചിനെ നോക്കി.

നാൽപതു വയസ് പിന്നിട്ട ഇരുനിറമുള്ള ചുറുചുറുക്കുള്ള ഒരു
മിടുക്കനായ പോലീസ് ഓഫീസറാണയാൾ.

ദൂരെ ഹൈറേഞ്ച് കുന്നുകൾ കോട മഞ്ഞിനിടയിലൂടെ മറഞ്ഞും
തെളിഞ്ഞും മനോഹരമായ കാഴ്ച തന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

മിക്കയിടത്തും റബ്ബർ തോട്ടങ്ങൾ അപ്രത്യക്ഷമായി പകരം
പൈനാപ്പിളോ ജാതിക്കായോ ആണ് കൃഷി ചെയ്യുന്നത്.
ചിലയിടത്ത് കൊക്കോ എസ്റ്റേറ്റുകൾ കാണാം.

വാതിലിൽ മുട്ട് കേട്ടു.

ക്വാർട്ടേഴ്സ് കാവൽക്കാരൻ മണിയായിരിക്കണം.

രവി വാതിൽ തുറന്നു.

മണി ചായയുമായി നിൽക്കുന്നു.

രവി ചായ വാങ്ങി മൊത്തിക്കുടിച്ചുകൊണ്ട് ബാൽക്കണിയിലേക്ക് വന്നു.

ദൂരെ മഞ്ഞു പുതഞ്ഞ മലനിരകൾ

അവയ്ക്കിടയിൽ നീലച്ചടയൻ കഞ്ചാവിന്റെ പുക പോലെ തങ്ങിനിൽക്കുന്ന കോടമഞ്ഞ്.

അതിനിടയിൽ എത്രയേക്കർ കഞ്ചാവുതോട്ടമുണ്ടെന്ന് ദൈവത്തിന് മാത്രമേ അറിയൂ.

ബെഡ്ഡിൽ അലക്ഷ്യമായി കിടന്നിരുന്ന മൊബൈൽ ശബ്ദിച്ചു.

രവി വന്ന് മൊബൈലെടുത്തു.

സുനിലാണ്.

രവിയുടെ മുഖം ജാഗരൂകമായി.

കോട്ടയത്തെ ഒരു പത്രത്തിൽ ജേർണലിസ്റ്റാണ് സുനിൽ.

സമൂഹത്തിലെ കുറ്റകൃത്യങ്ങളും അവയുടെ വഴികളും പ്രതികളിലേക്കുള്ള വാതായനങ്ങളും പേലീസുകാരേക്കാൾ നന്നായറിയാവുന്നവരാണ് പത്രക്കാർ.

അതുകൊണ്ട് വിശ്വസ്തരായ എട്ടോ പത്തോ ജേർണലിസ്റ്റുകൾ എല്ലാ മുതിർന്ന പേലീസുകാർക്കും സുഹൃത്തുക്കളായുണ്ടായിരുന്നു.

“ ഹലോ സുനിൽ, എന്തായി കാര്യങ്ങൾ..?”

രവീന്ദ്രൻ ആകാംക്ഷയോടെ തിരക്കി.

“ ഞാൻ ഇന്നലെ പറഞ്ഞ മാറ്റിപ്പേര്..”

“ ഉവ്വ്.. സിസ്റ്റർ അനിത താവന്നൂർ മഠത്തിലെ കിണറ്റിൽ വീണ് മരിച്ച കേസ്.”

“ അതെ, രണ്ടാഴ്ച മുമ്പ് നടന്നത്..”

“ അതെയതെ ആ കേസാണ് എന്നെ എതിരേറ്റതുതന്നെ..”

“ സർ...ഒരു പത്തുമിനിറ്റിനകം ഞാനവിടേക്ക് വരാം.. എനിക്ക് അതി പ്രധാനമായ ഒരു കാര്യം പറയാനുണ്ട്.”

“ ഷുവർ .. ഞാൻ വെയ്റ്റ് ചെയ്യാം.”

കോൾ കട്ടായി.

രണ്ടാഴ്ച മുമ്പാണ് രവീന്ദ്രൻ എസിപിയായി ഇടുകിയിൽ ചാർജെടുത്തത്.

അന്ന് നടന്ന സംഭവമായിരുന്നു താവന്നൂർ മഠത്തിലെ സിസ്റ്റർ അനിതയുടെ അസ്വാഭാവിക മരണം.

വെറും ഇരുപത് വയസ് മാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ സിസ്റ്റർ അനിതയ്ക്ക്.

മഠത്തിലെ കിണറിൽ മുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന നിലയിലായിരുന്നു ജഡം കണ്ടെത്തിയത്.

സിസ്റ്റർ അനിത താമസിച്ചിരുന്ന മഠം ഹോസ്റ്റൽ കിണറിൽ നിന്ന് ഇരുനൂറ് മീറ്റർ അകലെയാണ്.

സിസ്റ്റർ അനിതയുടെ മുറിയിൽ രക്തപ്പാടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഇടനാഴി മുതൽ കിണർ വരെ ധാരയായി രക്തപ്പാടുകൾ ഉണ്ട്.

ജഡത്തിൽ സാധാരണ കന്യാസ്ത്രീകൾ ധരിക്കുന്ന തിരുവസ്ത്രം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അടിവസ്ത്രങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

പോലീസ് ഇൻക്വസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കിയത് രവിയുടെ സാന്നിധ്യത്തിലാണെങ്കിലും പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ട് ആത്മഹത്യയിലേക്കാണ് വിരൽ ചൂണ്ടിയത്.

ശ്വാസകോശത്തിൽ കിണർ വെള്ളമുണ്ട്.

അതുകൊണ്ട് സിസ്റ്റർ അനിതയുടേത് മുങ്ങിമരണമാണ് എന്നാണ് പോലീസ് സർജന്റെ റിപ്പോർട്ട്.

കൈത്തരസ് മുറിച്ചതിന്റെ രക്തമാണ് മുറിയിൽ കണ്ടതും അവിടെ നിന്ന് കിണർ വരെയുള്ള വഴിയിലും കണ്ടത്. അതുകൊണ്ട് അത് ആത്മഹത്യ തന്നെയാണ് എന്ന നിഗമനത്തിലാണ് പോലീസ് എത്തിച്ചേർന്നത്.

ഇതിനിടയിൽ റോമിൽ നിന്ന് എന്നു പറഞ്ഞ് രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഒരു ഇന്റർനാഷണൽ നെറ്റ് നമ്പറിൽ നിന്ന് രവിയുടെ മൊബൈലിലേക്ക് വിളി വന്നു.

“ കന്യാസ്ത്രീയുടെ മരണം ആത്മഹത്യ തന്നെയാണ്. അവർ വീട്ടിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ കൊണ്ട് വളരെയധികം മാനസികപീഡനം അനുഭവിച്ചിരുന്നെന്നും ഇതു സംബന്ധിച്ച് എന്തു സഹായത്തിനും സഭ തയ്യാറാണെന്നും” സഭാപ്രതിനിധി എന്നു പറഞ്ഞ് വിളിച്ചയാൾ പറഞ്ഞിരുന്നു.

അതിൽ എന്തോ ഒരു ദുരുഹത രവിയുടെ പോലീസ് ബുദ്ധിയിൽ ഒരു കല്ലുപോലെ കുടുങ്ങിക്കിടന്നു.

സുനിൽ പത്തുമിനിറ്റിനകം വന്നു.

വന്നപാടെ സുനിൽ പറഞ്ഞു

“ സർ, ഇതൊരു ഗൗരവതരമായ സീക്രട്ട് ന്യൂസാണ്. ഞാനാണ് ഇത് പറഞ്ഞതെന്ന് പുറത്താരും അറിയരുത്.”

രവി, സുനിലിനെ തന്റെ ക്വാർട്ടേഴ്സിന്റെ ഓഫീസ് റൂമിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി

രവി പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് മണി സുനിലിന് ചായ കൊണ്ടു വന്നു കൊടുത്തു.

മണി പുറത്തുപോയ ഉടൻ സുനിൽ ചാടിയെഴുന്നേറ്റ് ഓഫീസ് റൂമിന്റെ വാതിലടച്ചു കുറ്റിയിട്ടു.

പരിഭ്രാന്തനായ അവന്റെ മുഖം കണ്ടപ്പോൾ രവി ചെയറിൽ നിന്ന് എഴുന്നേറ്റു.

“ സുനിൽ ഇരിക്ക്.. ചായ കുടിക്കൂ.. എന്നിട്ട് കാര്യം എന്താണെന്ന് പറയൂ..”

സുനിൽ മേശക്ക് മുന്നിലെ കസേരയിൽ ഇരുന്ന് ദീർഘനിശ്വാസമെടുത്തു.

ചായ ഒരു കവിൾ മൊത്തി.

എന്നിട്ട് ചുറ്റും നോക്കിയിട്ട് പറഞ്ഞു:

“ അന്ന് താവന്നൂർ മഠത്തിൽ രണ്ട് ഡെഡ് ബോഡികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.”

രവിക്ക് കൃത്യമായി മനസിലായില്ല.

“ സുനിൽ പറഞ്ഞത് എനിക്ക് മനസിലായില്ല. ഒന്നു കൂടി പറഞ്ഞേ.”

“ താവന്നൂർ മഠത്തിൽ സിസ്റ്റർ അനിത ആത്മഹത്യ ചെയ്ത സംഭവമില്ലേ, അന്നേ ദിവസം തന്നെ അവിടെ മറ്റൊരു മരണം കൂടി നടന്നിരുന്നു. അതും കൊലപാതകം!”

“ വാട്ട്..?”

രവി ഞെട്ടലോടെ ചോദിച്ചു.

“ യെസ് ഞാൻ സത്യമാണ് പറയുന്നത്.”

“ എന്നിട്ട് ആ ബോഡിയെവിടെ..ആരാണ് മരിച്ചത് ...അല്ല കൊല്ലപ്പെട്ടത്..”

“ ഫാദർ സ്റ്റീഫൻ നെടുങ്കണ്ടം.. 6- 65 വയസുള്ള ഒരു പാതിരി.
അതൊരു കൊലപാതകമായിരുന്നു. “

“ ആ ബോഡിയെവിടെ.. അപ്പോൾ സിസ്റ്റർ അനിതയുടെ
മരണത്തിനും ഇതുമായി എന്തോ ബന്ധമുണ്ട്. എന്തിനാണ്
താവന്നൂർ മഠം അധികൃതർ ഈ വിവരം പോലീസിൽ നിന്ന് മറച്ചു
വച്ചത്. ആ ഡെഡ് ബോഡി അവർ സ്വന്തം നിലയ്ക്ക് മറവ്
ചെയ്തോ ... ഹോ വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസമാകുന്നു. സുനിലേ,
നീയിത് എക്സ്ക്ലൂസീവ് ന്യൂസായി നിന്റെ പത്രത്തിലൊന്നും
കൊടുത്തേക്കരുത്.”

“ എന്റെ ദൈവമേ, ഞാൻ ജോലി ചെയ്യുന്നത് മലയാള
മാമാങ്കത്തിലാണെന്ന് സാറിനറിയാമല്ലോ. ഇല്ലില്ല.. ഞാൻ
കൊടുക്കില്ല.”

“ അതെന്നിക്കറിയാം നിന്റെ പത്രച്ചങ്ങാതികൾ വഴി തീപ്പൊരി
പത്രങ്ങൾക്ക് കിട്ടരുതെന്നാ പറഞ്ഞത്. പക്ഷേ ഈ ഡീറ്റെയിൽ
പോര സുനിലേ..”

“ സർ ഇതേപ്പറ്റി ആധികാരികമായി പറയാൻ പറ്റുന്ന ഒരാളെ
ഞാൻ പരിചയപ്പെടുത്താം”

“ അതാരാണ്..?”

“ സിസ്റ്റർ ജാസ്മിൻ..താവന്നൂർ മഠത്തിലെ അന്തേവാസിയാണ്..”

“ ഇൻറസ്റ്റിങ്.. പക്ഷേ അവർക്കതിനുള്ള ധൈര്യമുണ്ടോ?”

“ മറ്റാർക്കുമില്ലെങ്കിലും സിസ്റ്റർ ജാസ്മിൻ അതിനുള്ള
ധൈര്യമുണ്ട്.. അതെന്നിക്ക് നന്നായറിയാം..”

“ ഓക്കെ..എപ്പോൾ കാണാൻ പറ്റും അവരെ..?”

“ ഇന്ന് വൈകുന്നേരം ഞാനവരെ ഇവിടെ കൊണ്ടു വരാം.”

“ ഓക്കെ... ഐ വിൽ വെയ്റ്റ് ഫോർ യൂ..”

രവി സുനിലിനെ യാത്രയാക്കി.

രവി ഒരു വിൽസ് സിഗരറ്റിന് തീപിടിപ്പിച്ച് അൽപനേരം അതിന്റെ പുക നുകർന്നു.

അയാളുടെ പോലീസ് ബുദ്ധിയിൽ എന്തോ മിന്നി.

അയാൾ മേശവലിപ്പിൽ നിന്ന് സിസ്റ്റർ അനിതയുടെ കേസ് ഫയൽ എടുത്തു തുറന്നു.

അപ്പോൾ മൊബൈലടിച്ചു.

കാഞ്ഞാർ എംഎൽഎ ജേജേയാണ്.

ജേക്കബ് ജോർജ്.

“ശല്യം..”

രവി കോൾ കട്ട് ചെയ്തു.

രണ്ട്

ഡിസ്ട്രിക്ട് പോലീസ് ഹെഡ് ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ ചെന്ന്

കയറിയപ്പോൾ രവിയോട് ഡിവൈഎസ്പി മനു എബ്രഹാം

പറഞ്ഞു:

“ സർ, ആ കാഞ്ഞാർ എംഎൽഎ ജേജേ വലിയ ചൂടിലാ..
രാവിലെ വന്ന് കുത്തിയിരിക്കുന്നുണ്ട്.”

“ ഓ, ...എന്നെപ്പിടിച്ചങ്ങു മൂക്കിലോട്ടു കേറ്റാനായിരിക്കും..”
രവി ഇടനാഴിയിലൂടെ നടന്ന് സ്വന്തം ഓഫീസിലേക്ക് കയറി.

ജേജേ അവിടെ മേശയുടെ മുന്നിൽ കുത്തിയിരിക്കുന്നുണ്ട്.
അയാൾ ഒന്ന് എഴുന്നേറ്റുപോലുമില്ല.

മുഖം കനപ്പിച്ചാണിരിപ്പ്
രവിയും കണ്ടഭാവം കാണിച്ചില്ല.

കസേരയിൽ ഇരുന്നപാടെ രവി മേശപ്പുറത്തെ ബെൽ അടിച്ചു.
പാറാവ് നിന്ന് പോലീസുകാരൻ ഓടി വന്ന് സല്യൂട്ടിച്ചു.

രവി അയാളോട് ക്ഷുഭിതനായി ചോദിച്ചു

“ ഞാനില്ലാത്തപ്പോൾ മറ്റുള്ളവരെ എന്റെ ഓഫീസിൽ
കയറ്റിയിരുത്താൻ തന്നോടാരാ പറഞ്ഞത്..?”

ചോദ്യം ജേജേയെ ഉന്നം വച്ചുള്ളതാണെന്ന് കണ്ട്
പോലീസുകാരൻ വിയർത്തു.

“ അത് സാർ..”

അതുകണ്ട് ജേജേ കസേരയിൽ ഗർവ്വാടെ ചാഞ്ഞുകിടന്ന്
പോലീസുകാരനോട് പറഞ്ഞു

“ എടോ പോലീസുകാരാ, താൻ നിന്നു വിയർക്കുവെന്നും വേണ്ട.
ആ ചൊരിച്ചിൽ എന്നോടാ.. ഇവിടെക്കയറിയിരിക്കാൻ
എനിക്കൊരു പുനാരമോന്റേം സർട്ടിഫിക്കറ്റ് വേണ്ട.. നീ പോയി
പാറാവു നില്ലെടാ കൊച്ചനേ..”

“ സാർ..”

പാറാവുകാരൻ വിനീതനായ ആശ്വാസത്തോടെ പോകാൻ തുനിയവേ രവി കനപ്പിച്ച ശബ്ദത്തിൽ ചോദിച്ചു.

“ എടോ, താനെങ്ങോട്ടാ..? താനെന്റെ ഓഫീസിന്റെ സെക്യൂരിറ്റിയാ അല്ലാതെ വലിഞ്ഞുകേറി വന്ന വല്ല എമ്പോക്കികളുടേയും സെക്യൂരിറ്റിയല്ല. തന്നിക്കാരാടോ ശമ്പളം തരുന്നത്. സർക്കാരല്ലേ.. താൻ സർക്കാരിനോട് മാത്രം കൂറ് കാണിച്ചാൽ മതി കേട്ടോ..”

“ ഹരീ പനപ്പുലയാടി മോന.. ഞാൻ ജേജേയാ..”

ജേജേ കസേരയിൽ നിന്ന് ചാടിയെഴുന്നേറ്റ് ഗർജിച്ചു.

“ ഈ കേരളത്തിൽ ഞാൻ പറയുന്നതേ നടക്കൂ.. നീ ഇച്ചിരി മുമ്പ് പറഞ്ഞ ആ സർക്കാരില്ലേ അത് ഞാനാ.. ഓർത്തോടാ കൊച്ചനേ..നീയൊക്കെ എച്ചിലു തിന്നുന്ന വെറും സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥൻ. നീയെന്നെ വിരട്ടാറായോടാ പട്ടീടെ മോനേ.. നിന്നെ ഞാനങ്ങും തട്ടും കാസർകോട്ടേക്കോ ഏത് മറ്റേടത്തേക്കോ നിന്നെ പന്തു തട്ടണ മാതിരി തട്ടാൻ എനിക്ക് പറ്റും. വേണേൽ ഒരു കള്ളക്കേസുണ്ടാക്കി സസ്പെൻഷനടിപ്പിക്കാനും പറ്റും അത് വേണേൽ ഡിസ്മിസലുമാക്കും ജേജേ വിചാരിച്ചാൽ.. നീ ജേജേയോട് കളിക്കല്ലേ..”

രവി പല്ല് കടിച്ച് പിടിച്ചിരുന്ന് എല്ലാം കേട്ടിരുന്നു.

ജേജേ ഒന്നടങ്ങിയപ്പോൾ രവി പാറാവുകാരനോട് പറഞ്ഞു

“ താൻ പുറത്തിറങ്ങി നിൽക്ക്.”

പാറാവുകാരൻ മുറിയിൽ നിന്ന് പുറത്തുപോയ ഉടൻ രവി വാതിലടച്ച് കുറ്റിയിട്ടു.

എന്നിട്ട് ജേജേയുടെ നേരേ തിരിഞ്ഞു.

എന്നിട്ട് തൊഴുതിട്ട് ചോദിച്ചു

“ മനസിലായില്ലായിരുന്നു അങ്ങയുടെ മഹത്വം. അങ്ങ് വന്നത് എന്തിനാണെന്ന് പറഞ്ഞാലും..”

ജേജേ കോപമിറങ്ങി സ്വതസിദ്ധമായ ശൈലിയിൽ
തമാശരുപേണ കുശലാമ്പേഷണഭാവത്തിൽ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി

“ എടാ കൊച്ചനേ, ദേഷ്യം വന്നാൽ ഞാൻ അതുമിതും പറയും.
അത് ഞങ്ങൾ കാഞ്ഞാറ്റുകാരുടെ ഒരു സ്വഭാവമാ. പ്രത്യേകിച്ച്
എന്റെയൊരു പോളിസിയാ. നീയതൊന്നും കണക്കിലെടുക്കണ്ട.
ഞാനിപ്പോ വന്നത് എന്നാണു വച്ചാ ചെറുതോണീല് വച്ച് കഴിഞ്ഞ
ദിവസം ഒരു കാറ് പിടിച്ചില്ലേ. അതില് ഇരുപത് കോടീടെ നല്ല
ഒന്നാന്തരം നീലച്ചടയൻ ഇടുക്കി ഗോൾഡ് ഉണ്ടായിരുന്നു. നീയത്
പിടിച്ച് കേസാക്കി. അതൊന്നു മൂക്കണം. കാണണ്ടപോലെ
കണ്ടോളാം. വെറുതേ എതിർത്ത് നിന്ന് അലമ്പുണ്ടാക്കണ്ട. മോൻ
ഒറ്റപ്പെടും. ഈ ഹെഡ് ക്വാർട്ടേഴ്സ് മുഴുവൻ എന്റെ പിള്ളേരാ.
ഞാൻ സ്വാധീനം ചെലുത്തി സ്ഥലം മാറ്റം വാങ്ങി പ്രതിഷ്ഠിച്ച
എന്റെ പിള്ളേരാ അവർ. ഇതിന്റെടേല് ഞാനറിയാതെ
മോനെങ്ങനെ വന്ന് ചാടി എന്നതാ എന്നെ ഞെട്ടിക്കുന്നേ. അപ്പോ
ഈ ജേജേ പറഞ്ഞാൽ മോൻ കേൾക്കില്ലേ..?”

ജേജേ പറഞ്ഞു നിർത്തിയ ഉടൻ രവി അയാളുടെ കോളറിന്
പിടിച്ച് തള്ളി നിൽക്കുന്ന കുറുക്കിയിൽ മുട്ടുകാലുകൊണ്ട്
ആഞ്ഞൊന്നു തൊഴിച്ചു.

ജേജേ കണ്ണുമിഴിച്ച് ആർത്തനാദം പുറപ്പെടുവിച്ച് വായ്
പൊളിച്ചു.

രവി അയാളുടെ വായ് പൊത്തി.

“ പുലയാടി മോനേ, നീയേതു മറ്റേടത്തെ എംഎൽഎ
ആണെങ്കിലും രവിക്ക് പൂല്ലാണ്. നീ പറയുന്നതുപോലെ
കേൾക്കാൻ നിന്റെ തന്ത പീലിക്കണ്ണൻ ഉലഹന്നാനല്ല എനിക്ക്
ശമ്പളം തരുന്നത്. നിന്നെ ഈ പാവപ്പെട്ട ജനം വോട്ടു കുത്തി
എംഎൽഎ ആയി കയറ്റിവിട്ടത് കാഞ്ഞാറ്റിൽ കഞ്ചാവ് കൃഷി
നടത്തി പുത്തനൊണ്ടാക്കാനല്ല, ജനങ്ങളെ സേവിക്കാനാണ്.
നീയിങ്ങനെ സേവിക്കല്ലേ ജേക്കബേ..”

ജേജേ കുഴഞ്ഞത് കസേരയിലേക്ക് വീണു.

രവി ഒന്നു ഭയന്നു.

പിണ്ണാക്കുപോലത്തെ ശരീരമാണ് തടിയന്റേത്.

തട്ടിപ്പോയോ..?

രവി അങ്ങരുടെ കവിളത്തൊന്നു തട്ടി.

“സാരേ..?”

ജേജേ മെല്ലെ ശ്വാസം വിട്ടു.

അയാൾ ഭയപ്പാടോടെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു.

രവി ഭാവമൊന്ന് മാറ്റിപ്പിടിച്ചു.

അവൻ അടക്കത്തിൽ പുളളിയുടെ ചെവിയിൽ പറഞ്ഞു

“സാരേ..സാറു പേടിച്ചുപോയോ...എന്റെ കാലു കൊള്ളുകേം ചെയ്തു. ഞാൻ ചുമ്മാ ആക്ട് ചെയ്തതാ..ക്യാമറ..ക്യാമറ...മറ്റേ കാര്യമൊക്കെ നമുക്ക് റെഡിയാക്കാം.. എനിക്ക് ചില്ലറ വല്ലോം കിട്ടണം..”

അതുകേട്ടപ്പോൾ ജേജേ ദീർഘനിശ്വാസമുതിർത്ത് കരുണാമയനായി രവിയെ നോക്കി.

“എന്നാലും എന്റടാ..ആ താങ്ങാരു താങ്ങായിരുന്നു...നീ അറിഞ്ഞൊണ്ടല്ലല്ലോല്ലേ...?”

“ഏയ്...ഒരു കളി കളിച്ചതാ..മുറീല് ഒളി ക്യാമറയുണ്ട്...നമക്ക് വല്ലോ തടയണ്ടെന്നറിയാൻ മോളിലെ ഏമാഷ് ഫിറ്റ് ചെയ്തുവച്ചതാ..ആക്ഷൻ മുഴുവനും അവൻ പിടിക്കും..ഡയലോഗ് പിടിക്കത്തില്ല..അതാ അങ്ങനെ ചെയ്തേ..”

ജേജേ അതുകേട്ട് ബുദ്ധിരാക്ഷസന്റെ മട്ടിൽ നീട്ടി മൂളി

“ഊം.. അപ്പോ ഒരു പാവപ്പെട്ട സാമാജികന്റെ നാഭിക്ക് എസിപി മുട്ടുകാല് കേറ്റിയത് തെളിവു സഹിതം ഒണ്ടല്ലേ..?”

അതുകേട്ട് രവി വിനയം അഭിനയിച്ച് കൈകൂപ്പി.

“ സാറേ ചതിക്കരുത്.. പെണ്ണുപോലും കെട്ടിയിട്ടില്ല.. ജീവിതം പെരുവഴിയിൽ ഇനിയും നീണ്ടു നിവർന്ന് കിടക്കുവാ.. ഇനി സാറിന് വേണേൽ നടപടിയാക്കിക്കോ. പക്ഷേ മറ്റേ കേസ് ഞാൻ പൊക്കും.....നീലച്ചടയന്റെ.. എന്നാ വേണം..?”

“ എന്നാലും ആ താങ്ങ്..”

ജേജേ വയറ് പൊത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

ജേജേ രവിയെ കെട്ടിപ്പിടിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോ അവൻ തടഞ്ഞു

“ വേണ്ട...വേണ്ട...എന്നോട് ദേഷ്യപ്പെട്ട് ആക്രോശിക്കുന്നപോലെ അഭിനയിക്ക്...എന്നിട്ട് ഇറങ്ങിപ്പോക്കോ...”

ജേജേ വാതിൽ തുറന്ന് പുറത്തിറങ്ങി.

എന്നിട്ട് വാതിൽക്കൽ നിന്ന് ഉറക്കെ ആക്രോശിച്ചു.

“ നിന്നെ ഞാനെടുത്തോളാം പനപ്പുലയാടി മോനേ.”

ജേജേയുടെ മുഖം കനത്തിരുന്നു.

ജേജേയുടെ മുഖം കണ്ടപ്പോൾ രവിക്ക് മനസിലായി ജേജേ അത് ചുമ്മാ പറഞ്ഞതല്ലെന്ന്.

ബുദ്ധിരാക്ഷസനാണ് ജേജേ.

അയാളെ സൂക്ഷിക്കണം.

രവി അമർത്തിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് സീറ്റിൽ വന്നിരുന്നു.

00000 000000 00000

വൈകുന്നേരം മൂന്നരയായപ്പോൾ ജേർണലിസ്റ്റ് സുനിലിന്റെ ഫോൺ വന്നു രവീക്ക്.

സിസ്റ്റർ ജാസ്മിനേയും കൊണ്ട് അവൻ നാലു മണിക്ക് ക്വാർട്ടേഴ്സിലെത്തും.

രവി അപ്പോൾ പോലീസ് ക്ലബ്ബിലായിരുന്നു.

അവൻ ഉടൻ അവിടെ നിന്നിറങ്ങി.

ക്വാർട്ടേഴ്സിലെത്തിയപ്പോൾ സുനിലും ഒരു യുവതിയും അവിടെ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ചുരിദാർ ധരിച്ച വെളുത്ത സുന്ദരിയായ യുവതിയെ സുനിൽ പരിചയപ്പെടുത്തി.

“ സർ ഇതാണ് സിസ്റ്റർ ജാസ്മിൻ.”

അതൊരു കന്യാസ്ത്രീയാണെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ രവീക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല.

ഷാംപൂ ചെയ്ത് ബോബ് ചെയ്ത മുടി.

ലിപ്സ്റ്റിക്കിട്ടതെന്ന് തോന്നിപ്പിക്കും വിധം ചുവന്നുതുടുത്ത അധരങ്ങൾ.

രവി സുനിലിനെ നോക്കി.

സുനിലിന് കാര്യം മനസിലായി.

“ സർ. ഒന്നും വിചാരിക്കരുത്.. നല്ലൊരു പോലീസുകാരനിൽ നിന്നും ഒന്നും ഒളിക്കാൻ പറ്റില്ലെന്നറിയണം. ഞാൻ ഇവളെ വിളിക്കുന്നത് വീണ എന്നാണ്. ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ കഴിഞ്ഞ അഞ്ചു വർഷമായി പ്രണയത്തിലാണ്. മൂന്ന് മാസം മുമ്പ് രജിസ്റ്റർ മാറേണ്ട കഴിച്ചു. പക്ഷേ ഇവൾ ഇപ്പോഴും മഠത്തിൽ കന്യാസ്ത്രീയായിത്തന്നെ കഴിയുന്നു. മഠത്തിലെ സ്കൂളിലെ

തന്നെ ടീച്ചറാണ്. സ്കൂളിന്റെ ആവശ്യത്തിന് എന്ന് പറഞ്ഞ് ഒരു വിധത്തിൽ ഇപ്പോൾ പുറത്ത് ചാടിയതാണ്..”

“ എന്റെ സുനിലേ തന്നെ സമ്മതിക്കണം.. തനിക്ക് പ്രേമിക്കാൻ കർത്താവിന്റെ മണവാട്ടിയെത്തന്നെയേ കിട്ടിയുള്ള അല്ലേ.. വാ .. അകത്തേക്കിരിക്കാം..”

രവി അവരെ ഓഫീസിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി.

ഇരുവരേയും ഓഫീസിനുള്ളിൽ ഇരുത്തിയിട്ട് രവി വാതിൽ ലോക്ക് ചെയ്തു.

“ നിങ്ങളെങ്ങനെയൊ രജിസ്റ്റർ മാറേജ് ചെയ്തത്..?”

“ എന്റെ സുഹൃത്ത് അഡ്വക്കേറ്റ് പ്രാദേശാലിന്റെ സഹായത്തോടെ. വേറെ സുഹൃത്തുക്കളുമുണ്ടായിരുന്നു. അമ്പലത്തിൽ വെച്ച് കെട്ടി. അതുകഴിഞ്ഞ് മൂപ്പത് ദിവസം കിഴിഞ്ഞ് രജിസ്റ്റർ മാറേജ്. മറത്തിലൊരു കുഞ്ഞും ഇതറിഞ്ഞിട്ടില്ല..ഇവളുടെ വീട്ടുകാരും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല..”

“ ബെസ്റ്റ്..ഇനിയെങ്ങനെ ഒരുമിച്ച് ജീവിക്കാനാണ് നിങ്ങളുടെ പ്ലാൻ..?”

“ അത് സമയം വരും..പക്ഷേ അതിലും ഇംപോർട്ടന്റ് ആയ കാര്യമാ ഇവൾക്ക് പറയാനുള്ളത്. ഫാദർ സ്റ്റീഫൻ നെടുങ്കണ്ടത്തിന്റെ കൊലപാതകത്തെപ്പറ്റി..”

സുനിൽ പറഞ്ഞു.

രവി ഫോണടുത്ത് കോൾ ചെയ്യുന്ന മട്ടിൽ കാതിൽ വെച്ചിട്ട് പറഞ്ഞു

“ ഒരു മിനിറ്റ്..!”

അതിനിടയിൽ അയാൾ ഫോണിലെ രഹസ്യ ക്യാമറ ഓണാക്കി ഫോൺ പ്രത്യേകരീതിയിൽ വെച്ചു.

അതിൽ സിസ്റ്റർ ജാസ്മിനും സുനിലും കൃത്യമായി ഫ്രെയിം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

“ ഇനി പറയ് സിസ്റ്റർ ജാസ്മിൻ.. എന്താണ് അന്ന് താവന്നൂർ മഠത്തിൽ സംഭവിച്ചത്.. ഫാദർ സ്റ്റീഫൻ നെടുങ്കണ്ടത്തിന്റെ കൊലപാതകം എന്തിനാണ് മഠം അധികൃതർ ഒളിപ്പിച്ചു വച്ചത്?”

സിസ്റ്റർ ജാസ്മിന്റെ മുഖം ആകുലമായി.

മുൻ

എസിപി രവിയുടെ ക്വാർട്ടേഴ്സ് ക്യാബിനിലിരുന്ന് സിസ്റ്റർ ജാസ്മിൻ.എന്ന വീണ ആ സംഭവം പറഞ്ഞു തുടങ്ങി:

“ രണ്ടാഴ്ച മുമ്പ് അതായത്, ഡിസംബർ നാലിന് വൈകുന്നേരം അഞ്ചു മണിയായപ്പോൾ ഞാനും സിസ്റ്റർ ബെന്നറും ക്ലാസ് കഴിഞ്ഞ് മഠത്തിന്റെ ഉദ്യാനത്തിലിരിക്കുകയായിരുന്നു..”

“ അതായത് സിസ്റ്റർ അനിതയുടെ ഡെഡ് ബോഡി മഠത്തിലെ കിണറ്റിൽ കാണുന്നതിന്റെ തലേദിവസം..?”

രവി ഇടപെട്ടു.

“ യേശു.”

സിസ്റ്റർ ജാസ്മിൻ തുടർന്നു.

“ അപ്പോൾ ഒരു ചാരക്കുളർ സൈലോ കാർ മഠത്തിന്റെ പോർച്ചിൽ വന്നു നിന്നു. അതിൽ നിന്ന് നാലു പുരുഷന്മാർ ഇറങ്ങി. ഒരാളെ എനിക്കറിയാം. കാർലോസ് അച്ചൻ. പുള്ളിയെ ഞങ്ങൾ സിസ്റ്റേഴ്സിന് ഇഷ്ടമല്ല.”

“ അതെന്താ..?”

“ ഒരു വൃത്തികെട്ടയാളാണ്..”

“ മറ്റുള്ളവരോ?”

“ ഒരാൾ വളരെ പ്രായം ചെന്ന ഒരു അവശനായ അച്ചനാണ്. തൊണ്ണൂറ് തോന്നിക്കും. പക്ഷേ അറുപതേയുള്ളൂവെന്ന് സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റ് പറഞ്ഞു. അവർക്ക് അവരെ എല്ലാവരേയും അറിയാം. ഞാൻ അവിടെ വന്നിട്ട് അന്നേക്ക് ഒരാഴ്ചയേ ആയിരുന്നുള്ളൂ. ആ പിതാവിന്റെ പേരാണ് ഫാദർ സ്റ്റീഫൻ നെടുങ്കണ്ടം.”

“ മറ്റ് രണ്ട് പേരോ?”

“ ഒരാൾക്ക് അമ്പത് വയസ് പ്രായം തോന്നിച്ചു. ഗാംഭീര്യമുള്ള ശരീരവും നടത്തയും. അദ്ദേഹം ഒരു മെത്രാനാണ്. മറ്റേയാൾ സഹായ മെത്രാനും. നെടുങ്കണ്ടത്തച്ചനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് മറ്റ് രണ്ട് പേരും വാഹനത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിയത്. അദ്ദേഹത്തിന് തീരെ നടക്കാൻ വയ്യായിരുന്നു. മദർ സൂപ്പീരിയർ പോർച്ചിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ സന്തോഷത്തോടെ അതിഥികളെ സ്വീകരിച്ച് കൊണ്ടുപോയി.”

“ അവരെന്തിനാണ് വന്നത്..?”

“ അഗതികളുമുണ്ടല്ലോ മഠത്തിൽ .. സന്ദർശനത്തിനാകാമെന്നാണ് കരുതിയത്..ചിലപ്പോൾ അങ്ങനെ സെലിബ്രിറ്റികളൊക്കെ വരാറുണ്ട്.”

“ മഠത്തിൽ പുരുഷു്ാർ ആരുമില്ലേ..?”

“ തോട്ടക്കാരൻ മാത്രമേയുള്ളൂ.”

“ വന്നയാളുകൾ നിങ്ങളെ രണ്ട് പേരേയും കണ്ടില്ലേ..?”

“ ഇല്ല. ഉദ്യാനം വലുതായിരുന്നു. ഒരു നൂറു മീറ്ററെങ്കിലും അകലമുണ്ടാകും പോർച്ചിലേക്ക്. മാത്രമല്ല ഞങ്ങൾ ചെടികൾക്കിടയിലായതുകൊണ്ട് ഞങ്ങളെ കണ്ടോ എന്നറിയില്ല. രാത്രിയായപ്പോൾ ഞാനും സിസ്റ്റർ ബെന്നറും സിസ്റ്റർ മാർഗരറ്റും പ്രാർത്ഥനക്ക് ശേഷം മെയിൻ ഹാളിൽ അത്താഴത്തിന് ചെന്നു. അവിടെ അന്തേവാസികളായ പന്ത്രണ്ട് പേർക്കൊപ്പം സിസ്റ്റർ ജെസിയും സിസ്റ്റർ ക്ലാരയുമുണ്ടായിരുന്നു. പതിവായി കാണാറുള്ള സിസ്റ്റർ ആഗസിനേയും സിസ്റ്റർ അനിതയേയും മദർ സുപ്പീരിയറിനേയും അവിടെ കണ്ടില്ല.

കഞ്ഞിയും പുഴുക്കും അച്ചാറുമായിരുന്നു അത്താഴം.

ഞാനും ബെന്നറും ഓരോ തമാശകൾ പറഞ്ഞ് അത്താഴം കഴിച്ചു.

അവിടെ വന്നിട്ട് എനിക്ക് കിട്ടിയ പ്രിയപ്പെട്ട കൂട്ടുകാരിയായിരുന്നു സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റ്.

അവൾക്ക് ഇരുപത്താറ് വയസുണ്ട്. അവിടെ വന്നിട്ട് മൂന്ന് വർഷത്തോളമായി.

ഞങ്ങൾ അത്താഴം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കവേ മദർ സുപ്പീരിയർ പരിഭ്രാന്തിയോടെ വന്നിട്ട് ചോദിച്ചു:

“ സിസ്റ്റർ അനിതയെവിടെ..?”

“ അറിയില്ല മദർ.”

“ കുഴപ്പമായല്ലോ.. വേഗം നുമിലാക്കെ ഒന്നു നോക്കൂ..”

ഞങ്ങൾ കഞ്ഞികുടി പാതിവഴിയിൽ അവസാനിപ്പിച്ച് സിസ്റ്റർ അനിതയെ തിരയാൻ തുടങ്ങി.

അനിതയുടെ മുറിയിൽ അവൾ ഇല്ലായിരുന്നു.

അപ്പോൾ രവി ഇടക്ക് കയറി ചോദിച്ചു:

“ ആ സമയത്ത് സിസ്റ്റർ അനിതയുടെ മുറിയിൽ അസാധാരണമായി എന്തെങ്കിലും കണ്ടോ. രക്തപ്പാടുകളോ അലങ്കോലമായ കിടക്കവിരിയോ അങ്ങനെയെന്തെങ്കിലും..?”

“ ഇല്ല. അങ്ങനെയൊന്നുമില്ല. അതൊക്കെ പിറ്റേന്ന് മാത്രമാണ് ഞങ്ങൾ കാണുന്നത്.”

“ ശരി തുടർ..”

മദർ സൂപ്പീരിയറും ഞങ്ങളോടൊപ്പം തിരയാൻ കൂടുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ എന്തോ കൃത്രിമം അവരുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ നിഴലിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ മദറിനോട് ചോദിച്ചു:

“ അനിതാ സിസ്റ്റർ എവിടെപ്പോയി അല്ല, മദർ എന്തിനാണിപ്പോൾ സിസ്റ്റർ അനിതയെ അന്വേഷിക്കുന്നത്. അവരുടെ ആരെങ്കിലും വന്നിട്ടുണ്ടോ..?”

മദർ എന്റെ മുഖത്ത് തറപ്പിച്ച് നോക്കി.

“ അത് നീയറിയണ്ട ജാസ്മിൻ. പറഞ്ഞത് കേട്ടാല് മതി. വേഗം പോയി അനിതാ സിസ്റ്ററെ തിരയ്..”

“ ശരി മദർ.”

ഞാനും ബെന്നറും അവിടെ നിന്നും മാറി.

ഞങ്ങൾ ഹോസ്റ്റൽ എമ്പാടും തിരഞ്ഞു.

അനിതയെ കണ്ടില്ല.

താഴെ നിലയിലിറങ്ങി പ്രധാന കെട്ടിടത്തിന്റെ നീളൻ വരാന്തയിലൂടെ നടന്നപ്പോൾ മദർ സൂപ്പീരിയറിന്റെ ഓഫീസ് കെട്ടിടത്തിന്റെ ഭാഗത്ത് നിന്ന് ആഗസ്റ്റ് സിസ്റ്റർ വരുന്നത് കണ്ടു.

അവർ ശിരോവസ്ത്രം നേരേയിട്ട് അഴിഞ്ഞുപോയ അരച്ചരട് മുറുകിക്കെട്ടിക്കൊണ്ടാണ് വന്നത്.

ഞങ്ങളെ അവിടെ അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല.

“ എന്താ നിങ്ങളിവിടെ?”

അവർ അധികാരഭാവത്തിൽ ചോദിച്ചു.

മദർ സുപ്പീരിയറിന് താഴെയാണ് അവരുടെ സ്ഥാനം.

“ സിസ്റ്റർ അനിതയെ കാണാനില്ലെന്ന് മദർ പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ അവളെ തിരയുകയാണ്.”

“ അവളോ..? കോൾ ഒൺലി സിസ്റ്റർ. നമ്മളെല്ലാം കർത്താവിന്റെ മണവാട്ടിമാരാണ്. ആ പരസ്പര ബഹുമാനം എല്ലാവർക്കും കൊടുക്കണം. ഞാനും സിസ്റ്റർ അനിതയെത്തന്നെയാണ് നോക്കുന്നത്. ആ കുട്ടി എവിടെപ്പോയോ എന്തോ..? വേഗം നോക്ക്.”

അതും പറഞ്ഞ് സിസ്റ്റർ ആഗസ് പോയി.

സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റ് അവരുടെ പോക്ക് നോക്കി ചിരി കോട്ടി.

അവള് അടക്കം പറഞ്ഞു:

“ എന്താ ഇടപാടേന്ന് മനസിലായോ ജാസ്മിൻ?”

“ എന്താ..?”

“ കർത്താവിന്റെ മണവാട്ടിയാണുപോലും. കർത്താവെങ്ങാൻ ഇറങ്ങി വന്നാൽ ഇവളെ ചാട്ടയ്ക്കടിച്ച് ചമ്മന്തിയാക്കും.”

“ എന്റെ കർത്താവേ, നീയെന്താക്കെയാണ് ബെന്നറ്റ് ഈ പറയുന്നത്...?”

“ എടീ മണ്ടി, ആ സ്മെല്ല് കേട്ടില്ലേ..?”

“ എന്ത് സ്മെല്ല്?”

“ സാധാരണ അവർ പൂശാറുള്ള ചന്ദനത്തൈലത്തിന്റെ മേലെ നിൽക്കുന്ന സ്മെല്ല്..”

“ അതെന്തിന്റേതാ?”

“ സെമൻ.. ശുക്ലത്തിന്റെ ഗന്ധം..!!!”

“ വാട്ട് യൂ മീൻ ബെനറ്റ് ?”

“ വ്യക്തമായി പറയാം. പുരുഷ ശുക്ലത്തിന്റെ ഗന്ധം... അതവരുടെ ഉടുപ്പിലുണ്ട്.”

“ അത് നിനക്കെങ്ങനെ അറിയാം..?”

“ അതൊക്കെയറിയാം. സന്യാസിനിയാണെങ്കിലും ഞാനൊരു സ്ത്രീയാണ്. ഒരു സ്ത്രീക്ക് അത് എളുപ്പം മനസ്സിലാവും.”

“ ഞാനും സ്ത്രീയാണ്. എന്നിട്ടെനിക്ക് മനസ്സിലായില്ലല്ലോ..?”

“ ഒന്നുകിൽ നീയൊരു പൊട്ടിയാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ഭയങ്കര അഭിനയം.. ഇടക്കിടെയുണ്ടാകുന്ന നമ്മുടെ രഹസ്യഭാഗത്തെ തരിപ്പും മൂലക്കണ്ണുകളുടെ കനപ്പും സന്യാസജീവിതത്തെ പ്രതിസന്ധിയിലാക്കുന്ന ഗൗരവമേറിയ കാര്യങ്ങളാണ്. എത്ര കടുക്കവെള്ളം കുടിച്ചാലും ചിലർക്കതിന് അതിജീവിക്കാൻ ഏറെ സമയം വേണ്ടി വരും.”

“ ഇങ്ങനെയൊക്കെ സംസാരിക്കരുത്.”

“ ചെയ്യുന്നതിന് കുഴപ്പമില്ല..!”

“ കർത്താവേ.. ആര്.. നീയോ?”

“ നീയെന്ന ക്രോസ് വിസ്താരം ചെയ്യേണ്ട ജാസ്മിൻ.. നീ സ്വയംഭോഗം ചെയ്തിട്ടില്ലേ..ഇപ്പോഴും ചെയ്യുന്നില്ലേ..!”

അതുകേട്ട് സിസ്റ്റർ ജാസ്മിൻ കുരിശ് വരാച്ചു.

അവൾ അത് ചെയ്യാറുണ്ട്.

സിസ്റ്റർ ബെനറ്റ് ചിരിച്ചു.

അവൾ പറഞ്ഞു:

“ ഇവിടെയെന്താണ് നടക്കുന്നതെന്ന് നിനക്ക് വൈകാതെ മനസ്സിലാകും. നീ ഈ താവന്നൂർ മഠത്തിലേക്ക് വന്നിട്ട്

ഒരാഴ്ചയല്ലേ ആയുള്ളൂ. അപ്പോൾ നിന്റെ മാഞ്ഞേലി മഠം അത്ര വിശുദ്ധമാണോ..?”

“ അത് വിശുദ്ധമാണ്.”

“ കള്ളം.. പിന്നെ നീ എന്തു തെറ്റ് ചെയ്തിട്ടാ നിന്നെ ഇങ്ങോട്ട് തട്ടിയത്..?”

“ ഇത് പണിഷ്‌മെന്റാണെന്നാരു പറഞ്ഞു..?”

“ ഇത് പണിഷ്‌മെന്റാണ്. അത് കാമം, പ്രേമം, വികാരം ഇതിന്റെ പേരിലായിരിക്കും. മറ്റൊന്നും പണിഷ്‌മെന്റ് ട്രാൻസ്ഫറിന് കാരണമാവാറില്ല. ഒന്നുകിൽ നീയാർക്കോ വഴങ്ങിക്കൊടുത്തില്ല. അല്ലെങ്കിൽ നിനക്ക് പുറത്താരെങ്കിലുമായി ചുറ്റിക്കളിയുണ്ട്.”

സിസ്റ്റർ ജാസ്മിൻ ഒന്നു തെട്ടിയെങ്കിലും അത് പുറത്ത് കാണിച്ചില്ല.

ബെനറ്റിനെ സൂക്ഷിക്കണം.

ഇവൾ ഭയങ്കര ബുദ്ധിമതിയാണ്.

ജാസ്മിൻ പറഞ്ഞു:

“ വാ നമുക്ക് അനിതയെ നോക്കാം..”

ബെനറ്റ് ചിരിച്ചു.

അവൾ കുസൃതിയോടെ ചോദിച്ചു:

“ മാഞ്ഞേലി മഠത്തിലെ പ്രൊവിൻഷ്യാളമ്മ ഒരു ലെസ്ബിയനാണോ..?”

“ നിനക്ക് പ്രാന്താണ് ബെനറ്റ്.. നീ വന്നേ...”

ജാസ്മിൻ, ബെനറ്റിന്റെ കൈയിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ട് നടന്നു.

ബെനറ്റ് വിടാൻ ഭാവമില്ലായിരുന്നു.

“ ജാസ്മിൻ നിന്റെ കാര്യങ്ങൾ നീ തുറന്ന് പറഞ്ഞാൽ ഇവിടെയെന്താണ് നടക്കുന്നതെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു തരാം. അല്ലെങ്കിൽ സിസ്റ്റർ അനിതക്ക് സംഭവിച്ചതുപോലെ നിനക്കും സംഭവിക്കും.”

അതുകേട്ട് ജാസ്മിൻ പൊടുന്നനെ നിന്നു.

അവൾ ഭയത്തോടെ ബെനറ്റിനെ നോക്കി.

“ ഇവിടെയെന്താണ് നടക്കുന്നത്. സിസ്റ്റർ അനിതക്ക് എന്താണ് പറിയത്.. അത് നിനക്കറിയാമോ?”

“ എനിക്കൊന്നും അറിയില്ല ജാസ്മിൻ.. പക്ഷേ നേരം വെളുക്കുമ്പോഴേക്കും എല്ലാം ക്ലിയറായിരിക്കും. പ്രൊവിൻഷ്യാളമ്മ നിന്നെ എന്തു ചെയ്തെന്ന് പറയ്..?”

“ അവരെന്നെ ഇങ്ങോട്ട് ട്രാൻസ്ഫർ ചെയ്തു. ഒരു പക്ഷേ നീ പറഞ്ഞതുപോലെ പണിഷ്മെന്റ് ട്രാൻസ്ഫർ!”

“ വേറൊന്നുമില്ല..?”

“ ഇല്ല..”

“ കള്ളം.. ഒന്നുമില്ലാതെ ഈ പണിഷ്മെന്റ് ട്രാൻസ്ഫർ ഉണ്ടാവില്ല..”

“ സത്യം..പ്രൊവിൻഷ്യാളമ്മ എന്നെ ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. അവരൊരു നല്ല സ്ത്രീയാണെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നിയിട്ടുള്ളത്.”

“ എന്നാൽ നീ ഇപ്പോൾ വന്നുപെട്ടത് നരിമടയിലാണ് മോളേ. എന്റെ ഊഹം ശരിയാണെങ്കിൽ നിന്നെ ഇന്ന് അർദ്ധരാത്രി കുമ്പസാരത്തിന് വിളിക്കും. പക്ഷേ നീ പോകരുത്..”

“ എന്താ പോയാല്..?”

“ പറയുന്നത് കേട്ടാൽ നിനക്ക് കൊള്ളാം.”

ബെനറ്റ് താക്കീത് ചെയ്തിട്ട് കിടക്കാൻ പോയി.

അവൾ പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെ സംഭവിച്ചു.

അന്നു രാത്രി എന്റെ കിടപ്പുമുറിയുടെ വാതിലിൽ മുട്ട് കേട്ടു.

ഞാൻ വാതിൽ തുറന്ന് നോക്കിയപ്പോൾ മദർ സുപ്പീരിയറാണ് മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നത്.

സിസ്റ്റർ ജാസ്മിൻ പറഞ്ഞു നിർത്തി

എസിപി രവീന്ദ്രൻ ചിന്താഭാരത്തോടെ തല താഴ്ത്തി.

രണ്ട് നിമിഷം അങ്ങനെ ചിന്തിച്ചിരുന്നിട്ട് അദ്ദേഹം വിളിച്ചു പറഞ്ഞു:

“ മണീ, ചായ കൊണ്ടു വാ.. രണ്ട് ഗസ്റ്റു കൂടിയുണ്ട്...”

നാല്

മണി ചായ കൊണ്ടു വന്നു.

“ ചായ കുടിക്കൂ..”

എസിപി രവീന്ദ്രൻ ചായക്കപ്പുകൾ സുനിലിനും സിസ്റ്റർ ജാസ്മിനും മുന്നിലേക്ക് നീക്കി വച്ചു.

ഒരേണ്ണം അദ്ദേഹം എടുത്തു.

“ സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റിന് എന്തു പ്രായം വരും..?”

“ ഇരുപത്താറ് വയസ്.. ഞാൻ മുമ്പ് പറഞ്ഞിരുന്നു.”

സിസ്റ്റർ ജാസ്മിൻ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

രവി ചോദിച്ചു:

“ അവരിപ്പോഴും അവിടെത്തന്നെയില്ലേ.. അവർക്ക് കുറേ വിവരങ്ങൾ അറിയാമെന്ന് തോന്നുന്നു.”

“ അറിയാം . പക്ഷേ സഹകരിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല.”

“ കാരണം..?”

“ എന്റെ ധാരണകളെല്ലാം തെറ്റായിരുന്നു.”

“ എനിക്ക് മനസ്സിലായില്ല സിസ്റ്റർ ജാസ്മിൻ..?”

“ ഞാൻ വ്യക്തമായി പറയാം. അന്നു രാത്രി എന്റെ കിടപ്പുമുറിയുടെ വാതിൽക്കൽ മുട്ടി വിളിച്ചുകൊണ്ട് മദർ സുപ്പീരിയർ പറഞ്ഞു – “നീ കുബ്സാരിക്കണം.”

എന്റെ റൂം മേറ്റായി ഉണ്ടായിരുന്നു പിരി അല്ലെ ലൂസായ ഒരു കന്യാസ്ത്രീയായിരുന്നു. ഒരു അമ്പത് വയസ് പ്രായമുണ്ടവർക്ക്.

സിസ്റ്റർ കാർമലി.

അവർ നല്ല ഉറക്കമായിരുന്നു.

മദർ വന്നു വിളിച്ചതൊന്നും അവരിൽനിന്നില്ല.

ഒരു പക്ഷേ എനിക്കിപ്പോൾ തോന്നുന്നത് മഠത്തിലെ ദുരനുഭവങ്ങൾ തന്നെയാണ് അവരെ അബ്നോർമലാക്കിയത്.

“ ഇപ്പോൾ കുബ്സാരിക്കണമെന്ന് പറയാൻ എന്താണ് കാരണം മദർ..?”

“ നിനക്കറിയാമല്ലോ കുഞ്ഞേ, സൃഷ്ടികർമ്മം പിതാവും പരിത്രാണകർമ്മം കർത്താവും പവിത്രീകരണകർമ്മം പരിശുദ്ധാത്മാവും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണെന്ന്. നീ തെറ്റ് ചെയ്തതായി ഞങ്ങൾക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രൊവിൻഷ്യാളമ്മ നിന്നെ ഇവിടേക്കയച്ചത് പവിത്രീകരണത്തിന്

വേണ്ടിയാണ്. ഇപ്പോൾ നോർത്ത് ഇന്ത്യയിൽ നിന്നുള്ള ഒരു മെത്രാൻ നമ്മുടെ ഭാഗ്യമായി ഇവിടെ വന്നിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തോട് കുമ്പസാരിക്കൂ..”

മദർ എന്റെ കൈപിടിച്ചു.

അതിന് വല്ലാത്ത സമ്മർദ്ദം പോലെ തോന്നി.

ഞാൻ ബെനറ്റ് പറഞ്ഞതോർത്തു.

ഞാൻ പറഞ്ഞു:

“ അതിന് ഞാൻ തെറ്റൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലല്ലോ മദർ...?”

മദർ ചിരിച്ചു.

“ കൂഞ്ഞെ ജാസ്മിൻ, പിതാക്കന്മാരും അമ്മമാരും സഭയാണ്. അവർ പറയുന്നതെല്ലാം സഭയുടെ കൽപനയാണ്. സഭയുടെ കൽപന കർത്താവിന്റെ കൽപ്പനയാണ്. കാരണം സഭ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു തമ്പുരാനാണ്. സഭയെ നീയൊരിക്കലും നിഷേധിക്കരുത്. വരു. അഭിവന്ദ്യ വലിയ പിതാവ് നിനക്ക് വേണ്ടി കാത്തിരിക്കുന്നു.”

മദർ എന്നെ പിടിച്ചു വലിച്ചു.

“ ഈ പാതിരാത്രിക്ക് വേണോ കുമ്പസാരം?”

“ കുമ്പസാരത്തിന് പ്രത്യേക മുഹൂർത്തമൊന്നുമില്ല. അഭിവന്ദ്യപിതാവ് വെളുപ്പിന് പോകും. അതുകൊണ്ടാണ് പറഞ്ഞത്.”

ഞാൻ ഗത്യന്തരമില്ലാതെ അവരോടൊപ്പം പോയി.

എനിക്ക് ഉറക്കവസ്ത്രം മറാൻപോലും സമയം കിട്ടിയില്ല.

മദർ സൂപ്പീരിയറിന്റെ ഓഫീസിനടുത്ത് അവരുടെ കിടപ്പുമുറിയുടെ രണ്ടാമത്തെ മുറിയിലേക്ക് എന്നെ കൊണ്ടുപോയി.

അഭിവന്ദ്യ മെത്രാൻ പിതാവ് ആ വുമിൻ ഒരു കസേരയിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

തുവെള്ള ജൂബിയം പൈജമായും ധരിച്ച അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടാൽ ഹിന്ദി സിനിമയിലെ വില്ലനാണെന്ന് തോന്നിപ്പിക്കും.

പക്ഷേ നിഷ്കളങ്കമായ ഒരു ചിരിയോടെയാണ് അദ്ദേഹം എന്നെ എതിരേറ്റത്.

ബെനറ്റ് പറഞ്ഞതൊക്കെ കള്ളമാണെന്ന് എനിക്ക് തോന്നി.

“ എന്താ കുഞ്ഞേ മാഞ്ഞേലി മഠത്തിൽ നിനക്ക് സംഭവിച്ചത്. പ്രൊവിൻഷ്യാളമ്മ ചില കാര്യങ്ങൾ നിന്നെ പറ്റി പറഞ്ഞായിരുന്നു. അതൊക്കെ ശരിയാണോ..?”

അതുകേട്ടപ്പോൾ സിസ്റ്റർ ജാസ്മിന്റെ ഉള്ളൊന്ന് കാളി.

പ്രൊവിൻഷ്യാളമ്മ എന്ത് കുന്തമാണ് ഈ പിതാവിനോട് പറഞ്ഞുകൊടുത്തിരിക്കുന്നത്.

സുനിലുമായുള്ള പ്രണയം ഒരു കാരണവശാലും പുറത്തറിയാതിരിക്കാൻ പരമാവധി ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അതെങ്ങനെയോ പ്രൊവിൻഷ്യാളമ്മ മണത്തറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അതാണ് ട്രാൻസ്ഫറും അസമയത്തെ കുമ്പസാരവുമൊക്കെയായി തന്നെ കുരുക്കിലാക്കിയിരിക്കുന്നത്.

“ നീ കുമ്പസാരിക്ക്..”

പിതാവ് അദ്ദേഹത്തിന് മുന്നിൽ തറയിൽ മുട്ടുകുത്തിയിരിക്കാൻ ആംഗ്യം കാണിച്ചു.

മദർ സൂപ്പീരിയർ മുറിയുടെ മൂലയിൽ മാറി നിന്നു.

ഞാൻ നടന്നതൊക്കെ പറയാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ച്
കുമ്പസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി:

“ സർവശക്തനായ ദൈവത്തോടും, നിത്യകന്യകയായ പരിശുദ്ധ
മറിയത്തോടും, പ്രധാനമാലാഖയായ വിശുദ്ധ മിഖായേലിനോടും,
വിശുദ്ധ സ്നാപകയോഹന്നാനോടും, ശ്ലീഹന്മാരായ വിശുദ്ധ
പത്രോസിനോടും വിശുദ്ധ പെലോസിനോടും വിശുദ്ധ
തോമായോടും, സകല വിശുദ്ധന്മാരോടും പിതാവേ അങ്ങയോടും
ഞാൻ ഏറ്റു പറയുന്നു. വിചാരത്താലും വാക്കാലും
പ്രവൃത്തിയാലും ഞാൻ വളരെ പാപം ചെയ്തുപോയി. എന്റെ പിഴ,
എന്റെ പിഴ, എന്റെ വലിയ പിഴ..”

ഞാൻ ആചാരപ്രകാരം മൂന്ന് പ്രാവശ്യം മാറത്തിടിച്ചു.

പിന്നെ എന്താണ് പറയേണ്ടതെന്ന് ആലോചിച്ചു.

ആ സമയം പെട്ടെന്ന് തന്നെ അഭിവന്ദ്യ പിതാവ് എന്റെ
മുർദ്ധാവിൽ കൈ വച്ചു.

അടുത്ത നിമിഷം അങ്ങേർ ചുണ്ടുകളിൽ പിടിച്ച് ഞെരടുകയും
ചെയ്തു.

ഞാൻ ഞെട്ടിപ്പോയി.

പൊടുന്നേനേ മുറിയുടെ അകത്തെ മറ്റൊരു വാതിൽ
ചവിട്ടിത്തുറന്ന് ഒരാൾ അകത്തേക്ക് കയറി വന്നു.

അത് നെടുങ്കണ്ടത്തച്ചനായിരുന്നു.

അദ്ദേഹം ജോഹയിൽത്തന്നെയായിരുന്നു.

മുഖത്ത് രക്തമുണ്ട്.

ജോഹയിലും രക്തമുണ്ട്.

വടി നിലത്ത് അമർത്തിക്കുത്തി അദ്ദേഹം പതറിയ ശബ്ദത്തിൽ
ആക്രോശിച്ചു.

“ ഗോൺസാൽവസ് നിങ്ങളീ ചെയ്യുന്നത് മുഴുവൻ കൊടിയ പാപമാണ്. ഇവിടെ നിങ്ങൾക്ക് കർത്താവ് മാപ്പ് തരില്ല. കർത്താവിനേയും സഭയേയും നിങ്ങൾ വിലക്കെടുത്ത് വൃഥിച്ചരിക്കരുത്.”

മെത്രാനോട് അദ്ദേഹം ആക്രോശിച്ചു.

ഞാൻ പെട്ടെന്ന് എഴുന്നേറ്റു നിന്നു.

അദ്ദേഹം എന്നെ ആപാദചൂഡം നോക്കി.

എന്നിട്ട് മെത്രാനോട് ചോദിച്ചു:

“ ഇതാണോ നിന്റെ പുതിയ ഇര. ഗോൺസാൽവസേ കർത്താവിന്റെ മണവാട്ടിമാരേയാണ് നീ വൃഥിച്ചരിക്കുന്നത്. അതോർമ്മ വേണം. ക്രിസ്തു നിന്നോട് പൊറുക്കില്ല യൂദാസേ..!”

അപ്പോൾ ആ റൂമിലെ മറ്റൊരു ഡോർ തുറന്ന് കാർലോസ് അച്ചൻ ഓടി വന്നു.

വാരിച്ചുറ്റിയ ഒരു ലൂക്കി മാത്രമായിരുന്നു അയാളുടെ വേഷം.

അയാൾക്കു പിന്നിൽ മിന്നായം പോലെ ഞാൻ ആ കാഴ്ച കണ്ടു.

സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റ്!!

ഒരു ബ്രേസിയർ മാത്രമേ അവൾ ധരിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

എന്നെ കണ്ടതും അവൾ അകത്തേക്ക് പിൻവലിഞ്ഞു.

പക്ഷേ നെടുങ്കണ്ടത്താച്ചൻ അവളെ കണ്ടു.

“ കർത്താവേ, നിന്റെ ആലയവും വൃഥിച്ചാരശാലയായത് നീ കാണുന്നില്ലേ..?”

അദ്ദേഹം മുകളിലേക്ക് കൈകൾ ഉയർത്തി ഉറക്കെ പ്രാർത്ഥിച്ചു.

കാർലോസാച്ചൻ ഓടി വന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വായ് പൊത്തി.

അങ്ങേയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചുവലിച്ച് അകത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.

തുടർന്ന് നെടുങ്കണ്ടത്തച്ചന്റെ അലറിക്കരച്ചിൽ കേട്ടു.

ഞാൻ മദറിനെ നോക്കി.

മദർ മെത്രാനെ നോക്കുകയായിരുന്നു.

മെത്രാൻ കണ്ണുകൾ കൊണ്ടെന്നോ ആംഗ്യം കാണിച്ചു.

മദർ എന്നെ വിളിച്ചു പുറത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.

പുറത്ത് നല്ല മഞ്ഞു പെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അപ്പോൾ സമയം അർദ്ധരാത്രി പന്ത്രണ്ടര കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

ഹോസ്റ്റൽ റൂമിലേക്ക് എന്നോടൊപ്പം നടക്കുമ്പോൾ മദർ പറഞ്ഞു:

“ നെടുങ്കണ്ടത്തച്ചൻ എന്തൊക്കെയാ വിളിച്ചുപറയുന്നത് അല്ലേ. അദ്ദേഹം നോർമലല്ല. ഇപ്പോൾ ക്രിട്ടിക്കൽ സ്റ്റേജിലാണ്. അദ്ദേഹത്തെ കൊച്ചിക്ക് ചികിത്സക്ക് കൊണ്ടുപാകാനാണ് പിതാവും മറ്റുള്ളവരും എത്തിയിരിക്കുന്നത്.”

ഞാൻ മുളി.

മദർ പൊടുന്നനെ ചോദിച്ചു:

“ സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റ് എവിടെയാ..നിങ്ങളൊരുമിച്ചല്ലായിരുന്നോ..?”

ആ ചോദ്യം ഒരു കുരുക്കാണെന്ന് എനിക്ക് തോന്നി.

സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റിനെ ഒരു മിന്നായം പോലെ ഞാൻ കാർലോസച്ചന്റെ പിന്നിൽ കണ്ടിരുന്നു.

പുരുഷശുക്ലത്തിന്റെ ഗന്ധം അവൾ തിരിച്ചറിയുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് മനസിലായി.

ഞാൻ ഒന്നുമറയാത്തതുപോലെ നടിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു :
“സിസ്റ്റർ അനിതയെ തിരഞ്ഞതിന് ശേഷം ഞാൻ ഉറങ്ങാൻ പോയി. സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റ് അവരുടെ റൂമിലേക്കും പോയി.”

മദർ മുളി.

ഞാൻ ചോദിച്ചു:

“ സിസ്റ്റർ അനിതയെ കണ്ടോ മദർ..?”

“ ഇല്ല. നാളെ കാലത്ത് നോക്കാം.”

മദർ ധൃതിയിൽ പറഞ്ഞിട്ട് ഹോസ്റ്റലിന്റെ ഇടനാഴിയിൽ എന്നെ ആക്കിയിട്ട് പിന്തിരിഞ്ഞ് നടന്നു.

അഞ്ച്

നേരം വെളുത്തപ്പോൾ ഞാൻ പതിവായി കൊന്ത പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞ് ചാപ്പലിലേക്ക് ആദ്യ കുർബാനയ്ക്ക് പോയി.

അപ്പോൾ എന്റെയൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നത് സിസ്റ്റർ മാർഗരറ്റും സിസ്റ്റർ ജെസിയുമായിരുന്നു.

കുർബാന കഴിഞ്ഞ് പ്രഭാത ഭക്ഷണത്തിന് ഞാൻ മടങ്ങി വരുമ്പോൾ ക്ലാർ സിസ്റ്റർ പരിഭ്രാന്തയായി ഓടി വന്നു പറഞ്ഞു:

“ നമ്മുടെ വാട്ടർ ടാങ്കിൽ ഡെഡ് ബോഡി..!!!”

“ കർത്താവേ..?”

“ നമ്മുടെ നെടുങ്കണ്ടത്താച്ചൻ. മർഡറാണ്.. ഒറപ്പാ..”

സിസ്റ്റർ ക്ലാർ വായ് തുറന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ സിസ്റ്റർ ജെസി അവളുടെ വായ് പൊത്തി.

“ പതുകെ പറയ്.”

“ ഞാനിന്നലെ..”

ഞാൻ അത് പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയെങ്കിലും പിന്നെ വേണ്ടെന്ന് വെച്ചു.

കാർലോസാച്ചൻ നെടുങ്കണ്ടത്താച്ചനെ റൂമിലേക്ക് പിടിച്ചു വലിച്ചു കൊണ്ടു പോകുന്നതും അലർച്ചയും ഞാൻ കേട്ടതാണല്ലോ.

എന്റെ സംസാരം സിസ്റ്റർമാരുടെ ബഹളത്തിനിടയിൽ മുങ്ങിപ്പോയതുകൊണ്ട് പിന്നെയും അതേപ്പറ്റി ചോദിച്ചില്ല.

ആഗസ് സിസ്റ്റർ ധൃതിയിൽ ഗൗരവത്തോടെ ഞങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നു:

“ വാ.. എല്ലാവരും മദറിന്റെ റൂമിലേക്ക് വാ.. ഒരു പ്രധാന മീറ്റിങ്ങുണ്ട്.”

ഞങ്ങളെല്ലാവരും മദറിന്റെ റൂമിൽ ചെന്നു.

അവിടെ സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റും മദർ ജനറലുമുണ്ടായിരുന്നു.

ഞാൻ ബെന്നറ്റിനെ തറപ്പിച്ചു നോക്കിയെങ്കിലും അവളെന്ന നേരാംവണ്ണം നോക്കിയില്ല.

സിസ്റ്റർ ആഗ്നസ്സും ബെന്നറ്റും കൂടി മദറിന്റെ റൂമിന്റെ ജാലകങ്ങളും വാതിലുകളുമെല്ലാം അടച്ചു ഭദ്രമാക്കി.

മദർ പരിഭ്രാന്തയായി കാണപ്പെട്ടു.

അവർ തുവാല കൊണ്ട് മുഖത്തെ വിയർപ്പ് ഒപ്പി.

മദർ പറഞ്ഞു : “നിർഭാഗ്യവശാൽ രണ്ട് അനിഷ്ട സംഭവങ്ങൾ ഇന്നലെ രാത്രി നമ്മുടെ മഠത്തിൽ ഉണ്ടായി. ഒന്ന് നമ്മുടെ നെടുങ്കണ്ടത്തച്ചന്റെ മരണമാണ്. വാട്ടർ ടാങ്കിൽ ജഡം കിടക്കുന്ന വിവരം നമുക്ക് മാത്രമേ അറിയൂ. ഇനി ഒരാളും ഇത് പുറത്തറിയരുത്. അന്തേവാസികൾ ആരും തന്നെ അറിയരുത്. രണ്ടാമത്തെ കാര്യം ..”

അവർ ഒന്ന് നിർത്തി.

“ രണ്ടാമത്തെ കാര്യം..?”

സിസ്റ്റർ ജെസി അസ്വസ്ഥതയോടെ ചോദിച്ചു:

“ അതെ രണ്ടാമത്തെ കാര്യം സിസ്റ്റർ അനിതയുടെ മരണമാണ്. ഡെഡ്ബോഡി മഠത്തിന്റെ കിണറ്റിൽ രാവിലെ കണ്ടു. ആ കുട്ടി ആത്മഹത്യ ചെയ്തതാണ്. അത് നമുക്ക് പോലീസിലറിയിച്ചു പറ്റൂ. ഒരു കാര്യം ഞാൻ ഒരിക്കൽക്കൂടി ആവർത്തിക്കുന്നു. നെടുങ്കണ്ടത്തച്ചന്റെ മരണവിവരം ഒരു കാരണവശാലും പുറത്തറിയരുത്. അറിഞ്ഞാൽ അത് തിരുസഭയ്ക്ക് നാണക്കേടാണ്. നിങ്ങളാരെങ്കിലും മുഖേന അതറിഞ്ഞാൽ ഭവിഷ്യത്ത് വളരെ രൂക്ഷമായിരിക്കും. എല്ലാവരും ഓർമ വെച്ചോളൂ.”

ഞങ്ങൾ അവിടെ നിന്നിറങ്ങി ഹോസ്റ്റലിലേക്ക് ഓടി.

ഞാനും സിസ്റ്റർ ജെസിയും കൂടി സിസ്റ്റർ അനിതയുടെ റൂമിൽ പോയി നോക്കി.

വലിച്ചുവാരി ഇട്ടിരിക്കുന്ന കിടക്കവിരിയും രക്തക്കറകളും കണ്ടു.

അപ്പോഴേക്കും പോലീസ് വന്നു.

സിസ്റ്റർ ജെസിയുടെ റൂം കിണറിന് അഭിമുഖമായിരുന്നതിനാൽ ഡെഡ് ബോഡി കിണറിൽ നിന്ന് എടുക്കുന്നത് കാണാമായിരുന്നു.

നെടുങ്കണ്ടത്തച്ചന്റെ ബോഡി കിടന്നിരുന്ന വാട്ടർ ടാങ്ക് നാലാം നിലയുടെ മുകളിലായിരുന്നു.

അതാരും കണ്ടില്ല.

അത് എവിടെപ്പോയെന്നും ഇതുവരെ ആർക്കുമറിയില്ല.

“ ഈ കേസ് ഞെട്ടിക്കുന്നതും വളരെ വളരെ ദുരുഹവും ആണ്.”

സിസ്റ്റർ ജാസ്മിൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം അതുവരെ കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന രവി പറഞ്ഞു.

അദ്ദേഹം തുടർന്നു ചോദിച്ചു:

“ ആ ഇൻസിഡന്റിന് ശേഷം സിസ്റ്റർ ജാസ്മിന് ഉപദ്രവങ്ങൾ നേരിടേണ്ടി വന്നോ ആരിൽ നിന്നെങ്കിലും..?”

“ രണ്ടാഴ്ചയായിട്ട് ഇല്ല. ആ സംഭവത്തിന്റെ നടക്കും മദർ ജനറലിനുണ്ട്. ബിഷപ്പ് ഗോൺസാൽവസോ കാർലോസച്ചനോ സഹായ മെത്രാനോ എവിടെ പോയെന്നറിയില്ല. അവർ അന്ന് വെളുപ്പിന് തന്നെ സ്ഥലം വിട്ടിരിക്കാം. പിന്നെ ഞാൻ അവരെ കണ്ടിട്ടില്ല.”

“ ഒരാൾ കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നല്ലേ പറഞ്ഞത്?”

“ സഹായ മെത്രാനായിരിക്കണം, പേരൊന്നും അറിയില്ല.”

“ എന്തായാലും ഇത്രയും നിഗൂഢ കാര്യങ്ങൾ അറിയാവുന്ന നിങ്ങളുടെ ജീവന് ഭീഷണി ഉണ്ടാവും. നിങ്ങളുടെ ഓരോ ചലനവും നിരീക്ഷിക്കാൻ ആളും ഉണ്ടാവും. സഭയിൽ ഒരു ഗൂഢസംഘം പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ആളും അർത്ഥവും രാഷ്ട്രീയ സ്വാധീനവും ഉള്ള ശക്തരായ ഒരു സംഘം. നിങ്ങളെന്തായാലും പോയ്ക്കോളൂ. പക്ഷേ സൂക്ഷിക്കണം.”

രവി ഓർമ്മപ്പെടുത്തി.

സുനിലും സിസ്റ്റർ ജാസ്മിനും യാത്ര പറഞ്ഞിറങ്ങി.

ഫോണിലെ ഒളിക്യാമറയിൽ ഷൂട്ട് ചെയ്ത ആ സംഭാഷണ ദൃശ്യം അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽക്കൂടി കണ്ടു നോക്കി.

അത് സുരക്ഷിതമായി ഒരു പെൻഡ്രൈവിലേക്ക് പകർത്തിവെച്ചിട്ട് അദ്ദേഹം എഡിജിപി അശോകനെ വിളിച്ചു.

രവിയുടെ പ്രിയപ്പെട്ട സീനിയറാണ് കക്ഷി.

ഗോഡ്ഫാദർ എന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം.

അതുവരെ നടന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും രവി അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു.

മറുവശത്ത് എഡിജിപി അശോകൻ ഞെട്ടലോടെയാണ് എല്ലാം കേട്ടത്.

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:

“ ഒരു പൊളിറ്റിക്കൽ ഇൻഫ്ലുവൻസ് തീർച്ചയായും ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്ന കേസാണ് ഇത്. കാരണം കേരളം ഭരിക്കുന്ന ഒരു സർക്കാരും സംഘബലമുള്ള ഒരു സമുദായത്തേയും പിണക്കാൻ തയ്യാറാവില്ല. വോട്ട് ബാങ്ക് എന്നത് രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികളുടെ സുപ്രധാനമായ ഒരു കാര്യമാണ്. രവി പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് ഒരു കാര്യം എനിക്ക് ബോധ്യമായി. സിസ്റ്റർ അനിതയുടെ മരണം ഒരു കൊലപാതകമാണ്. നെടുങ്കണ്ടത്തച്ചന്റെ കൊലപാതകത്തെക്കുറിച്ച് നമുക്കന്വേഷിക്കണം. പക്ഷേ തെളിവുകൾ എല്ലാം ശക്തമായിരിക്കണം. നേരിട്ട് ഒരു ആക്ഷൻ പാടില്ല. പരമാവധി വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കൂ.”

“ ഈസ് ഇറ്റ് അൻ ഓർഡർ സർ..?”

“ യെസ്.. ഐ റെപ്പീറ്റ് ഇറ്റ്..രാഷ്ട്രീയതലത്തിൽ ആഭ്യന്തര വകുപ്പ് ഈ കേസ് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കില്ല. അതോർമ്മ വേണം. പ്രതി

എങ്ങനെ ചാടിയാലും മറുകാവുന്ന ഒരു കുരുക്ക് നമ്മളുണ്ടാക്കണം. ഒരു രാഷ്ട്രീയകക്ഷിക്കും അവനെ സഹായിക്കാൻ പറ്റാത്ത വിധം കുരുക്കുണ്ടാക്കണം. അത് രവിയുടെ മിടുകാണ്.”

“ ഓക്കെ സർ..”

എഡിജിപി അശോകന്റെ ഉത്തരവിന് മനസ് കൊണ്ട് ഒരു സല്യൂട്ട് കൊടുത്ത് രവി കർമ്മനിരതനായി.

അദ്ദേഹം ഉടൻതന്നെ സുനിലിനെ വിളിച്ചു:

“ സുനിലിനോട് എനിക്കൊരു കാര്യം പറയാനുണ്ട്. താൻ എനിക്കൊരു ഉപകാരം ചെയ്യണം. ആ സിസ്റ്റർ ബെനറ്റിന്റെ എ ടു ഇസഡ് കാര്യങ്ങൾ ഐ മീൻ - തന്ത്, തള്ള, നാട്, പഠനം, സഹോദരർ, തുടങ്ങി സകലതും ജാസ്മിനോട് പറഞ്ഞ് കളക്ട് ചെയ്തിട്ട് എനിക്ക് വാട്ട്സാപ്പ് ചെയ്യണം. ഇന്ന് രാത്രി തന്നെ ചെയ്യേണം..”

“ ഷുവർ സർ..”

സുനിൽ അത് സമ്മതിച്ചു.

രാത്രി തന്നെ സിസ്റ്റർ ബെനറ്റിന്റെ വിവരങ്ങൾ രവിയുടെ ഫോണിൽ വാട്ട്സാപ്പ് മെസേജായി വന്നു.

‘..സിസ്റ്റർ ബെനറ്റ്

ശരിക്കുള്ള പേര് എൽസി

വയസ് 26

അച്ഛൻ ചാക്കോ ചീങ്കണ്ണിത്തടത്തിൽ

അമ്മ സാറാമ്മ.

അച്ഛന്റെ തൊഴിൽ ഉണക്കമീൻ കച്ചവടം.

ആറു സഹോദരിമാർ.

ഒരു സഹോദരൻ.

സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റിന്റെ ഏക ഹോബി - ആന്തൂറിയം പരിപാലനം...'
രവി അതുവായിച്ച് മന്ദഹസിച്ചു.

00000 000000 000000

ഉച്ചകഴിഞ്ഞ നേരം.

ഡിസംബറിലെ വെയിൽ കത്തിക്കാളി നിൽക്കുന്നു.

താവന്നൂർ മഠത്തിന്റെ ഗേറ്റ് കടന്ന് കറുത്ത നിറമുള്ള ഒരു
ഇൻഡിഗോ കാറ്റ് പൂന്തോട്ടത്തിന് നടുവിലം ചരൽപ്പാതയിലൂടെ
ഓടി പോർച്ചിൽ വന്നു നിന്നു.

അതിൽ നിന്ന് രവി പുറത്തിറങ്ങി.

സാധാരണ പാൻഡും ഷർട്ടും വേഷം.

പോലീസ് ലക്ഷണങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെയില്ല.

കോറിഡോറിലൂടെ വന്ന സിസ്റ്റർ ആഗസീനോട് രവി പറഞ്ഞു:

“ എനിക്ക് മദർ സുപ്പീരിയറിനെ ഒന്നു കാണണം.”

“ വരു..”

സിസ്റ്റർ ആഗസീൻ രവിയെ മദർ സുപ്പീരിയറിന്റെ ഓഫീസ്
റൂമിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.

തിരക്കിട്ട ജോലികളിലായിരുന്ന മദർ കണ്ണുകൾ ഉയർത്തി
നോക്കി.

“ ആരാണു് എന്തുവേണം..?”

“ ഞാൻ ബെന്നിച്ചൻ. ഫാദർ സ്റ്റീഫൻ നെടുങ്കണ്ടത്തിന്റെ അടുത്ത റിലേഷനാണ്.”

മദർ ഒന്നു നടുങ്ങിയത് രവി ശ്രദ്ധിച്ചു.

അദ്ദേഹം തുടർന്നു:

“ അദ്ദേഹം കൊച്ചിയിലേക്ക് ചികിത്സക്ക് പോന്നു. ഞാൻ ദമാമിൽ നിന്ന് വരുന്ന വഴിയാ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലഗേജ് ഇവിടെ നിന്നെടുത്ത് ഹോസ്പിറ്റലിലേക്ക് ചെല്ലാനാണ് പറഞ്ഞത്.”

രവി വിനയപൂർവ്വം പറഞ്ഞു.

അതുകേട്ട് മദറും സിസ്റ്റർ ആഗനസും പരസ്പരം നോക്കി.

മദർ കരുതലോടെ ചോദിച്ചു:

“ ഫാദർ നെടുങ്കണ്ടത്തിന്റെ ലഗേജ് ഇവിടെയുണ്ടെന്ന് നിങ്ങളോടാരാ പറഞ്ഞത്..?”

“ അദ്ദേഹം തന്നെയാ എന്നെ വിളിച്ചത്. രണ്ടാഴ്ച മുമ്പ്, അതായത് ഡിസംബർ നാലിന്. അദ്ദേഹം ഇവിടെ നിന്നാ വിളിച്ചത്...പിറ്റേന്ന് കൊച്ചിക്ക് പുറപ്പെടുമെന്നും പറഞ്ഞു.”

“ എന്നിട്ടിത്രേം താമസിച്ചതെന്താ?”

“ ദമാമിന് വരണ്ടേ മദർ.. മാത്രമല്ല, അതിന്റെ പിറ്റേന്ന് ഇവിടൊരു സിസ്റ്ററിന്റെ കൊലപാതകവും നടന്നായിരുന്നല്ലോ. അതിന്റെ വാർത്ത ഞാൻ ടീവീ കണ്ടാരുന്നു.”

“ അത് കൊലപാതകമാണെന്ന് തന്നോടാരാ പറഞ്ഞത്..അത് ആത്മഹത്യയാണ്.”

“ ചാനലില് കണ്ടത് ഞാൻ പറഞ്ഞെന്ന് മാത്രം..”

“ തിരുസഭയെ കരിവാരിത്തേക്കാൻ ചിലർ കച്ച കെട്ടിയിറങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇവർക്കൊക്കെ എങ്ങനെ ഇതിന് ധൈര്യം

വരുന്നു..?”

“ നമ്മൾ തെറ്റു ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ നമ്മളാരെയും ഭയക്കേണ്ട കാര്യമില്ല മദർ. അത്തരം അപവാദങ്ങൾ വന്നു കാറ്റിൽ അലിഞ്ഞുപോകും. അതല്ലെങ്കിൽ അത് നമ്മളേയും കൊണ്ടേ പോകൂ..”

“ താനെന്നെ സുവിശേഷം പഠിപ്പിക്കേണ്ട കേട്ടോ. വന്ന കാര്യം പറയ്..”

“ ഓക്കെ. .അതെന്തു കുന്തമെങ്കിലുമാകട്ടെ എനിക്ക് ഫാദർ സ്റ്റീഫൻ നെടുകണ്ടത്തിന്റെ ലഗേജിരിക്കുന്ന മുറി ഒന്നു കാണിച്ചുതരാമോ?”

അതുകേട്ട് മദർ നിസംഗയായി ചില ഫയലുകളിൽക്കൂടി കണ്ണോടിച്ചു.

“ മിസ്റ്റർ ബെന്നിച്ചൻ, ഫാദർ സ്റ്റീഫൻ നെടുകണ്ടം ഗോവയിലാണ്. അദ്ദേഹം ഇന്നു രാവിലെ കൂടി എന്നെ ഫോണിൽ വിളിച്ചതേയുള്ളൂ. നിങ്ങൾക്ക് ആളുമാറിപ്പോയതായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളൊരു ഫ്രോഡാണ്..”

മദർ ക്ഷോഭത്തോടെ വെട്ടിത്തുറന്നു സംസാരിച്ചു.

രവിയുടെ മുഖത്ത് പൊടുന്നനെ ദേഷ്യം വന്നു നിറഞ്ഞു.

പെട്ടെന്ന് തന്നെ അയാൾ അത് അടക്കി മുഖത്ത് ശാന്തത വരുത്തി.

മദർ സിസ്റ്റർ ആഗസിനെ ഇടംകണ്ണാൽ നോക്കി.

ആറ്

“ മദർ എന്നെ തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. എനിക്ക് തെറ്റുപറ്റിയിട്ടില്ല. സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റിനെ ഒന്നു വിളിക്കാമോ..?”

രവി ചോദിച്ചു.

മദർ നെറ്റി ചുളിച്ചു.

“ സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റോ....അവരെ നിങ്ങൾക്കെങ്ങനെയറിയാം..?”

“ എന്റെ കസിനാണ്.. ചികണ്ണിത്തടത്തിൽ ചാക്കോ ചിറ്റപ്പന്റെ മോളെ എൽസി. അമ്മ സാരാമ്മ. പാവങ്ങളാണ്. സിസ്റ്ററിന്റെ അപ്പൻ ഉണക്കമീൻ കച്ചോടാണ്. ആറു പെമ്പിള്ളേരാ..വലിയ കഷ്ടമാ..കെട്ടിച്ചുവിടാൻ പാങ്ങില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ചിറ്റപ്പൻ മൂന്നു പിള്ളേരെ മഠത്തിൽ ചേർത്തു. ഇതുങ്ങൾ ബലിയാടുകളായെങ്കിലും ചെക്കൻ വലു വീട്ടിന് തന്നെ കിട്ടി. നല്ല സ്ത്രീധനം കിട്ടി. ചാക്കോച്ചിറ്റപ്പനിപ്പോ നല്ല നേരാണ്.”

രവി പറഞ്ഞു.

മദർ സുപ്പീരിയർ സിസ്റ്റർ ആഗസിനെ കണ്ണുകാണിച്ചു.

സിസ്റ്റർ ആഗസ് വസ്ത്രം ഉലച്ചുകൊണ്ട് രവിയെ കടക്കണ്ണാൽ ഒന്ന് നോക്കിയിട്ട് മുറി വിട്ടു പോയി.

മദർ സുപ്പീരിയർ ജോലികളിൽ മുഴുകുന്നതായി നടിച്ചു.

രവി മദർ സുപ്പീരിയറിനെ നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

സാധാരണ സാത്വികയും നിഷ്കളങ്കയുമായ ഒരു സന്യാസിനിയിൽ കാണുന്നതൊന്നും തന്നെ അവരിൽ കാണാൻ

രവിക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല.

അമ്പതിനോടടുത്ത് പ്രായം.

കാമം കത്തി നിൽക്കുന്ന ചുവന്ന കടക്കണ്ണുകൾ.

ചുവന്ന് തടിച്ചു മലർന്ന അധരങ്ങൾ.

ആർക്കും ഇപ്പോഴും ഒന്നും ചുംബിക്കാൻ തോന്നും.

മദർ ഇടക്കൊന്നു പാളി നോക്കിയപ്പോൾ രവി അവരെത്തന്നെ നോക്കിയിരിക്കുകയാണ് എന്ന് അവർക്ക് മനസിലായി.

അവർ പൊടുന്നനെ വിയർത്തു.

ഒരു കൈലേസുകൊണ്ട് മേൽച്ചുണ്ടിനു മുകളിലെ വിയർപ്പ് ഒപ്പി അവർ പരുഷമായി പറഞ്ഞു:

“ പുറത്ത് വെയ്റ്റ് ചെയ്തോളൂ...സിസ്റ്റർ ബെനറ്റ് ഇപ്പോൾ വരും.”

“ താങ്ക്സ് മദർ..”

രവി എഴുന്നേറ്റ് മുറിക്ക് പുറത്തേക്ക് നടന്നു.

നീളൻ വരാന്ത കഴിഞ്ഞ് വിശാലമായ ഉദ്യാനം.

റോഡരികിലെ ഗേറ്റ് മുതൽ പോർച്ച് വരെ മണൽപ്പാത.

അത് ഒരു നൂറ്റമ്പത് മീറ്ററെങ്കിലും വരും.

വിശാലമായ വളപ്പിൽ അങ്ങിങ്ങായി ബഹുനില കെട്ടിടങ്ങൾ.

അവിടെ ഒരു സ്കൂൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

സിസ്റ്റേഴ്സ് തന്നെയാണ് ടീച്ചേർസ്.

സർക്കാർ സാലറിയാണ്.

പക്ഷേ ഒരു രൂപ പോലും ടീച്ചറായ സിസ്റ്റർക്ക് ലഭിക്കില്ല.

എല്ലാം മഠത്തിന്റെ കണക്കുബുക്കിൽ ആസ്തിയായി ചേർക്കും.

സിസ്റ്റർമാർ അടിമകളെപ്പോലെ പണിയെടുക്കുന്നു.

സന്യാസസമ്പ്രദായത്തിന്റെ രീതി അതാണ്.

പക്ഷേ ചിലയിടങ്ങളിൽ എന്താണ് നടക്കുന്നത്?

നല്ല രീതിയിൽ നടക്കുന്ന എത്രയോ മഠങ്ങളുണ്ട്.

പക്ഷേ ഒന്നു മതിയല്ലോ ഒരു സമുദായത്തിന്റെ സൽപ്പേര് കളയാൻ.

യേശുവേ നീയിനിയെന്നാണ് നിന്റെ ചുമട്ടിയുമായി ഭൂമിയിലേക്കിറങ്ങി വരുന്നത്...?

രവി ദീർഘനിശ്വാസമുതിർത്തു.

അപ്പോൾ സിസ്റ്റർ ആഗസീനൊപ്പം സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റ് വരാന്തയിലൂടെ നടന്നു വരുന്നത് കണ്ടു.

സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റിന്റെ കണ്ണുകളിൽ ആകാംക്ഷയും പരിഭ്രമവും തിരതല്ലി.

അവരെ കണ്ടപാടെ രവി പരിചയഭാവത്തിൽ വിളിച്ചു.

“ സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റ്..!”

സിസ്റ്റർ സംശയത്തോടെ രവിക്കടുത്തേക്ക് വന്നു.

തെല്ലകലെ സംശയദൃഷ്ടികളോടെ സിസ്റ്റർ ആഗസ് നിന്നു.

രവി പരിചയഭാവം മുഖത്ത് നിന്ന് മാറ്റാതെ സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റിനെ വിളിച്ചുകൊണ്ട് ഉദ്യാനത്തിലെ മാവിൻ തണലിലേക്ക് പോയി.

സിസ്റ്റർ അവരെ നോക്കിക്കൊണ്ട് മദറിന്റെ വുമിലേക്ക് നടന്നു.

മദറും ആകാംക്ഷയോടെ എഴുന്നേറ്റ് ജനലിനരികിൽ വന്ന് ബെന്നറ്റിനേയും രവിയേയും സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് നിൽക്കുകയായിരുന്നു.

ആഗസും മദറിനരികിൽ വന്നു നിന്നു.

“ ആഗസ്, എന്തോ കുഴപ്പമുണ്ട്..”

മദർ അടക്കത്തിൽ പറഞ്ഞു.

“ അതൊരു പോലീസുകാരനാണ്.”

ആഗസ് മറുപടി പറഞ്ഞു.

“ വിവരം ചോർത്തിയതാരാണ്.?”

“ ബെന്നറ്റിനെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കൂ.. അവളുടെ ചേഷ്ടകൾ ശ്രദ്ധിക്കൂ മദർ.... അവൾ ചിരിച്ചുകളിച്ചാണ് അയാളോട് ഇടപെടുന്നത്. അവർക്ക് പരസ്പരം അറിയാം. അവൾ തന്നെയാണ് ചോർത്തിയത്.”

“ വഞ്ചകി..ഇവൾ പിന്നിൽ നിന്ന് കുത്തുമെന്ന് കരുതിയില്ല.”

മദർ പല്ലിറുമ്മി.

രവി, സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റിനോട് പരിചയപ്പെടുത്തലിന് ശേഷം ആന്തൂറിയങ്ങളെ കുറിച്ച് വാതോരാതെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ആന്തൂറിയ പരിപാലനത്തിൽ അതീവ തൽപരയായ ബെന്നറ്റ് പരിസരം മറന്ന് ചിരിച്ചുകളിച്ചു സംസാരിച്ചു.

അതുതന്നെയായിരുന്നു രവിയും ഉദ്ദേശിച്ചത്.

രവി ഉത്സാഹത്തോടെ പറഞ്ഞു:

“ ദമാമിൽ എനിക്കൊരു ആന്തൂറിയം നഴ്സറിയുണ്ട്. സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റ് ആന്തൂറിയങ്ങളെ കുറിച്ച് ഒരു വലിയ പഠനം തന്നെ നടത്തിയിട്ടുണ്ടല്ലോ?”

“ കുറച്ചൊക്കെ.”

“ ഒരു തീസിസ് സബ്മിറ്റ് ചെയ്യാമായിരുന്നില്ലേ..?”

“ എന്തിന്?”

“ പിഎച്ച് ഡി ..ഡോക്ടറേറ്റ്..സിസ്റ്റർ ഡോക്ടർ ബെന്നറ്റ്..
കേൾക്കാൻ ഒരു സുഖമില്ലേ..?”

“ കളിയാക്കുകയാണോ?”

“ അല്ല, കാര്യമായി പറഞ്ഞതാണ്. ഞാൻ കുറച്ച് നല്ല
ആന്തൂറിയങ്ങൾ കൊണ്ടു വരാം. നാളെയോ മറ്റോ എനിക്ക്
ഒരിക്കൽക്കൂടി വരേണ്ടി വരും. സിസ്റ്റർക്ക് വാട്ട്സാപ്പുണ്ടോ?”

“ ഉണ്ടല്ലോ ..ഞാൻ തരാം..”

ബെന്നറ്റ് നമ്പർ കൊടുത്തു.

“ താങ്ക്സ്.”

രവി അപ്പോൾത്തന്നെ ഒരു ..ഹായ്.’ അയച്ചു.

ഒപ്പം മുൻകൂട്ടി ശേഖരിച്ചിരുന്ന ആന്തൂറിയം പരിപാലനത്തിന്റെ
യൂട്യൂബ് ലിങ്കും കൂടി അയച്ചു. അതൊരു ട്രോജൻ
സംഗതിയായിരുന്നു.

ലിങ്കിൽ ടച്ച് ചെയ്താൽ ഒരു സ്പൈ വൈറസ് ഫോണിൽ
കയറിക്കൂടും.

പിന്നെ ബെന്നറ്റിന്റെ മൊബൈലിൽ വരുന്നതും പോകുന്നതുമായ
എല്ലാ മെസേജുകളും കോളുകളും രവിക്കും ലഭിക്കുന്ന
സംവിധാനമായിരുന്നു അത്.

“ഞാൻ പോട്ടെ ബെന്നറ്റ്. ഞാൻ വന്നത് നെടുങ്കണ്ടത്തച്ചന്റെ
ലഗേജ് എടുക്കാനാണ്.”

“ അദ്ദേഹം ഗോവയിലല്ലേ..ഇങ്ങോട്ടു വന്നപ്പോൾ ലഗേജൊന്നും
കൊണ്ടു വന്നില്ലായിരുന്നു.”

“ ഫ്ലോടാ , പിന്നെന്തിനാ എനോട് ദമാമിൽ നിന്ന് ഗോവയിലേക്ക്
നേരിട്ടു വരണ്ട, താവന്നൂർ മഠത്തിൽ ചെന്ന് ലഗേജ് നേരിട്ട് കളക്ട്
ചെയ്യണമെന്ന് പറഞ്ഞത്..?”

“ ചെലപ്പോ മദറിനടുത്ത് വല്ലോം ഏല്പിച്ചു കാണും അതായിരിക്കും.”

സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റ് നിഷ്കളങ്കമായി പറഞ്ഞു.

രവി അവളെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി.

ഒരു കാപട്യക്കാരിയാണ് ഇവളെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസം തോന്നുന്നു.

രവി മൊബൈലെടുത്ത് ആരേയോ വിളിക്കുന്നതുപോലെ അഭിനയിച്ചു.

“ ആ ഫാദർ, ഇവിടെ ഏത് ലഗേജിന്റെ കാര്യമാ പറയുന്നേ.. ഇവർക്കാർക്കും അറിയത്തില്ലെന്നാ പറയുന്നേ.. ഒരു ബാഗോ.. ഓ പച്ച ബാഗോ..അതിനാണോ ഫാദർ എന്നെയിത്രയും ദൂരം യാത്ര ചെയ്യിച്ചത്. സീക്രട്ടാണെന്നോ...ഓ ശരി..ശരി..”

രവി ഫോൺ പോക്കറ്റിലിട്ടിട്ട് സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റിനോട് കളിയാടി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു:

“ സീക്രട്ടാണെന്ന്....വല്ല ഉഡായിപ്പുമാണോ.. അന്ന് പുളളിക്കാരൻ ഡെഡ്ബോഡിയായി അഭിനയിച്ചതുപോലെ..?”

അതുകേട്ട് സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റ് ഞെട്ടി.

അവൾ പെട്ടെന്ന് ചോദിച്ചു:

“ അതൊക്കെ അറിയാമായിരുന്നോ?”

“ പിന്നില്ലാതെ.. അന്നുതന്നെ എന്നെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു..

രവി വച്ചുകാച്ചി.

പിന്നെ നിഷ്കളങ്കമായി ചോദിച്ചു:

“ എന്നാത്തിനായിരുന്നു അത്. ..അന്ന് ശരിക്കും ഇവിടെത്താ നടന്നത്. ?”

“ പതിയെ പറ.. ഇവിടെ ചിലർക്ക് മാത്രമേ അതറിയൂ.. “

“ അതെന്നിക്കറിയാം..സിസ്റ്റർസിനെ കളിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിയല്ലേ...”

“ ബെനീറ്റോ പറഞ്ഞുള്ള അറിവേ എനിക്കുള്ളൂ..”

“ അതാരാണ് ബെനീറ്റോ..?”

“ ട്രീസ... എന്റെ രണ്ടാമത്തെ സഹോദരി... അവളു് കുന്ദൂർ ദൊലോനയിലെ മെത്രാന്റെ ഒപ്പമാ..”

അതു പറഞ്ഞപ്പോൾ സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റിന്റെ മുഖം വാടി.

രവിയുടെ പോലീസ് ബുദ്ധി മിന്നി.

ഇത് ട്രിസ്റ്റാണല്ലോ..

ഈ ബെന്നറ്റ് നിരപരാധിയാണ്.

ബെനീറ്റോയാണ് കക്ഷി.

അവളെയൊന്നും ജാസ്മിൻ കാർലോസച്ചെന്നൊപ്പം കണ്ടത്.

“ പറയ് ബെന്നറ്റ്..”

രവി നിർബന്ധിച്ചു.

ബെന്നറ്റ് പറഞ്ഞു തുടങ്ങി:

“ മെത്രാന്റെ ലീലാവിലാസമായിരുന്നു അത്. ഏതോ പാവം സിസ്റ്ററിനെ റാഗ് ചെയ്യാൻ വേണ്ടി വിളിച്ചുവരുത്തി നെടുങ്കണ്ടത്താച്ചനായി അഭിനയിച്ച് ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കി. നിർഭാഗ്യവശാൽ സിസ്റ്റർ അനിത ആത്മഹത്യ ചെയ്തത് ആ രാത്രിയിലായിരുന്നുതാനും. അതുമായി മെത്രാനെയോ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പമുള്ള അച്ഛാരേയോ ബന്ധപ്പെടുത്തിയാലോ എന്ന് ഭയന്നാണ് മദറിനോടും മറ്റും അങ്ങനെയൊരു നാടകം കളിക്കാൻ പറഞ്ഞത്. അതായത് വാട്ടർടാക്കിൽ നെടുങ്കണ്ടത്താച്ചന്റെ ഡെഡ്ബോഡി കണ്ടു എന്നും പറഞ്ഞ്..പുറത്താരോടും മിണ്ടരുത് എന്നും പറഞ്ഞു.”

“ അതൊരു വല്ലാത്ത ബുദ്ധിയിപ്പായി..

രവി ആത്മഗതം ചെയ്തു.

“ ആ മെത്രാൻ എങ്ങനെയാ..നിങ്ങളറിയില്ലേ?”

“ എനിക്ക് നെടുകുണ്ടത്തച്ചൻ പറഞ്ഞുള്ള അറിവല്ലേ ഉള്ളൂ.”

“പാവം നെടുകുണ്ടത്തച്ചനെ കൊന്നു അല്ലേ. അങ്ങേർക്കിനി ഇങ്ങോട്ട് വരാൻ പറ്റുമോ..?”

“ പറ്റിക്കപ്പെട്ടത് നാലു സിസ്റ്റേർസ് മാത്രമല്ലേ...അത് പിന്നെ ശരിയായിക്കോളുമെന്നാണ് ബെനീറ്റോ പറഞ്ഞത്.”

“ അന്ന് ബെനീറ്റോയും ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നല്ലേ..?”

“ ഉവ്വ്.. മെത്രാന്റെ സംഘത്തിലുണ്ടായിരുന്നു.
ദൈവത്തെയോർത്ത് ഇതൊന്നും മദറിനോട്
പറഞ്ഞേക്കല്ലേ..അവർക്കറിയില്ല. എനിക്കീകാര്യമൊക്കെ
അറിയാമെന്ന്. ബെനീറ്റോ എന്നോട് എല്ലാം പറയാറുണ്ട്.
കഷ്ടമാണ് അവളുടെ കാര്യം..”

“ എന്ത് കഷ്ടം..?”

“ ഓ ..ഒന്നുമില്ല..”

ബെന്നറ്റ് ഒഴിഞ്ഞുമാറി.

രവിയുടെ പോലീസ് ബുദ്ധിയിൽ ചിത്രത്തിന്റെ രേഖകൾ പതിയെ
തെളിഞ്ഞു വരികയാണ്.

രവി ചുഴിഞ്ഞ് ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേ ബെന്നറ്റിന്റെ കവിളിൽ
ഒരു പ്രാണി വന്നിരുന്നത് അയാൾ ചൂണ്ടുവിരൽ കൊണ്ട്
തട്ടിക്കളഞ്ഞു.

ബെന്നറ്റ് തെട്ടിപ്പോയി.

പക്ഷേ അവളുടെ മുഖം തുടുത്തത് രവി കണ്ടു.

“ സോറി..”

“ ഇറ്റ്സ് ഓക്കേ!”

“ ഒന്നുമറിയാത്തതുപോലെ ചിരിച്ചുകളിച്ചു നിന്നോളൂ...അല്ലെങ്കിൽ അവർ ബെനീറ്റോയെ കൊല്ലും. നമ്മുടെ ട്രീസയെ..”

ബെന്നറ്റ് സ്തബ്ധയായി രവിയെ നോക്കി.

അയാൾ പറഞ്ഞതിന്റെ പൊരുൾ അവൾക്ക് മനസ്സിലായില്ല.

ജനാലയിൽ ഇതെല്ലാം വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു നിന്ന മദ്രിനേയും ആഗസിനേയും രവി ഇടംകണ്ണിട്ട് നോക്കി.

ആഗസ് പറയുകയാണ്..

“ ഇയാളാരാണ് അവളുടെ കാമുകനോ..അവൾ എല്ലാം അയാളോട് പറഞ്ഞു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അയാൾക്കെല്ലാമറിയാം. നമ്മുടെ സകല പദ്ധതിയും പൊളിയും.”

“ അയാളൊരു പോലീസുകാരനാണ്. അയാളുടെ മുടിവെട്ടും മാനറിസങ്ങളുമെല്ലാം കുറകാണ്.”

“ ഗോൺസാൽവസ് മെത്രാനോട് പെട്ടെന്ന് എല്ലാ വിവരങ്ങളും വിളിച്ചുപറയണം മദർ...” അവളെ വെറുതെ വിടരുത്..

“ ഹോ കർത്താവേ, മാഞ്ചോട്ടിൽ പ്രേമം പൊടിപൊടിക്കുകയാണ്. ബെന്നറ്റിന് ഒരു നാണവുമില്ലല്ലോ..അവളെയിങ്ങു വിളിക്കു ആഗസ്..”

മദർ പുലമ്പി.

ആഗസ് മുറിക്ക് പുറത്തിറങ്ങി വരാന്തയിൽ വന്നു നിന്നു.

അവൾ വിളിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതിന് മുമ്പേ രവിയും ബെന്നറ്റും അവിടേക്ക് വന്നു.

രവി ചിരിയോടെ അടക്കിപ്പിടിച്ച് ആഗസിനോട് പറഞ്ഞു:

“ ഒരു പച്ചബാഗാണ്..എന്തോ സീക്രട്ടാണ് അതിലേന്ന്..”

ആഗസ് പരുങ്ങി.

അപ്പോൾ മദർ അവിടേക്ക് വന്നു.

മദർ കൈകൾ പിന്നിൽകെട്ടി രവിയെ രൂക്ഷമായി നോക്കിക്കൊണ്ട് ചോദിച്ചു:

“താൻ സത്യത്തിൽ ആരാണ്.. നിങ്ങളുടെ ഐഡന്റിറ്റി കാർഡ് കാണിക്ക്. അല്ലെങ്കിൽ എനിക്ക് പോലീസിനെ വിളിക്കേണ്ടി വരും.”

“അയ്യോ വേണ്ടായേ.”

രവി പോക്കറ്റിൽ നിന്ന് പേഴ്സ് തുറന്ന് ഒരു വിസിറ്റിങ് കാർഡ് കൊടുത്തു.

മദർ അത് വാങ്ങി നോക്കി.

ആഗസ്തും ബെന്നറ്റും അതിലേക്ക് എത്തി നോക്കി.

അതിൽ എഴുതിയിരുന്നത് ഇങ്ങനെയാണത്രെ.

“ബഞ്ചമിൻ, ഗ്രോസറി ഡീലർ, 23-12 അവന്യൂ റോഡ്, മർഗോവ..”

“നിങ്ങളുടെ പേര് ബെന്നിച്ചൻ എന്നല്ലേ പറഞ്ഞത്”

മദർ ചോദിച്ചു.

“അതെ..”

“ഇതിൽ ബഞ്ചമിൻ എന്നാണല്ലോ..?”

“പള്ളിലെ പേരാണ്. അതിനൊരു രാശീണ്ട്..”

“നിങ്ങൾക്ക് മർഗോവയിൽ ഗ്രോസറി ഷോപ്പുണ്ടോ?”

“ഉവ്വ് മദർ.”

മദർ കനപ്പിച്ചൊന്നു മൂളി.

“ നിങ്ങളിവിടെ നിൽക്ക്. ഞാൻ ഫാദറുമായി സംസാരിക്കട്ടെ..”

“ ഞാൻ നാളെയോ മറ്റൊന്നാളോ വന്നോളാം മദർ. തിടുകമില്ല. അപ്പോഴേക്കും മദറിന്റെ സംശയവും തീരട്ടെ. ഫാദറിനെ വിളിച്ച് ചോദിക്കൂ.”

രവി യാത്ര പറഞ്ഞിറങ്ങി.

ബെന്നറ്റിനെ പ്രത്യേകം കൈവീശിക്കാണിക്കാനും മറന്നില്ല.

പക്ഷേ ബെന്നറ്റ് പുഞ്ചിരിച്ചില്ല.

അവൾ സംശയത്തോടെ അയാളെ നോക്കിനിൽക്കുകയായിരുന്നു.

കാരണം മദറും സിസ്റ്റർ ആഗനസും അയാളോട് പെരുമാറിയത് അപരിചിതനോടെന്നപോലെയോ തട്ടിപ്പുകാരനോടെന്നപോലെയോ ആണ്.

അപ്പോൾ ആരാണയാൾ?

താൻ ചില കാര്യങ്ങൾ തുറന്നു പറയുകയും ചെയ്തല്ലോ.

ബെന്നറ്റിന്റെ ഹൃദയം പടപടാ മിടിച്ചു.

അവൾ മദറിനേയും സിസ്റ്റർ ആഗനസിനേയും നോക്കി.

രവി കാനിൽ കയറി ഡ്രൈവ് ചെയ്ത് മഠത്തിൽ നിന്ന് പോന്നു.

ചില ചോദ്യങ്ങൾ ദുരുഹമായി തുടരുന്നു.

നെടുങ്കണ്ടത്താൽ കൈല്ലപ്പെട്ടു എന്ന പേരിൽ കാണിച്ച അഭ്യാസം കുട്ടിക്കളിപ്പോലെ തോന്നുന്നു.

എന്തോ ദുരുഹത അതിന്റെ പിന്നിലുണ്ട്.

ജാസ്മിൻ ആ രാത്രി കണ്ടത് ബെന്നറ്റിനെയല്ല, സിസ്റ്റർ ബെന്നീറ്റോയെയാണ്.

ഇരുവരും സഹോദരിമാരായതുകൊണ്ട് ഒരു നോട്ടത്തിൽ
തോന്നിച്ചതാണ്.

പക്ഷേ അങ്ങനെയൊരു സഹോദരി ബെന്നറ്റിന് ഉള്ള വിവരം
ജാസ്‌മിന് അറിയില്ലേ? ജാസ്‌മിൻ അവിടെ വന്നിട്ട്
ഒരാഴ്ചയായതല്ലേയുള്ളൂ.

അതുകൊണ്ട് വിവരങ്ങൾ
അറിഞ്ഞുതുടങ്ങുന്നതേയുള്ളായിരിക്കാം.

അതോ മദറും സിസ്റ്റർ ആഗനസും സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റും കൂടി തന്നെ
വിസ്ഫിവേഷം കെട്ടിക്കുകയാണോ.

ഏഴ്

രവി ക്വാർട്ടേഴ്സിലെത്തി ഓഫീസിൽ കയറി.

സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റിന്റെ മൊബൈലിൽ കയറ്റിവിട്ട സ്പൈ സോഫ്റ്റ്
വെയറിന്റെ റിസൾട്ട് എന്തായെന്നറിയാൻ രവി തന്റെ
മൊബൈലിലെ ആപ്ലിക്കേഷൻ ഓൺ ചെയ്തു.

സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റിന്റെ മൊബൈൽ സ്വിച്ച് ഓഫ് ആണ്.

നാശം.

ആ മൊബൈൽ ഓണായിരുന്നാൽ മാത്രമേ ഈ ആപ്പ് കൊണ്ട് പ്രയോജനമുള്ളൂ.

രവി തന്റെ ബുദ്ധിയിൽ പരതി.

ഡിസംബർ അഞ്ചിന് പ്രഭാതത്തിൽ സിസ്റ്റർ ജാസ്മിനൊപ്പം ആദ്യ കുർബാന കഴിഞ്ഞ് ഹോസ്റ്റലിലേക്ക് വന്നത് സിസ്റ്റർ മാർഗരറ്റും സിസ്റ്റർ ജെസിയുമാണ്.

ക്ലാര സിസ്റ്റർ ആണ് ഓടി വന്ന് പറഞ്ഞത് വാട്ടർ ടാങ്കിൽ നെടുങ്കണ്ടത്താച്ചന്റെ ഡെഡ് ബോഡി കിടക്കുന്നു എന്ന്.

രവി അപ്പോൾത്തന്നെ സുനിലിനെ ക്വാർട്ടേഴ്സിലേക്ക് വിളിച്ചുവരുത്തി.

“സുനിലേ കാര്യങ്ങൾ കുഴഞ്ഞു മറിയുകയാണ്. സിസ്റ്റർ ജാസ്മിൻ കള്ളം പറയുകയാണോ..?”

“എന്താണ് സാർ ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനെ പറയുന്നത്?”

“താവന്നൂർ മഠത്തിലെ മദർ സുപ്പീരിയർ, സിസ്റ്റർ ആഗസ്, സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റ് ഇവരെല്ലാം പറയുന്നത് നെടുങ്കണ്ടത്താച്ചൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണ്. സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റിന് ഒരു സഹോദരിയുള്ളതായി അറിയാമോ..?”

“ഇല്ല. ജാസ്മിൻ അതേപ്പറ്റി എന്നോടൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.”

“എന്നാൽ ഉണ്ട്. അവർ കുന്ദൂർ ദൊലോനയിലെ മെത്രാനൊപ്പമാണ്. അവരെയാണ് അന്ന് രാത്രി ജാസ്മിൻ കാർലോസച്ചനോപ്പം കണ്ടത്. ജാസ്മിനെ റാഗ് ചെയ്യാൻ നടത്തിയ നാടകമായിരുന്നു അതെന്നാണ് ബെന്നറ്റ് പറയുന്നത്.”

“സാറിതെങ്ങനെ മനസിലാക്കി..?”

അതുകേട്ട് രവി ചിരിച്ചു.

“ നിങ്ങള് പത്രക്കാരപ്പോലെ പോലീസിനും ചില സൂത്രങ്ങളുണ്ട്. അതുപോലെ, പക്ഷേ ബെന്നറ്റ് പറഞ്ഞത് പൂർണ്ണമായും ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല. ഇതിൽ എന്തോ ചീഞ്ഞുനാവുണ്ടുണ്ട്. ജാസ്മിനെ കുമ്പസാരത്തിനെന്ന് പേരിൽ റാഗ് ചെയ്യാൻ വിളിച്ചു വരുത്തുക. എന്നിട്ട് ഒരു കളിപ്പിക്കൽ നാടകം നടത്തുക. പിറ്റേന്ന് സിസ്റ്റർ അനിതയുടെ ജഡം കാണുന്നു. ഒപ്പം നാടകീയമായി നെടുങ്കണ്ടത്താച്ചന്റെ മൃതദേഹവും കണ്ടെന്ന് പറയുക. അത് മുടി വയ്ക്കാൻ പറയുക.. ഇത് വിശ്വസിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്.”

“ ഒരു ശരാശരി പത്രക്കാരന്റെ ബുദ്ധി വെച്ച് എനിക്ക് തോന്നുന്നത് ആ കൊലപാതകം നടന്നിട്ടില്ലെന്ന് സമർത്ഥിക്കാൻ മദ്രും കൂട്ടരും പയറ്റുന്ന ഗീബൽസിയൻ തന്ത്രമാണെന്ന്.”

“ നമ്മുടെ മുന്നിൽ ഒരു മാർഗ്ഗമുള്ളത് കുമ്പൂർ ദൊലോനയിൽ മെത്രാൻ ഗോൺസാൽവസ്, ബെന്നറ്റിന്റെ സഹോദരി ബെനീറ്റോ, നെടുങ്കണ്ടത്താച്ചൻ ഇവർ ഇപ്പോൾ ഉണ്ടോ എന്നതാണ്.”

രവി ലാപ് ടോപ്പ് നിവർത്തി ഗൂഗിൾ മാപ്പ് എടുത്തു.

“ മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനത്തിലെ സിന്ധു ദുർഗ്ഗ്, രത്ന ഗിരി, കോൽഹാപ്പൂർ എന്നീ ജില്ലകളിലായി വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന ഒരു പോർച്ചുഗീസ് ക്രിസ്ത്യൻ സഭയാണ് ആഗ്ലിക്കൻ ക്രിസ്ത്യൻ പോർച്ചുഗൽ മിഷൻ. കേരളത്തിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ കന്യാസ്ത്രീ മഠങ്ങളും ഇവർക്കുണ്ട്. ഇതിൽ കുമ്പൂർ ദൊലോനയിലെ ബിഷപ്പാണ് ഫാദർ ഗോൺസാൽവസ്. ജാസ്മിൻ പറഞ്ഞ വിവരങ്ങൾ വെച്ച് നോക്കിയാൽ ഹിന്ദിസിനിമയിലെ വില്ലനെപ്പോലിരിക്കുന്ന അമ്പത് വയസിനോടടുത്ത ഒരു വ്യക്തി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റേയും അനുചര വൃന്ദങ്ങളുടേയും വിവരങ്ങൾ നമുക്ക് ശേഖരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മഹാരാഷ്ട്രാപോലീസിൽ നിന്ന് വിവരം ശേഖരിക്കാൻ ഞാനൊന്നു ശ്രമിക്കാം. അവിടെ ഈ ബിഷപ്പിന് എത്ര സ്വാധീനമുണ്ടോ അവിടത്തെ പോലീസിന്റെ വിവരശേഖരണവും അതുപോലെ ദുർബലമായിരിക്കും. സുനിലിന്റെ പത്രത്തിന് ബോംബേയിലും പൂനെയിലും

ബുറോയുണ്ടല്ലോ. അതുവഴി എന്തെങ്കിലും പ്രയോജനം കിട്ടുമോ?”

“ തീർച്ചയായും ഞാൻ ശ്രമിക്കാം സർ.”

“ സുനിൽ നീ എനിക്ക് ഒരു ഉപകാരം കൂടി ചെയ്യണം. സിസ്റ്റർ ക്ലാര, സിസ്റ്റർ ജെസി, സിസ്റ്റർ മാർഗരറ്റ് ഇവരെ ഒരുമിച്ച് കിട്ടണം. ഒപ്പം ജാസ്മിനും വേണം. നാളെ മഠത്തിന്റെ സ്കൂളിൽ വെച്ച് മതി. ഞാൻ സൗകര്യം പോലെ കണ്ടോളാം. ജാസ്മിന് ഇതിൽ യാതൊരു ഇൻവോൾവ്മെന്റും ഇല്ലാത്ത രീതിയിൽ വേണം അവൾ പെരുമാറാൻ. അല്ലെങ്കിൽ അവളുടെ ജീവൻ അപകടത്തിലാവും. നിന്റെ ഫോൺ വിളിയും ഒന്നു കുറച്ചോളൂ.”

“ ഓക്കെ സാർ.”

സുനിൽ അതുകഴിഞ്ഞ് യാത്ര പറഞ്ഞ് പിരിഞ്ഞു.

രാത്രിയായിട്ടും രവിക്ക് ഉറക്കം വന്നില്ല.

രവി ഓഫീസിൽ കയറി സിസ്റ്റർ അനിതയുടെ മരണം സംബന്ധിച്ച ഫയൽ എടുത്തു നിവർത്തി.

ഫോട്ടോഗ്രാഫ്സ് എല്ലാം നോക്കി.

ഡെഡ്ബോഡിയുടെ നഗ്നമായ ഫോട്ടോഗ്രാഫ്സ്.

വിളറിവെളുത്ത് രക്തമയമില്ലാത്ത ബോഡി.

ഇരുകൈകളിലേയും കൈത്തണ്ടകളിലെ ഞരമ്പുകൾ മുറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അതിലൂടെ രക്തം വാർന്നൊഴുകിയിട്ടുണ്ടെന്നുറപ്പാക്കി രക്തക്കറകൾ കാണാം.

രവിയുടെ സവിശേഷശ്രദ്ധ ആകർഷിച്ചത് മറ്റൊരു ഘടകമാണ്.

ഇടത് മൂലയിൽ പൊള്ളിയതോ പച്ചകുത്തിയതോ പോലെ ഒരു ചിഹ്നം.

ഒരു വൃത്തത്തിന് നടുവിൽ ആറുകാലുള്ള നക്ഷത്രം.

രവി അത് വെളിച്ചത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി.

അത് സർജനൂൾപ്പെടെ ആരുടേയും ശ്രദ്ധയാകർഷിക്കാത്തത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് രവി അത്ഭുതപ്പെട്ടു.

ആ ചിഹ്നം സാത്താൻ സേവകരുടേത് പോലെയുണ്ട്.

രവി ലാപ്ടോപ്പിൽ സാത്താൻ സേവയുടെ സിംബലുകൾ തിരഞ്ഞു

സർപ്പം ചുറ്റിപ്പിണഞ്ഞിരിക്കുന്ന വൃത്തത്തിനകത്ത് ആറുകാലുള്ള നക്ഷത്രം കണ്ടുകിട്ടി.

രവിയെ അത് അത്ഭുതപ്പെടുത്തി.

കന്യാസ്ത്രീയ്ക്ക് സാത്താൻ സേവയോ?

രവി ഉടൻതന്നെ എഴുന്നേറ്റ് വാച്ചർ മണിയുടെ മുറിവാതിൽക്കൽ തട്ടി വിളിച്ചു.

“ എടാ മണി എഴുന്നേറ്റേ..”

മണി ഉറക്കപ്പിച്ചോടെ എഴുന്നേറ്റുവന്നു വാതിൽ തുറന്നു.

“ എന്താ സാരേ ഈ പാതിരാത്രിക്ക്. വയറിളക്കമോ മറ്റോ..?”

“ വയറിളക്കം നിന്റെ അച്ഛന്.. നിന്നോടൊരു കാര്യം ചോദിക്കട്ടെ?”

“ ചോദീര്..”

“ നിന്റെ വീട് മരാമണ്ണിലല്ലേ..? നിനക്ക് കൂടാത്രം, മന്ത്രവാദം ഇതൊക്കെ അറിയാവുന്ന കുറെ ടീമുകളെ അറിയാമല്ലോ..?”

“ ഇഷ്ടം പോലെ.. സാറിന് ആരേയോ കൂടാത്രം വയ്ക്കേണ്ട..?”

“ നിന്റെ അമ്മായിയമ്മേനേ..!”

“ അതെന്തിനാ സാരേ..?”

“ അവരുടെ പുന്നാരമോളേ നിന്നെപ്പോലെ വകതിരിവില്ലാത്ത ഒരുത്തന് കെട്ടിച്ചുകൊടുത്തതിന്. എടാ പൊട്ടാ. ഇത് അതിനൊന്നുമല്ല”

“ ഓഹോ.. കേസ് തെളിയിക്കാനല്ലേ.. ഞാൻ നേരത്തേ പറഞ്ഞതല്ലേ..അപ്പോ എന്നെ പുച്ഛിച്ചു.”

“ നീ ഞാൻ പറയുന്നതങ്ങ് കേട്ടാൽ മതി. എക്സോർസിസം അറിയാവുന്ന പള്ളിലച്ച ന്മാര് നിന്റെ അറിവിലുണ്ടോ..?”

“ എക്സോസ... അതെന്തൊന്നാ..?”

“ എക്സോർസിസം എന്നു വച്ചാ ഉച്ചാടനം...അതൊരു ക്രിസ്ത്യൻ മന്ത്രവാദരീതിയാ..”

മണി ആലോചിച്ചു.

“ മരാമണ്ണില് ഒരു അച്ചനുണ്ട്. പക്ഷേ ഒരു കിളവനാ..”

“ എടാ പൊട്ടാ ഇത് കല്യാണാലോചനക്കല്ലെ, നീ ആ കിളവന്റെ പേര് പറയ്..”

“ ഫാദർ ക്രിസ്റ്റഫർ പ്ലാന്തോട്ടത്തിൽ..”

“ നമുക്ക് നാളെ അവിടം വരെയൊന്ന് പോകണം. വെളുപ്പിന്..”

“ ശരി സാർ.”

മണി ഉറങ്ങാൻ പോയി.

രവി ഒരു ദീർഘനിശ്വാസത്തോടെ തന്റെ കിടക്കയിൽ വന്നു ചാഞ്ഞു.

എട്ട്

താവന്നൂർ മഠത്തിൽ സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റ്, മദർ സുപ്പീരിയറിനും സിസ്റ്റർ ആഗസീനും നടുവിൽ നിന്ന് ഉരുകി.

ജാലകങ്ങളും വാതിലുകളും അടച്ചിട്ട മുറിയിൽ മദർ കൂട്ടിലടച്ച കിളിയെപ്പോലെ അങ്ങുമിങ്ങും നടന്നു.

അവർ പുലമ്പി..

“ അങ്ങനെയൊരാളെ ഫാദർ അയക്കുകയില്ല...ഞാൻ ഫാദറിനെ ഫോണിൽ വിളിച്ചിട്ട് കിട്ടുന്നുമില്ല. അയാൾ പോലീസാണ്..അയാൾക്കെല്ലാം അറിയാം. നീയാണയാളെ ഇങ്ങോട്ട് വിളിച്ച് വരുത്തിയത്.”

“ ഞാനല്ല മദർ..എനിക്കയാളെ അറിയുകപോലുമില്ല..”

സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റ് ആണയിട്ടു.

ആഗസീ അവളുടെ കവിളിൽ കുത്തിപ്പിടിച്ചു.

“ നിനക്ക് ഇതൊന്നും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. നിന്റെ രോഗം ഞങ്ങൾക്ക് മനസിലാകുന്നുണ്ട്.”

സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റ് ആഗസീനെ രൂക്ഷമായൊന്നു നോക്കി.

“ കൈയെടുക്ക്.”

അവളുടെ കണ്ണുകളിലെ അസാധാരണമായ തിളക്കം കണ്ട് ആഗസീ ഭയത്തോടെ അവളുടെ കവിളിലെ പിടിവിട്ടു.

“ നീ തുറിച്ച് നോക്കണ്ട..നിനക്കുള്ളത് വഴിയെ വരുന്നുണ്ട്.”

മദർ കോപത്തോടെ പറഞ്ഞു.

ആഗസ്ത് , ബെന്നറ്റിന്റെ കഴുത്തിന് പിടിച്ച് മുറിക്ക് വെളിയിൽ തള്ളി.

“ കടന്ന് പോ..”

സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റ് കണ്ണുതുടച്ചുകൊണ്ട് വരാന്തയിലൂടെ നടന്നു. അപ്പോൾ സമയം ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് മൂന്നരയായി.

നീളൻ വരാന്തയുടെ അങ്ങേയറ്റത്ത് സിസ്റ്റർ ജാസ്മിൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

അവൾ അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ ബെന്നറ്റിന്റെ കണ്ണുകൾ കരഞ്ഞുകലങ്ങിയതുപോലെ ഇരിക്കുന്നത് കണ്ടു

“ എന്താടി..എന്തു പറ്റി?”

“ ഒന്നുമില്ല.”

ബെന്നറ്റ് അവളുടെ കൈ തട്ടി മാറ്റി.

ബെന്നറ്റ് നടന്നപ്പോൾ ജാസ്മിൻ തിരിഞ്ഞു നിന്നു പറഞ്ഞു

“ എന്താണെങ്കിലും നീ പറയ്..വെറുതെ ഒറ്റയ്ക്ക് ഉറുകിത്തീരണ്ട..നമുക്കെല്ലാം ഒരുമിച്ച് ഉറുകാം..”

ബെന്നറ്റ് പൊടുന്നനെ നിന്നു.

അവൾ തിരിഞ്ഞ് നിന്ന് ജാസ്മിനെ രൂക്ഷമായി നോക്കി.

പക്ഷേ അവളൊന്നും പറഞ്ഞില്ല.

ജാസ്മിൻ അടക്കിയ ശബ്ദത്തിൽ പറഞ്ഞു:

“ മോളേ, ഈ ചുരുങ്ങിയ കാലം കൊണ്ട് നിന്നെ എനിക്ക് മനസ്സിലായി. നീ കുടുംബത്തിന് വേണ്ടി കഷ്ടപ്പെടുന്നുവാണ്. കർത്താവിന്റെ മണവാട്ടിയായ നിന്നെ കർത്താവിന്റെ ദാസന്മാർ ചമയുന്നവർ തന്നെ ഭോഗിച്ച് രസിക്കുന്നു. നിന്റെ മാനത്തിന് നിനക്ക് പണം കിട്ടുന്നു. നിന്റെ വീട്ടുകാർ സുഖിച്ചുജീവിക്കുന്നു. അവർക്ക് നീയൊരു കറവ മൃഗം മാത്രമാണ്. നിന്റെ കറവ

വറ്റിയാൽ ആ പിശാചുക്കൾ നിന്നെ തിരിഞ്ഞുപോലും നോക്കില്ല. നിനക്കിനിയും സമയമുണ്ട്. കർത്താവ് എല്ലാം ക്ഷമിക്കുന്നവനാണ്. എന്തുണ്ടെങ്കിലും നീ എന്നോട് പറയ്...”

“ കുമ്പസാരിക്കാനോ..?”

ബെന്നറ്റ് ഈർഷ്യയോടെ മുറുമുറുത്തു.

“ അയ്യയ്യോ എന്നോടല്ല..കന്യാസ്ത്രീയോട് കുമ്പസാരം അരുതല്ലോ. അതെല്ലാം അഭിവന്ദ്യപിതാക്കന്മാർക്ക് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതല്ലേ..?”

“ ഇപ്പോൾ കുമ്പസാരത്തെ കുറിച്ച് വാർത്തകൾ പലതും വരുന്നത് നീ കേൾക്കുന്നില്ലേ.. നിനക്ക് കുമ്പസാരത്തിൽ വിശ്വാസമുണ്ടോ..?”

“ ഉണ്ടോന്ന് ചോദിച്ചാൽ..?”

ജാസ്മിന്റെ ചിന്തയിൽ കടന്നുവന്നത് കഴിഞ്ഞ ഡിസംബർ നാലിന് അർദ്ധരാത്രിയിൽ അരങ്ങേറിയ രംഗമായിരുന്നു.

“ നീ അന്ന് ആ വഷളൻ പാതിരിയുടെ മുന്നിൽ മുട്ടുകുത്തി കുമ്പസാരിച്ച് നെഞ്ചത്തടിക്കുന്നത് കണ്ടല്ലോ..”

“ ആര് കണ്ടു?”

ജാസ്മിൻ അമ്പരപ്പോടെ ചോദിച്ചു.

അന്ന് മിന്നായം പോലെ ബെന്നറ്റിനെ കാർലോസച്ചന്റെ പിന്നിൽ ബ്രാ മാത്രം ധരിച്ച നിലയിൽ കണ്ടതാണ്. പക്ഷേ അൽപം മുമ്പ് സുനിൽ വിളിച്ച് വിവരം തന്നത് അത് ബെന്നറ്റിന്റെ സഹോദരിയാണെന്നും ബെന്നറ്റ് നിഷ്കളങ്കയാണെന്നുമാണ്.”

“ ഞാൻ കണ്ടു.”

“ നീയായിരുന്നോ അത്...? ഞാൻ കരുതി നിന്റെ സഹോദരി ബെനീറ്റോയാണെന്ന്..”

ജാസ്മിൻ നിഷ്കളങ്കയെപ്പോലെ പറഞ്ഞു.

ബെന്നറ്റ് ഞെട്ടലോടെ അവളെ തുറിച്ചു നോക്കി.

പൊടുന്നനെ ബെന്നറ്റ് ഭാവവ്യത്യാസം വരുത്തി
പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ജാസ്മിന്റെ കരം കവർന്നു.

“ ഞാൻ ചുമ്മാ പറഞ്ഞതാണ്..അത് ബെന്നീറ്റോ ആയിരുന്നു.
അവൾ മെത്രാന്റെ ഗ്യാണ്ടിലാണ്. പക്ഷേ അവളെല്ലാം എന്നോട്
പറയും. നീ വാ..”

ബെന്നറ്റ് ജാസ്മിന്റെ കൈപിടിച്ചുകൊണ്ട് അവളുടെ ഹോസ്റ്റൽ
മുറിയിലേക്ക് നടന്നു.

അവർ ഹോസ്റ്റൽ റൂമിൽ കയറി കതകടച്ച് കുറ്റിയിട്ടു.

ബെന്നറ്റ് തിരുവസ്ത്രം മാറി ഒരു നൈറ്റ്ഗൗൺ ധരിച്ചു.

അത് സാധാരണ സിസ്റ്റേഴ്സ് ധരിക്കുന്നതുപോലെ അയഞ്ഞ
വിലക്ഷണമായ ഒന്നായിരുന്നില്ല.

മോഡലുകൾ ധരിക്കുന്നതുപോലെ സുന്ദരമായ ഒന്ന്.

അത് ധരിച്ചപ്പോൾ ബെന്നറ്റ് ഒരു മോഡലിനെപ്പോലെയിരുന്നു.

ജാസ്മിന് അസൂയ തോന്നി.

“ ജാസ്മിൻ, എനിക്ക് ബെന്നീറ്റോ എന്നൊരു സഹോദരിയുണ്ടെന്ന്
നീന്നോടാരാ പറഞ്ഞത്?”

ബെന്നറ്റ് പൊടുന്നനെ ചോദിച്ചു.

അപ്രതീക്ഷിതമായ ആ ചോദ്യത്തിൽ ജാസ്മിൻ തപ്പിത്തടഞ്ഞു..

ഒടുവിൽ അവളത് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞൊപ്പിച്ചു

“ നീ തന്നെയല്ലേ മുമ്പേ എന്നോട് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്....നീ
മറന്നുപോയതാകണം.. അവളുടെ ശരിപ്പേര് (ടീസ എന്നല്ലേ...?”

“ നിനക്ക് തെറ്റി മോളേ..”

ബെന്നറ്റ് കൗശലത്തോടെ കടക്കണ്ണിറഞ്ഞു.

“ എന്ത്?”

“ അവളുടെ പേര് ട്രീസ എന്നല്ല.”

“ പിന്നെ..?”

“ ലിസി....അതാണ് അവളുടെ ശരിപ്പേര്..”

“ ഓ അങ്ങനെയെന്നോ ആണ് നീ പറഞ്ഞത്..”

ജാസ്മിൻ വിയർത്തുപോയി.

അവൾ ചിന്തിച്ചു, യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്തൊക്കെയാണ് നടക്കുന്നത്.

എസിപിയോട് ഇവൾ പറഞ്ഞത് ഇവളുടെ സഹോദരി ബെനീറ്റോയെയാണ് താൻ കണ്ടിരിക്കുക എന്നാണ്.

സുനിൽ തന്നോട് വിവരം ഫോണിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞപ്പോൾ താനും കരുതിയത് അന്നു കാർലോസച്ചനോടൊപ്പം കണ്ടത് ഒരു പക്ഷേ ഇവളുടെ ഛായയുള്ള സഹോദരിയെ ആയിരിക്കാം എന്നാണ്.

പക്ഷേ ഇവളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ പെരുമാറ്റം കണ്ടിട്ട് അങ്ങനെയല്ല എന്നു തോന്നുന്നല്ലോ.

“ നീയെന്താ പൊന്നേ ചിന്തിച്ചു കൂട്ടുന്നേ..?”

ബെനറ്റ് കള്ളച്ചിരിയോടെ ചോദിച്ചു.

“ ഒന്നുമില്ല.”

ജാസ്മിൻ ഉമിനീരിറക്കി.

“ നിന്നോടൊരു കാര്യം ചോദിച്ചാൽ സത്യം പറയുമോ..?”

“ ചോദീര്..”

“ നിനക്ക് കന്യാചർമം എന്ന സാധനം ഉണ്ടോ?”

അതുകേട്ട് ജാസ്മിൻ ഞെട്ടിപ്പോയി.

ഇത്രയും പച്ചയായി ബെന്നറ്റിന്റെ വായിൽ നിന്ന് വാക്കുകൾ വീഴുന്നത് കേട്ട് ചുളിപ്പോയ അവൾ പറഞ്ഞു:

“നീയെന്തു വൃത്തികേടാ ഈ പറയുന്നേ..?”

“നിന്റെ ഇടുപ്പിൽ പച്ചയോടെ ഇരിക്കുന്നത് വൃത്തികേടാണോ. അപ്പോൾ നീയാരാ...? വൃത്തികെട്ടവൾ,, നീ പോ..പുറത്തുപോ..”

ബെന്നറ്റിന്റെ ഭാവം മാറി.

ജാസ്മിൻ അവളെ അമ്പരപ്പോടെ നോക്കി.

ബെന്നറ്റ് ദേഷ്യത്തോടെ പറഞ്ഞു:

“എനിക്ക് ഇന്ന് പതിനാറു കൊന്ത ചൊല്ലണം. ഞാനിന്ന് ഒരു അന്യപുരുഷനുമായി അനാവശ്യമായി കൊഞ്ചിക്കുഴഞ്ഞ് സംസാരിച്ചു. ആ നാറി ഒരു വഞ്ചകനാണ്. പുരുഷന്മാരുമായി രസത്തോടെ സംസാരിക്കുന്നത് എന്നിൽ രതിമൂർച്ഛയുണ്ടാക്കും. ഇന്നെന്റെ അടിവ്സ്ത്രങ്ങൾ നനഞ്ഞു. കൊന്ത കൂടാതെ ഞാനിന്ന് ഉപവാസം കൂടിയെടുക്കും..”

ജാസ്മിൻ ലക്കും ലഗാനുമില്ലാതെയുള്ള ബെന്നറ്റിന്റെ സംസാരം കേട്ട് കാതു പൊത്തി.

ബെന്നറ്റ് പറഞ്ഞു:

“നീയൊന്നു പോയിത്തരാമോ ജാസ്മിൻ..”

ജാസ്മിൻ വാതിൽക്കലേക്ക് നടക്കവേ ബെന്നറ്റ് വിളിച്ചു.

ജാസ്മിൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കി.

ബെന്നറ്റ് ഒരു പരിഹാസച്ചിരിയോടെ ചോദിച്ചു:

“നിന്നെ ആരെങ്കിലും ഗുദഭോഗം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ ജാസ്മിൻ? നിന്റെ നിതംബങ്ങൾ എത്ര മനോഹരമാണ്. നിനക്കൊരു കള്ളക്കാമുകനുണ്ടോ? കന്യകമാരെ വായിലും ഗുദത്തിലും

ഭോഗിക്കുന്ന ചില വിരുതന്മാരുണ്ട്. പെണ്ണുങ്ങളുടെ മാനത്തിന്റെ തൊലി പൊട്ടാതെ മാനം കവരുന്ന ചില നാരികൾ..ത്ഫൂ..”

ബെനറ്റ് അതുപറഞ്ഞിട്ട് രോഷത്തോടെ തുപ്പി.

ജാസ്മിന് ദേഹമാസകലം തളരുന്നതുപോലെ തോന്നി.

അവൾ ഉടൻ മുറിക്ക് പുറത്ത് കടന്ന് വാതിലച്ചു.

00000 00000 000000

ഡിസംബർ 20

രവിയും മണിയും വെളുപ്പിന് തന്നെ മരാമണ്ണിലെ ഫാദർ ക്രിസ്റ്റഫർ പ്ലാനോട്ടത്തെ അന്വേഷിച്ച് കാറിൽ യാത്ര തിരിച്ചു.

ധനുമാസത്തിന്റെ കനത്ത കോടമഞ്ഞ് പുതഞ്ഞ് നിൽക്കുന്ന ഹൈറേഞ്ച് മലനിരകൾക്കിടയിലെ റോഡിലൂടെ രവിയുടെ കാർ ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

മണി വഴി പറഞ്ഞു കൊടുത്തു.

പമ്പാനദിയുടെ തീരത്തുള്ള ഒരു ഇടുങ്ങിയ വഴിയിൽ ബോഹേൻ വില്ലകൾ തൊങ്ങൽ ചാർത്തിയ നീല നിറമുള്ള ഗേറ്റിന് മുന്നിൽ വണ്ടി നിന്നു.

“ നീയിവിടെയിരി..”

രവി മണിയോട് പറഞ്ഞിട്ട് ഗേറ്റ് തുറന്ന് അകത്തു കയറി.

ഒരു ചെറിയ വീടാണ്.

വീടെന്നോ ആശ്രമമെന്നോ വിളിക്കാം.

ഒരു പരിചാരകൻ വന്നു.

രവി സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തി.

പരിചാരകൻ രവിയെ അകത്തേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി.

ഇളം പച്ചച്ചായം പൂശിയ ഒരു മുറിയിൽ ഫാദർ ക്രിസ്റ്റഫറെ കണ്ടു.

തലയും താടിയും നരച്ച ഒരു വൃദ്ധൻ

“ മിസ്റ്റർ എസിപി ഇരിക്കൂ..”

ഫാദർ പറഞ്ഞു.

രവി എതിരെയുള്ള കസേരയിൽ ഇരുന്നു.

“ ആരാ വഴി പറഞ്ഞുതന്നേ..?”

“ മണി..എന്റെ കുക്കും വാച്ചുമൊക്കെ അങ്ങേരാണു്..ഞാൻ വന്നത് ഒരു പ്രത്യേക കാര്യമറിയാനാണു്.”

“ ഉം ..പറയൂ..”

“ താവന്നൂർ മഠത്തിലെ സിസ്റ്റർ അനിതയുടെ ജഡം രണ്ടാഴ്ച മുൻ മഠത്തിലെ കിണറ്റിൽ നിന്ന് കിട്ടി. ദുരുഹ സാഹചര്യത്തിൽ..”

“ ഞാൻ വാർത്ത കണ്ടിരുന്നു..ഇതിപ്പോ ക്രിസ്തീയ സഭകൾക്ക് മോശകാലമാണു്..പറഞ്ഞിട്ടുകാര്യമില്ല..അവന്റെ വരവടുത്തു..”

“ ആരുടെ..?”

രവി ചോദിച്ചതുകേട്ട് ഫാദർ അസാധാരണമായി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു

“ ജീസസ്..ഹി ഈസ് ദ ആന്റി ക്രൈസ്റ്റ്...അതിന്റെ എല്ലാ ലക്ഷണങ്ങളും ലോകം കാണിക്കുന്നുണ്ടു്.”

“ ജീസസാണോ ആന്റി ക്രൈസ്റ്റ്...ഞാൻ കരുതി അത് സാത്താനിക് വർഷിപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എന്തോ ആണെന്നു്..”

“ എല്ലാം ഒന്നു തന്നെ. നിങ്ങൾ ഹിന്ദുക്കൾക്കിടയിൽ ദേവിസ്വരൂപം സത്യയായ സരസ്വതി മുതൽ തമസായ ചുടല

ഭദ്രകാളിവരെയായി രൂപം കൊള്ളുന്നില്ലേ..അതു തന്നെ സംഗതി..എല്ലാം അവൻ തന്നെ..”

രവി കൈയിലിരുന്ന കവറിലെ സിസ്റ്റർ അനിതയുടെ ഫോട്ടോഗ്രാഫ്സ് കാണിച്ചു.

“ ഈ ഇടത്തേ മാറിടത്തിൽ കാണുന്ന പൊള്ളിയതുപോലെയാ പച്ചകുത്തിയതുപോലെയോ കാണുന്ന അടയാളം എന്താണ്..?”

ഫാദർ ഫോട്ടോഗ്രാഫ്സ് വാങ്ങി പരിശോധിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ നെറ്റി ചുളിഞ്ഞു.

“ താവന്നൂർ മഠം ഒരു ക്രിസ്തീയ സഭയല്ലേ?”

“ അതെ..ആഗ്ലിക്കൻ ക്രിസ്ത്യൻ പോർച്ചുഗൽ മിഷൻ..”

“ പക്ഷേ ഇത് സാത്താനിക് വർഷിപ്പ് സൈനാണ്..വൃത്തത്തിനുള്ളിൽ ആറുകാലുള്ള നക്ഷത്രം..ഒന്നുകിൽ ഇവൾക്ക് സാത്താൻ ആരാധനയുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ ആരോ എന്തിനോ നിർബന്ധിച്ച് ചെയ്തിച്ചത്..”

“ കന്യാസ്ത്രീകൾ..?”

“ ഷുവർ..സംഭവിക്കാവുന്നതാണ്.. .യേശു തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ..അന്ത്യവിധിക്കാലത്ത് അവന്റെ പേരിൽ സാത്താൻ വന്ന് ആരാധനാലയങ്ങൾ കൈയേറുമെന്ന്... അവരെന്തു ചെയ്യുന്നുവെന്ന് അവരിയുന്നില്ല എന്നും അവൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.. സെക്കുലറിസത്തിൽ ഊന്നിയ എതീസ്റ്റ് സാത്താനിസം ഇപ്പോൾ വളരെ വേഗം വ്യാപിക്കുന്നുണ്ട്. ന്യൂയോർക്കിൽ ആന്റൺ സന്റോർ ലാവേയ് 1966 ലാണ് ബ്ലാക്ക് ഹൗസിൽ സാത്താനിസം ആരംഭിക്കുന്നത്. പള്ളികളിൽ വെഞ്ചരിച്ച അപ്പം, തലകീഴായ കുരിശ്, ആർത്തവ രക്തം, തലയോട്ടിയിൽ ശേഖരിക്കുന്ന മൂത്രം, രക്തം, തലമുടി ഇതെല്ലാം സാത്താനിക് ആരാധനയുടെ രീതികളാണ്. നഗ്നരായ സ്ത്രീകളെ ആരാധനയ്ക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നു. അവരുടെ രക്തം എടുക്കുന്നു. അവരുടെ ആരാധനയ്ക്ക് സാത്താനിക് ബൈബിളുമുണ്ട്”

“ഇതുകൊണ്ടുള്ള നേട്ടങ്ങൾ..?”

“ ഭൗതിക നേട്ടങ്ങൾ.. ഈശോമിശിഹാക്കരികിൽ സാത്താൻ വന്ന് പറഞ്ഞതെന്താണ്.. നീ എന്നെ വിശ്വസിക്കൂ. നിനക്ക് ഞാൻ ധനവും രാജ്യവും തരാമെന്നല്ലേ.. ഞാൻ എന്റെ പിതാവിൽ മാത്രമേ വിശ്വസിക്കുന്നുള്ളൂ എന്ന് പറഞ്ഞ് അവൻ സാത്താനെ ഓടിച്ചുവിട്ടു. ബിസിനസ് വിജയം, ശത്രുസംഹാരം, കോടതി വിജയം, രാഷ്ട്രീയ വിജയം ഇതിനെല്ലാം എളുപ്പവഴിയായി ഇതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഇതിനെ കാണുന്നു.”

“ ഉവ്വ .കൊച്ചിയിൽ കേന്ദ്രങ്ങളുണ്ട്.”

“ കൊച്ചിയിൽ മാത്രമല്ലെന്ന് ഇപ്പോൾ മനസിലായില്ലേ. പക്ഷേ ഈ കന്യാസ്ത്രീ ചതിക്കപ്പെട്ടതാകാനാണ് സാധ്യത. ഇതൊരു കൊലപാതകമാണ്. കൈ ഞരമ്പുകൾ മുറിച്ച് തല കീഴായി കെട്ടിത്തൂക്കി രക്തം മുഴുവൻ ഊറ്റിയെടുത്തിരിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം കിണറ്റിലിട്ടതാകാം.”

“ ബലാത്സംഗവും നടന്നിട്ടുണ്ട്.”

“ കഷ്ടം.”

“ പക്ഷേ മഠത്തിലെ മദർ, രണ്ട് സിസ്റ്റർമാർ ഇവർ സംശയത്തിന്റെ നിഴലിലാണ്. പിന്നെ കുന്ദൂർ റൊലോനയിലെ ബിഷപ്പും ഗ്യാങ്ങും.”

“ ഈശോയേ..അവരുടെ ആധാർ നമ്പർ അറിയാമോ?”

“ അതെന്തിനാണ് ഫാദർ?”

“ ചെറിയവരും വലിയവരും, ധനികരും, ദരിദ്രരും, സ്വതന്ത്രരും, അടിമകളുമായ എല്ലാവരും അന്ന് സംഖ്യകളാൽ അറിയപ്പെടും. അവരുടെ പേരുകൾ നിഷ്പ്രഭമാകും. മൃഗത്തിന്റെ സംഖ്യ മുദ്രയടിക്കപ്പെടാത്തവർക്ക് കൊടുക്കൽ വാങ്ങൽ നിഷേധിക്കാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു അത്. ഇവിടെയാണ് ജ്ഞാനം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നത്. ബുദ്ധിയുള്ളവർ മൃഗത്തിന്റെ സംഖ്യ കണക്കുകൂട്ടട്ടെ. അത് ഒരു മനുഷ്യന്റെ സംഖ്യയാണ്. ആ സംഖ്യ

അറുനൂറ്റിയറുപത്താറ്. അവരുടെ എല്ലാവരുടേയും ആധാർ നമ്പർ കിട്ടുമോ..?”

“ ആധാർ നമ്പറോ..?”

“ അതെ.. അതുകൊണ്ടൊരു സൂത്രമുണ്ട്..”

“ ഓക്കെ ഫാദർ ..ഞാൻ അത് ശേഖരിക്കാം..”

“ ഈശോ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ..”

രവി ഫാദറിനോട് യാത്ര പറഞ്ഞ് അവിടെ നിന്നിറങ്ങി.

ഒമ്പത്

മുണിയെ തിരികെ ക്വാർട്ടേഴ്സിലാക്കിയിട്ട് രവി താവന്നൂർ
മാത്തിലേക്ക് കാരോടിക്കവേ ഫോൺ വന്നു. സുനിലായിരുന്നു.

രവി കാരൊതുക്കിയിട്ടിട്ട് സംസാരിച്ചു:

“ എന്താ സുനിലേ..?”

“ പുനേ ബ്യൂറോയിലെ സിദ്ധാർത്ഥൻ നമ്മളെ സഹായിച്ചു. ഒരു
സ്പെഷ്യൽ ന്യൂസുണ്ട്. അനുദ്യാഗികമായി കിട്ടിയതാണ്.
കുന്തൽ ദൊലോനയിലെ ബിഷപ്പ് ഗോൺസാൽവസും ഫാദർ
സ്റ്റീഫൻ നെടുങ്കണ്ടത്തച്ചനും സഹായ മെത്രാൻ ഫ്രെഡ്ഡിയും
കാർലോസച്ചനും മിസ്സിങ്ങാണ്..”

“ വാട്ട്..?”

“ അതെ.. പക്ഷേ അവരുടെ മിഷൻ അതംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല.
ചോദിച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞത് ജർമനിയിലാണെന്നാണ്. പക്ഷേ
പുനെയിൽ നിന്നുള്ള വിമാനത്താവളത്തിലെ ട്രാവലേഴ്സ് ലിസ്റ്റ്
പ്രകാരം ഡിസംബർ നാലിന് ശേഷം ഈ പേരിൽ മൂന്ന് പേർ
പുറത്തുപോയിട്ടില്ല. ഇതിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം
നെടുങ്കണ്ടത്തച്ചൻ മരിച്ചു എന്നുതന്നെയാണ് സൂചന. അതായത്
അദ്ദേഹം കുന്തൽ ദൊലോനയിലെ മുൻ മെത്രാനാണ്. പുതിയ
ബിഷപ്പായി ചാർജെടുത്തിരിക്കുന്നത് ഗോൺസാൽവസാണ്.”

“ അവരുടെ ഫോട്ടോ എന്തെങ്കിലും കിട്ടിയോ?”

“ കിട്ടി.ഞാൻ വാട്ട്സാപ്പ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.”

“ നിനക്കത് എവിടുന്നാ കിട്ടിയത്..?”

“ ബിഷപ്പിന്റെ സൈറ്റിൽ നിന്ന്. പുതുതായി അപ്ഡേറ്റ്
ചെയ്തതാണ്.”

“ ഓക്കെ.ഞാനെടുത്തോളാം..”

രവി വാട്ട്സാപ്പ് ഓൺ ചെയ്ത് ഫോട്ടോസ് കളക്ട് ചെയ്തു.

ബിഷപ്പ് ഗോൺസാൽവസ് ഹിന്ദി സിനിമാ വില്ലന്റെ ഛായയിൽ
മുടിയിൽ ചുവന്ന ചായം പുരട്ടിയ ഒരു അമ്പതുകാരൻ.

ഫാദർ സ്റ്റീഫൻ നെടുങ്കണ്ടം തൊണ്ണൂറ് തോന്നിക്കുന്ന
അവശനായ മനുഷ്യൻ.

കാലം ചെയ്ത മുൻ ബിഷപ്പ്

പിന്നെ സഹായ മെത്രാൻ ഫ്രെഡ്ഡിയും കാർലോസച്ചനും.

രവി കാറിന്റെ സീറ്റിൽ ചാരിക്കിടന്ന് അല്പനേരം ആലോചിച്ചു.

ആ കൊലപാതകം സത്യം തന്നെയാണ്.

സാത്വികനായ ബിഷപ്പ് നെടുങ്കണ്ടത്തച്ചനെ കൊലപ്പെടുത്തി
ക്രൂരനായ ഗോൺസാൽവസ് ബിഷപ്പിന്റെ പട്ടം
കൈവശപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

കൊലപാതകം നടന്നത് താവന്നൂർ മഠത്തിൽ വച്ചുതന്നെയാണ്.
മദറും ആഗസും ബെന്നറ്റും പറഞ്ഞത് പച്ചക്കള്ളം.

പക്ഷേ നെടുങ്കണ്ടത്തച്ചന്റെ ബോഡിയെവിടെപ്പോയി.

സ്കൂൾ ഉച്ചഭക്ഷണത്തിന് വിടുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പാണ് രവി
താവന്നൂർ മഠത്തിന്റെ വളപ്പിൽത്തന്നെയുള്ള സ്കൂളിലേക്ക്
ചെന്നത്.

കാരണം അതൊരു നല്ല സമയമാണ്.

ആഗസിന്റേയും മദറിന്റേയും ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടില്ല.

ക്രിസ്തുമസിന് ഇനി നാല് ദിനങ്ങളേയുള്ളൂ.

അതിനാൽ പരിസരം മുഴുവൻ വർണക്കടലാസുകൊണ്ട്
അലങ്കരിക്കുന്ന പണിയിലായിരുന്നു കുട്ടികളും സിസ്റ്റർമാരും.

മുറ്റത്ത് സിസ്റ്റർ മാർഗരറ്റും സിസ്റ്റർ ജെസിയും സിസ്റ്റർ ക്ലാരയും
സിസ്റ്റർ ജാസ്മിനുമുണ്ടായിരുന്നു.

ജാസ്മിനോട് തന്നെ കണ്ട ഭാവം നടിക്കരുതെന്ന് നേരത്തേ ചട്ടം കെട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

രവി വളരെ രഹസ്യസ്വഭാവത്തോടെ സിസ്റ്റേഴ്സിനെ നാലുപേരെയും വിളിച്ച് ഒരു മരത്തണലിലേക്ക് മാറ്റി നിർത്തി.

അവിടെ നിന്നാൽ ആർക്കും പെട്ടെന്ന് അവരെ കാണാൻ കഴിയില്ല, പ്രത്യേകിച്ച് ദൂരെ മദറിന്റെ ഓഫീസിൽ നിന്ന് നോക്കിയാൽ ഒട്ടും കാണാൻ പറ്റില്ല.

രവി പറഞ്ഞു:

“ ഞാൻ എസിപി രവീന്ദ്രൻ. സിസ്റ്റർ അനിതയുടെ മരണത്തെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കുന്നത് ഞാനാണ്. എനിക്ക് ഒരു വിവരം ലഭിച്ചത് അന്നുതന്നെ ഇവിടെ മറ്റൊരു ഡെഡിബോഡി കൂടി മഠത്തിന്റെ വാട്ടർ ടാങ്കിൽ കണ്ടു എന്നാണ്. ഫാദർ നെടുങ്കണ്ടത്തിന്റെ ജഡം. ശരിയാണോ ഈ വിവരം..?”

സിസ്റ്റർമാർ പരസ്പരം നോക്കി.

ജാസ്മിൻ ഒന്നുമറിയാത്തവളെപ്പോലെ നിന്നു.

ക്ലാര പറഞ്ഞു:

“ ഞങ്ങൾക്കതേപ്പറ്റി ഒന്നുമറിയില്ല.”

രവി പുഞ്ചിരിച്ചു.

“ നിങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ മണവാട്ടിമാരാണ്. സത്യം മാത്രം പറയുന്നവർ. നുണ പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങളുടെ പാപഭാരം വർദ്ധിക്കും. പോലീസീനോട് നുണ പറഞ്ഞിട്ട് ആ പാപം തീർക്കാൻ ഒരു കള്ളമെത്രാനോട് പോയി കുമ്പസാരിച്ചാൽ പാപമോദനം നേടാമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നത് ശുദ്ധ മണ്ടത്തരമാണ്. നിങ്ങൾ പാപമോചനം നേടേണ്ടത് ക്രിസ്തുവിൽ നിന്നല്ലേ..പിതാവിൽ നിന്നും പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ നിന്നുമല്ലേ. നിങ്ങളെപ്പോലെ ഒരു പാവപ്പെട്ട കന്യാസ്ത്രീയെ ബലാത്സംഗം ചെയ്ത് കൊന്ന് കിണറ്റിൽ വലിച്ചെറിഞ്ഞ അഭിവന്ദ്യ മെത്രാൻ

നിങ്ങളുടെ കുമ്പസാരം മുതലാക്കി നിങ്ങളേയും അതു തന്നെ ചെയ്യും. നിങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിനോട് ചോദിക്കൂ.”

അത് കുറിക്ക് കൊണ്ടു.

സിസ്റ്റർ മാർഗരറ്റ് പറഞ്ഞു:

“ സർ ..എനിക്ക് ഒന്നും ഒളിക്കണ്ട്..അന്ന് അതായത് ഡിസംബർ അഞ്ചിന് പുലർച്ചെ ആദ്യ കുർബാന കഴിഞ്ഞതായി എനോടും ജാസ്മിനോടും ജെസിയോടും ക്ലാരയാണ് പറഞ്ഞത് വാട്ടർ ടാങ്കിൽ നെടുങ്കണ്ടത്തച്ചന്റെ ഡെഡ് ബോഡി കിടക്കുന്നുണ്ടെന്ന്. പിന്നീട് മദ്രും ആഗസ് സിസ്റ്ററും കൂടി ഓഫീസ് റൂമിൽ ഞങ്ങളെ എല്ലാവരേയും വിളിച്ച് രഹസ്യമായി പറഞ്ഞു നെടുങ്കണ്ടത്തച്ചന്റെ മരണം ആരും പുറത്ത് പറയരുത് എന്ന്. അപ്പോഴേക്കും സിസ്റ്റർ അനിതയുടെ മരണവിവരം പുറത്തായിരുന്നു.”

“ സിസ്റ്റർ ക്ലാരയോട് ആരാണ് ഈ വാർത്ത പറഞ്ഞത്..?”

രവി, സിസ്റ്റർ ക്ലാർക്ക് നേരെ തിരിഞ്ഞു.

ക്ലാർ പറഞ്ഞു:

“ എനോട് ആ വിവരം പറഞ്ഞത് സിസ്റ്റർ ആഗസ്താണ്. അന്തേവാസികളാരും അറിയണ്ട, നമ്മൾ സിസ്റ്റർമാർ മാത്രം തൽക്കാലം അറിഞ്ഞാൽ മതി എന്നു പറയുകയും ചെയ്തു.”

“ നിങ്ങളാരും ഡെഡ്ബോഡി കണ്ടിട്ടില്ലേ?”

“ ഇല്ല..”

സിസ്റ്റർമാർ ഒരേ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

രവി ചോദിച്ചു:

“ നിങ്ങൾ കുമ്പൂർ ദൊലോനയിലെ ബിഷപ്പിനെ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?”

“ ഉണ്ട്.”

രവി മൊബൈലിൽ നെടുങ്കണ്ടത്തച്ചന്റേയും
ഗോൺസാൽവസിന്റേയും ഫോട്ടോ കാണിച്ചു കൊടുത്തു

“ എന്നാൽ പറയ്..ഇതിൽ ആരാണ് ബിഷപ്പ്..?”

സിസ്റ്റർമാർ സംശയലേശമെന്യേ ഗോൺസാൽവസിനെ
ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു.

“ ഇദ്ദേഹം എത്ര നാളായി ഇവിടെ വരാൻ തുടങ്ങിയിട്ട്...?”

“ ഏതാണ്ട് ഒരു വർഷത്തിലേറെയായി.”

രവി ചിന്തിച്ചു.

ഒരു വർഷത്തിലേറെയായി നെടുങ്കണ്ടത്തച്ചനെ ബന്ധിയാക്കി
ഗോൺസാൽവസ് ബിഷപ്പ് കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഇയാൾ അതിഥിയായി വരുന്ന മഠങ്ങളിലൊക്കെ ഇയാളാണ്
ബിഷപ്പ്.

നെടുങ്കണ്ടത്തച്ചൻ ഡമ്മിയും.

“ഗോൺസാൽവസേ അഭിവന്ദ്യ പിതാവേ..നീ
എവിടെയാണെങ്കിലും നിന്നെ ഞാൻ പൊക്കിയിരിക്കും.”

രവി മനസാൽ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു.

കന്യാസ്ത്രീകളോട് നന്ദി പറഞ്ഞ് രവി ബെനറ്റിന്റെ നമ്പർ ഡയൽ
ചെയ്തു.

ബെനറ്റ് എവിടെ നിന്നോ അവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

അവൾ അവിടെ എവിടെയോ മറഞ്ഞ് നിന്ന് അതെല്ലാം
വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.

“ ഹായ് സിസ്റ്റർ ബെനറ്റ്..”

രവി അവളെ നോക്കി ചിരിച്ചു.

ബെനറ്റ് ഗൂഢമായ ഒരു മന്ദസ്ഥിതം ചൂണ്ടിലൊളിപ്പിച്ച് ചോദിച്ചു

“ എവിടെവരെയായി ഇൻവെസ്റ്റിഗേഷൻ?”

രവി ഒന്നു ഞെട്ടി.

“ ഞെട്ടണ്ട..എനിക്കിന്നലെത്തന്നെ മനസിലായി.”

ബെന്നറ്റ് ചിരിച്ചു.

രവി ഗൗരവത്തോടെ ചോദിച്ചു:

“ നിങ്ങളും ഒരു കന്യാസ്ത്രീയല്ലേ.. സിസ്റ്റർ അനിതയുടെ മരണം, ഫാദർ നെടുങ്കണ്ടത്തിന്റെ മരണം ഇതൊക്കെ നിങ്ങളെ അലട്ടുന്നില്ലേ..?”

ബെന്നറ്റിന്റെ മുഖം പൊടുന്നനെ മാറി.

അവൾ പറഞ്ഞു:

“ എനിക്ക് ജീവനിൽ കൊതിയുണ്ട്.”

“ സത്യത്തിന് വേണ്ടി നിലകൊണ്ടതുകൊണ്ട് മരണഭയം വേണോ, പ്രത്യേകിച്ച് സന്യാസിനികൾക്ക്..?”

അതിന് ബെന്നറ്റ് മറുപടിയൊന്നും പറഞ്ഞില്ല.

രവി ചിരിച്ചു.

അവൻ പറഞ്ഞു:

“ നാലു പേർ മിസിങ്ങാണ്. നെടുങ്കണ്ടത്തച്ചനും പുതിയ ബിഷപ്പ് ഗൊൺസാൽവസും കാർലോസച്ചനും സഹായമെത്രാനും.”

ബെന്നറ്റ് ഉള്ളാലെ നടുങ്ങിയത് രവി തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

ബെന്നറ്റ് ചോദിച്ചു:

“ അവരെവിടെപ്പോയി..ഒളിവിൽപ്പോയോ..?”

“ പള്ളി പറയുന്നു, ജർമനിയിൽ പോയെന്ന്...ബെന്നറ്റ് എന്തു പറയുന്നു..?”

“ പള്ളി പറഞ്ഞാൽ അത് വിശ്വസിച്ചുകൂടെ നിങ്ങൾക്ക്..?”

“ അങ്ങനെ പള്ളി പറയുന്നതെല്ലാം വിശ്വസിക്കാനിരിക്കുന്നതല്ല കേരളാപോലീസ്..”

“ എന്നാ വിശ്വസിക്കണ്ട.”

ബെന്നറ്റ് കൈകൾ മുന്നിൽ കെട്ടി കൊഞ്ചലോടെ നിന്നു.

രവി കാനിൽ നിന്ന് ഒരു പച്ച ബാഗ് പുറത്തെടുത്തു.

അത് കൈയിൽ പിടിച്ച് മദറിന്റെ ഓഫീസിന് നേരെ നടന്നുകൊണ്ട് രവി ബെന്നറ്റിനോട് പറഞ്ഞു

“ എന്റെ കൂടെ വരു..”

ബെന്നറ്റ് പച്ച ബാഗിലേക്ക് സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു

“ എന്നെ കൊലയ്ക്ക് കൊടുക്കാൻ പോവുകയാണല്ലേ..?”

“ അതെങ്ങനെ മനസിലായി.”

“ ഈ പച്ചബാഗ് കണ്ടപ്പോൾ മനസിലായി. ഈ ബാഗ് തേടിയല്ലേ നിങ്ങൾ ഇന്നലെ വന്നത്. എന്നേയും ഈ ബാഗിനേയും നിങ്ങളോടൊത്ത് കാണുമ്പോൾ മദറും ആഗസ്തും മെത്രാനോട് പറഞ്ഞുകൊടുക്കും. ചാരപ്പണി ചെയ്തത് ഞാനാണെന്ന് അല്ലേ..?”

“ അങ്ങനെയല്ലേ ബെന്നറ്റ്..?”

“ അല്ല..സിസ്റ്റർ ജാസ്മിനാണ് ചാരപ്പണി നടത്തിയത്..അവൾക്ക് അഭിനയിക്കാൻ തീരെ അറിയില്ല..”

അതുകേട്ട് രവിയുടെ ഉള്ളിൽ ഒരു നടക്കുമുണ്ടായി.

ഇവൾ താൻ വിചാരിച്ചതിലും ബുദ്ധിമതിയാണ്.

രവി പക്ഷേ അത് പുറമേ കാണിച്ചില്ല.

അപ്പോഴേക്കും അവർ ഇരുവരും നടന്ന് മദർ സൂപ്പീരിയറിന്റെ ഓഫീസിന്റെ മുന്നിലെത്തിയിരുന്നു.

പത്ത്

രവിയെ കണ്ട് മദർ ഓഫീസിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി വന്നു

അവർ അതീവ ശാന്തയായിരുന്നു.

മുഖത്ത് ദൈന്യഭാവം.

രവി പറഞ്ഞു:

“ ദേ മദർ, പച്ച ബാഗ് കിട്ടി. ബെന്നറ്റിന്റെ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നു.”

“ ബെന്നറ്റിനെ ഫാദർ ഏൽപ്പിച്ചതാണോ ഇത്?”

മദർ ചോദിച്ചു.

ബെന്നറ്റ് ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

സിസ്റ്റർ ആഗസ് ദേഷ്യത്തോടെ ശബ്ദമുയർത്തി.

“ നിന്നോടാണ് ബെന്നറ്റ് മദർ ചോദിച്ചത്..?”

“ അതെ.”

ബെന്നറ്റ് പറഞ്ഞു.

അത് രവിയെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി.

“ എന്താണ് ഇതിൽ?”

“ രഹസ്യരേഖകൾ...എല്ലാവരുടേയും കള്ളി പൊളിക്കുന്ന രഹസ്യരേഖകൾ!!”

ബെന്നറ്റിന്റെ വാക്കുകളിൽ പ്രതികാരത്തിന്റെ ധ്വനി ഉണ്ടായിരുന്നു.

മദർ രവിയോട് പറഞ്ഞു:

“ നിങ്ങൾ ഒന്ന് അകത്തേക്ക് വരു..”

രവി മദറിനോടൊപ്പം ഓഫീസ് റൂമിലേക്ക് കയറി.

പിന്നാലെ ആഗസ്തും.

പിന്നിൽ ആഗസ് ബെന്നറ്റിനെ ശകാരിക്കുന്നത് കേട്ടു.

“ നീ വരണ്ട, പുറത്ത് നിന്നാൽ മതി.”

മദർ അവരുടെ ചെയറിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് രവിയോട് പറഞ്ഞു:

“ നിങ്ങൾ ഇരിക്കൂ.”

രവി ഇരുന്നു

മദർ മുന്നോട്ട് ചാഞ്ഞു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു:

“ നിങ്ങൾ ഒരു പോലീസുകാരനാണെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാം. മഠത്തിന് അപമാനമായതൊന്നും ഉണ്ടാവരുത്. ആ വഞ്ചകി പലതും പറയും.”

“ ആർ ബെന്നറ്റോ..?”

“ അതെ.. ബിഷപ്പും കൂട്ടരും മിസിങ്ങാണ്. ഞാൻ ഫോണിൽ വിളിച്ചിട്ട് കിട്ടുന്നില്ല. അന്ന് വെളുപ്പിന് പോകുമെന്ന് പറഞ്ഞു പിന്നെ ഒരു വിവരവുമില്ല.”

“ എന്ന്..?”

“ ഡിസംബർ നാലിന്..”

“ അതായത് സിസ്റ്റർ അനിത കൊല്ലപ്പെട്ട അന്നു രാത്രി..?”

“ അത് കൊലപാതകമല്ല മിസ്റ്റർ. ആത്മഹത്യയാണ്.”

“ അത് കൊലപാതകമാണോ ആത്മഹത്യയാണോ എന്ന് ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചോളാം.”

“ ദയവായി ബിഷപ്പിനെ നിങ്ങൾ അറസ്റ്റ് രഹസ്യകേന്ദ്രത്തിൽ വച്ചിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതെങ്കിലും ഒന്നു പറയൂ. പ്ലീസ്..”

“ നിങ്ങൾ സത്യം പറയില്ല. പിന്നെ ഞാനെന്തിന് ഇതൊക്കെ നിങ്ങളോട് വെളിപ്പെടുത്തണം. നിങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഞാൻ സത്യം പറയിക്കാം. അതിന്റെ ചടങ്ങുകളിലേക്ക് ഞാൻ കടക്കുകയാണ്. അതിന്റെ തെളിവുകളാണ് ഇത്..”

രവി ഗൗരവത്തിൽ അത് പറഞ്ഞിട്ട് പച്ച ബാഗുമായി എഴുന്നേറ്റു.

അവൻ വാതിൽ തുറന്ന് പുറത്തുകടന്നയുടൻ മദർ ആർക്കോ തിടുക്കത്തിൽ മൊബൈലെടുത്ത് കോൾ ചെയ്തു.

രവി സ്കൂളിന് മുന്നിൽ പാർക്ക് ചെയ്ത തന്റെ കാനിനടുത്തേക്ക് നടക്കവേ തൂണിന് മറവിൽ നിന്ന് ഒരു വിളി കേട്ടു:

“ സാരെ..?”

അത് ബെന്നറ്റായിരുന്നു.

രവി ചോദ്യഭാവത്തിൽ നോക്കി.

“ രഹസ്യരേഖകളും കൊണ്ടു പോയ്ക്കോ..എന്നിട്ട് കിട്ടണമെല്ലാം വാങ്ങിച്ചോ..കേട്ടോ..”

അവൾ അതും പറഞ്ഞ് ഓടിപ്പോയി.

അവൾ എന്തിനാണത് പറഞ്ഞതെന്ന് രവി ചിന്തിച്ചു.

രവി ബാഗുമായി കാനിൽ കയറി ഓടിച്ചുപോയി.

ഉച്ചവെയിലിനെ ഭേദിച്ചുകൊണ്ട് സ്റ്റേറ്റ് ഹൈവേയിലൂടെ അതിവേഗം പായുകയാണ് രവിയുടെ കാർ.

ഇടക്കിടെ വനങ്ങളും റബ്ബർതോട്ടങ്ങളും പൈനാപ്പിൾ കൃഷിയിടങ്ങളും അതിരിട്ട ഹൈറേഞ്ച് റോഡിലെ ഹയർപിൻ വളവുകൾ അനായാസം കടന്ന് കാർ ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കവേ ഏതോ ഒരു ഇടറോഡിൽ നിന്ന് കയറി വന്ന ഒരു സിൽവർ കളർ ഇന്നോവ പൊടുന്നനെ റോഡിന് കുറുകേ വന്നു നിന്നു.

രവി പെട്ടെന്ന് ബ്രേക്ക് ചവിട്ടി.

ഇന്നോവയെ തൊട്ടുതൊട്ടില്ലെന്ന മട്ടിൽ കാർ നിന്നു.

രവി വണ്ടി ഓഫ് ചെയ്ത് ഞൊടിയിടയിൽ മൊബൈലിലെ സ്പൈ ക്യാം ഓൺ ചെയ്ത് കാനിന്റെ ഡാഷ്ബോർഡിൽ ഫ്രണ്ട് ഗ്ലാസിന് അഭിമുഖമായി വച്ചു.

റോഡിൽ എന്തു നടന്നാലും അത് ക്യാമറ ഒപ്പിയെടുക്കും.

ഇന്നോവയിൽ നിന്ന് ഗുണ്ടകൾ എന്ന് തോന്നിക്കുന്ന മൂന്ന് നാലുപേർ ചാടിയിറങ്ങി.

രവി കാർ തുറന്ന് പുറത്തിറങ്ങി മുന്നിലേക്ക് ചെന്നു.

ഇടം കൈ കൊണ്ട് പോക്കറ്റിലെ പിസ്റ്റലിൽ പിടി മുറുക്കി.

“ എന്താടാ?”

മുന്നിൽ വന്നവനോട് രവി ചോദിച്ചു.

രവിയെ ഗൗനിക്കാതെ ഗുണ്ടകൾ രവിയുടെ കാനിനടുത്തേക്ക് നീങ്ങി.

രവി വലം കൈ കൊണ്ട് അവനെ തടഞ്ഞ് ഇന്നോവയോട് ചേർത്ത് നിർത്തി ഇടംകൈയിലെ പിസ്റ്റൽ അവന്റെ നെറ്റിയിൽ ചേർത്തു.

“ ഐ ആം എസിപി രവീന്ദ്രൻ. കേരളാപോലീസിനോട് കളിക്കുമ്പോൾ സൂക്ഷിച്ചുവേണം.”

രവി പറഞ്ഞു.

അടുത്തു നിന്ന മറ്റൊരാൾ അവന്റെ തോക്ക് തട്ടിത്തെറിപ്പിച്ചു.

രണ്ടുപേർ അവനെ ബലമായി പിടിച്ചു നിർത്തി.

രവി ഇരുവരെയും നേരിടുന്നതിനിടയിൽ മറ്റുള്ളവർ കാനിനകത്തുനിന്നും പച്ച ബാഗെടുത്തു കൊണ്ട് കാനിൽ കയറി.

രവി പക്ഷേ തന്നെ പിടികൂടിയ രണ്ട് ഗുണ്ടകളേയും വിട്ടില്ല.

ആ സമയം ഇന്നോവയുടെ ബാക്ക് ഡോർ തുറന്ന് ഒരാൾ പുറത്തേക്കിറങ്ങി വന്നു.

അയാളെ കണ്ട് രവി അമ്പരന്നു

കാഞ്ഞാർ എംഎൽഎ ജേജേ..!

ജേജേ അരയിൽ നിന്ന് ഒരു പിസ്റ്റൾ വലിച്ചെടുത്ത് രവിക്ക് നേരേ ചൂണ്ടി.

“ എടാ പീറക്കൊച്ചനേ, ജേജേ തോക്കും കൊണ്ട് നടക്കുന്നത് എണ്ണയിട്ടു മിനുക്കി ഇടുപ്പിൽ വയ്ക്കാനല്ല, വെടി വയ്ക്കാനാണ്. മനസ്സിലായോ നിനക്ക്. നീ മറത്തേലും മറ്റേത്തും കേറി ചൊറിയാൻ നിക്കണ്ട. ഞങ്ങള് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കാര്യത്തില് നിന്നേപ്പോലുള്ള മൈരുകള് ഇടപെടണ്ട. ഇത് ഞങ്ങള് നോക്കിക്കൊളാം. കേട്ടോ..ഇനീം വേഷം കെട്ടെറക്കിയാ എസിപി അജ്ഞാത ജഡമാകും..”

റോഡിൽ മറ്റ് വാഹനങ്ങൾ വരുന്നത് കണ്ട് ജേജേ ഇന്നോവയിലേക്ക് തിരികെ കയറി.

രവി ഗുണ്ടകളുടെ പിടി വിട്ടു.

ഗുണ്ടകൾ ഓടിപ്പോയി ഇന്നോവയിൽ കയറി.

ഇന്നോവ ഞൊടിയിടയിൽ പാഞ്ഞുപോയി.

രവി വഴിയോരത്ത് നിന്ന് തന്റെ പിസ്റ്റൾ തപ്പിയെടുത്ത് കാനിൽ കയറി.

റോഡിൽ നടന്നതെല്ലാം സ്പൈ ക്യാം ഒപ്പിയെടുത്തിരുന്നു.

രവി ആ വീഡിയോ ഉടൻതന്നെ തന്റെ കോൺടാക്ട്സിലുള്ള എല്ലാ മീഡിയാ പ്രവർത്തകർക്കും വാട്ട്സാപ്പ് ചെയ്തു.

ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ അനുവാദത്തോടെ പോയാൽ ചിലപ്പോൾ അത് അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടേക്കാം.

രവി ക്വാർട്ടേഴ്സിലെത്തുമ്പോഴേക്ക് വീഡിയോ വൈറലായിരുന്നു.

ചാനലുകളിൽ ഫ്ലാഷ് ന്യൂസ് വന്നു മിന്നി.

“ എസിപി രവീന്ദ്രനെ കാഞ്ഞാർ എംഎൽഎ ജേജേയും ഗുണ്ടകളും നടുറോഡിൽ തോക്കു ചൂണ്ടി ആക്രമിച്ച് സുപ്രധാനകേസിന്റെ രഹസ്യരേഖകൾ അടങ്ങിയ ബാഗ് തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി..”

ന്യൂസ് ചാനലുകൾ ആ വീഡിയോ നിരന്തരം കാണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ജേജേ ഭരണകക്ഷിയിലെ ഘടകകക്ഷി എംഎൽഎ ആയതുകൊണ്ട് പ്രതിപക്ഷം ചൂടായി തെരുവിലിറങ്ങി.

യുവാക്കൾ ജേജേയുടെ കോലം കത്തിച്ചു.

ജനരോഷം ആളിക്കത്തി.

മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അടിയന്തിര മന്ത്രിസഭായോഗം കൂടി.

ഭരണകക്ഷിയിൽ നിന്ന് ഏകാംഗ ഘടകകക്ഷിയായ ജേജേ പുറത്താക്കപ്പെട്ടു.

രാത്രി എട്ടു മണിയോടെ ജേജേ അറസ്റ്റിലായി.

എഡിജിപി അശോകൻ രവിയെ വിളിച്ചു:

“ ആ രഹസ്യരേഖ ഏതാണെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടി വരും. അത് നാടകമാണെന്ന് വന്നാൽ നിയമത്തിന്റെ പഴുതിൽ ജേജേ രക്ഷപ്പെടും. അത് പാടില്ല. മദർ സൂപ്പീരിയറായിരിക്കണം അങ്ങേർക്ക് വിവരം കൊടുത്തത്. അവരെ സംരക്ഷിക്കുന്ന പുറംകണ്ണികളിൽ പ്രധാനിയാണിയാൾ. കഞ്ചാവ്, ബ്രൗൺ ഷുഗർ. ചരസ്, മാരിജുവാന മുതലായ സകല ഇടപാടിന്റേയും മെയിൻ സ്ക്രൂ ആണ് ഇയാൾ. തൊണ്ടിയായി കിട്ടിയിരിക്കുന്ന ബാഗിൽ എന്തെങ്കിലും വയ്ക്കണം. സെമൻ പറ്റിയ തിരുവസ്ത്രമോ അങ്ങനെയെന്തെങ്കിലും തെളിവായി. സിസ്റ്റർ അനിതയുടെ കൊലപാതകത്തിൽ മെത്രാനും കൂട്ടർക്കും പങ്കുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പാണ്. അത് ലഭിക്കും രവി.. ഗോ എഫെഡ്..”

“ ഓക്കെ സർ ..”

രവി പറഞ്ഞു.

അയാൾ സുനിലിനെ ഫോണിൽ വിളിച്ചു:

“ സുനിലേ, ജാസ്മിനോട് പറഞ്ഞ് ബെന്നറ്റ്, മദർ, ആഗസ് ഇവരുടെ ആധാർ നമ്പർ കളക്ട് ചെയ്യണം.”

“ ശരി സാർ. ഞാൻ ശ്രമിക്കാം.”

സുനിൽ പറഞ്ഞു.

സുനിൽ ഉടൻതന്നെ സിസ്റ്റർ ജാസ്മിനെ വിളിച്ച് വിവരം പറഞ്ഞു.

ജാസ്മിൻ ചോദിച്ചു:

“ ഈ രാത്രിൽത്തന്നെ വേണോ..?”

“ വേണം .. സമയം പാഴാക്കാനില്ല. ഇനി എന്തും സംഭവിക്കാം.. നീ സൂക്ഷിക്കണം.

“ ഇവരുടെയൊക്കെ ആധാർ നമ്പർ എവിടുന്ന് കിട്ടും...?”

“ മദറിന്റെ മുറിന്ന് വേണ്ട. റിസ്കാണ്.. സ്കൂൾ ഓഫീസിൽ ഉണ്ടാവും. മദർ ഹെഡ്മിസ്ട്രസ് കൂടിയല്ലേ. ടീച്ചേഴ്സ് ഡോക്യുമെന്റിൽ കാണും.”

“ ഞാൻ ട്രൈ ചെയ്യാം.”

സിസ്റ്റർ ജാസ്മിൻ അപ്പോൾത്തന്നെ ഹോസ്റ്റലിൽ നിന്ന് പുറത്തിറങ്ങി.

തിരുവസ്ത്രം അണിഞ്ഞ് കൊന്തയും കുരിശും കൈയിലെടുത്തു പിടിച്ചു.

സമയം അപ്പോൾ രാത്രി ഒരു മണി പിന്നിട്ടിരുന്നു.

അവൾക്ക് നല്ല ഭയം തോന്നി.

കോണിപ്പടികൾ ഇറങ്ങി താഴെ ചെന്നു.

പുറത്ത് മഞ്ഞു പൊഴിയുന്നു.

പതിനൊന്ന്

ഹോസ്റ്റൽ കെട്ടിടത്തിൽ നിന്ന് അല്പദൂരമുണ്ട് സ്കൂളിലേക്ക്.

സിസ്റ്റർ ജാസ്മിൻ ചുറ്റും നോക്കി മെല്ലെ നടന്നു.

മാത്തിന്റെ വളപ്പിൽ ഭീകരമായ നിശ്ബ്ദത തങ്ങി നിന്നു.

അടുത്തെവിടെയോ നിന്ന് മണ്ണിൽ പിക്വാസ് വീഴുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു.

സിസ്റ്റർ ജാസ്മിൻ നടത്തം നിർത്തി കാതോർത്തു.

കിണറിനപ്പുറത്തുള്ള ശ്മശാനത്തിൽ നിന്നാണ്.

ഗാർഡന്റെ ഓരത്തുകൂടിയുള്ള വഴിയിൽ നിന്ന് ജാസ്മിൻ വശത്തുള്ള തൊടിയിലേക്ക് കയറി.

നാട്ടുവെളിച്ചത്തിൽ ഒരു രൂപം കൊണ്ടു.

ജാസ്മിൻ ഒരു വലിയ മരത്തിന്റെ മറവ് പറ്റി നോക്കി.

ഒരു രൂപം മണ്ണിൽ കിളക്കുന്നു.

അത് ഒരു വൈദികനാണോ കന്യാസ്ത്രീയാണോ എന്ന് വ്യക്തമാവുന്നില്ല.

പാദം വരെ മൂടുന്ന കുപ്പായമാണ്.

ജാസ്മിൻ പെട്ടെന്ന് സിസ്റ്റർ അനിതയെ ഓർത്തു

ഈശോയേ, സിസ്റ്റർ അനിതയുടെ പ്രേതമാണോ?

ഭയം ജാസ്മിനെ അടിമുടി വരിഞ്ഞുമുറുക്കി.

അവൾ അവിടെ നിന്ന് തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ ഓടി.

സ്കൂളിന്റെ വരാന്തയിൽ കയറി നിന്നതിന് ശേഷമാണ് ശ്വാസം വിട്ടത് തന്നെ.

ഓഫീസിന് മുന്നിൽ ഒരു ബൾബ് മുനിഞ്ഞത് കത്തുന്നുണ്ട്.

ജാസ്മിൻ കൈയിൽ കരുതിയിരുന്ന താക്കോൽ കൊണ്ട് സ്കൂൾ ഓഫീസ് തുറന്നു.

ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ കബോർഡുകൾ പരതി.

ഒടുവിൽ മേശവലിപ്പിൽ നിന്ന് ആധാർ രേഖകൾ കിട്ടി.

അത് അവൾ അപ്പോൾത്തന്നെ സുനിലിന് മെസേജ് ചെയ്തു.

റെക്കോഡുകൾ തിരികെ വച്ച് പിന്തിരിയവെ ചുമലിൽ ഒരു കരസ്്പർശം

ജാസ്മിൻ ഒരു അലർച്ചയോടെ തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

അത് ബെന്നറ്റായിരുന്നു.

അവൾ ഒരു കള്ളച്ചിരി ചൂണ്ടിലൊളിപ്പിച്ച് നിൽക്കുന്നു.

തിരുവസ്ത്രത്തിൽത്തന്നെയാണ് അവളും.

“ നിനക്കെന്താണിവിടെ പരിപാടി?”

ബെന്നറ്റ് ചോദിച്ചു.

“ ഏയ് ഒന്നുമില്ല.. കുട്ടികളുടെ എക്സാം പേപ്പർ കുറച്ച് നോക്കാനുണ്ടായിരുന്നു.”

“ ഈ പാതിരാത്രിക്കോ ... ഇവിടെ ഇങ്ങനെ ചുറ്റിക്കറങ്ങി നടക്കുന്നത് ശരിയല്ല...അടുത്ത ശ്മശാനമൊക്കെ ഉള്ളതാ...പോരാഞ്ഞത് കൊലപാതകങ്ങൾ നടന്ന സ്ഥലം. നീ ഹോസ്റ്റലിൽ നിന്ന് വരുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിരുന്നു. പിന്നാലെയുണ്ടായിരുന്നു ഞാൻ.”

“ ആ ശ്മശാനത്തിൽ നീ വല്ലതും കണ്ടോ?”

“ ഇല്ല.”

“ അവിടെ എന്തോ ഉണ്ട്..ഒരു പക്ഷേ സിസ്റ്റർ അനിതയുടെ പ്രേതം..”

“ നിന്നോടാരാ പാതിരാത്രി ഇരുട്ടത്തിറങ്ങി നടക്കാൻ പറഞ്ഞത്...അല്ല ശരിക്കും നീ ഇവിടെ എന്തെടുക്കുവാരുന്നു...?”

“ ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ..കുട്ടികളുടെ..”

ജാസ്മിൻ അത് പൂർത്തിയാക്കാൻ ബെനറ്റ് അനുവദിച്ചില്ല.

അവൾ പൊടുന്നനെ കോപാകുലയായി ജാസ്മിന്റെ കഴുത്തിൽ പിടിച്ചു ചുവരിനോട് ചേർത്തു.

അവളുടെ മുഖം കണ്ട് ജാസ്മിൻ ഭയന്നുപോയി.

അവളുടെ കരുത്തിൽ ജാസ്മിൻ ചുവരിൽ നിന്ന് മുകളിലേക്ക് ഉയർന്നു.

ജാസ്മിൻ അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിന്ന് പിടിച്ചു.

പെട്ടെന്ന് തന്നെ ബെനറ്റ് അവളെ താഴെ നിർത്തി സ്വതന്ത്രയാക്കി.

ബെനറ്റിന്റെ മുഖം ശാന്തമായി

അവൾ ചിരിച്ചു.

ജാസ്മിൻ പരിഭ്രമത്തോടെ അവളെ നോക്കി.

പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ബെനറ്റ് ചോദിച്ചു:

“ നീ പേടിച്ചുപോയോ?”

ജാസ്മിൻ ദീർഘനിശ്വാസം ഉതിർത്തു.

അവൾ ചൊടിച്ചു:

“ പിന്നില്ലാതെ.. ഞാൻ വിചാരിച്ചു നീ എന്നെ ചുവരേൽ ചേർത്തൊട്ടിക്കുമായിരിക്കുമെന്ന്.. എന്തൊരു ശക്തിയാടി നിനക്ക്. നീ വല്ല ജിംനേഷ്യത്തിലും പോകുന്നുണ്ടോ..?”

ബെന്നറ്റ് പുറത്തേക്കിറങ്ങിയിട്ട് പറഞ്ഞു

“ നീ വാ.. സ്കൂൾ പൂട്ട്..പരിശോധനയൊക്കെ നാളെ..”

ജാസ്മിൻ സ്കൂൾ പൂട്ടി.

ഇരുവരും ഗാർഡൻ വഴിയിലൂടെ നടന്നു.

അജ്ഞാതരുപത്തെ കണ്ട സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ ജാസ്മിൻ ഒന്നു പാളി നോക്കി.

അവിടെയൊന്നും ഇല്ല.

അപ്പോൾ അസാധാരണമായി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഒരു വലിയ കൂമൻ അവർക്കു മുകളിൽ വന്ന് ചിറകടിച്ചു.

ബെന്നറ്റ് മുകളിലേക്ക് കണ്ണുയർത്തി അതിനെ നോക്കി

അത് ദീനമായി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് എങ്ങോട്ടോ പറന്നുപോയി.

ബെന്നറ്റ് മെല്ലെ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പിറുപിറുത്തു:

“ അത് പേടിച്ചുപോയി . ആ പാവം വിചാരിച്ചുകാണും നമ്മളെന്തോ പ്രേതങ്ങളാണെന്ന്..”

ജാസ്മിനും ചിരിച്ചു.

ബെന്നറ്റ് ജാസ്മിന്റെ കൈ പിടിച്ചു കൊണ്ടു പറഞ്ഞു:

“ എടീ നീയെന്റെ റൂമിലേക്ക് വാ..ഞാനവിടെയൊറ്റക്കാണ്..”

“ ശരി.”

അവർ ഇരുവരും ബെന്നറ്റിന്റെ ഹോസ്റ്റൽ റൂമിലേക്ക് നടന്നു.

റും ലോക്ക് ചെയ്തിട്ട് ബെനറ്റ്, ജാസ്മിനെ കട്ടിലിൽ പിടിച്ചിരുത്തി.

ബെനറ്റ് തിരുവസ്ത്രത്തിന്റെ ശിരോവസ്ത്രം അഴിച്ചുമാറ്റി.

അവൾ ചോദിച്ചു:

“ നീ എന്റെ സഹോദരി സിസ്റ്റർ ബെനീറ്റോയെ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?”

“ സത്യമായും ഇല്ല..അന്ന് കാർലോസച്ചനോടൊപ്പം കണ്ടത് അവളെയാണെന്ന് നീ പറഞ്ഞാണ് അറിഞ്ഞത്..”

ജാസ്മിൻ പറഞ്ഞു.

ബെനറ്റ് തിരുവസ്ത്രം പൂർണ്ണമായും അഴിച്ചുമാറ്റി.

പിങ്ക് നിറമുള്ള ബ്രായും പാന്റീസും ധരിച്ച് ബെനറ്റ് കട്ടിലിൽ ഇരുന്ന് ജാസ്മിനെ നോക്കി പരിഹാസദ്വാരകമായി പല്ലിളിച്ചു കാണിച്ചു.

“ ഇതല്ലേ നീ കണ്ടത് മണവാട്ടീ..!”

ജാസ്മിൻ അവളെയാകമാനം നോക്കി വെറുപ്പോടെ ചോദിച്ചു

“ നിനക്ക് നാണമില്ലേ.. നീ ഒരു കന്യാസ്ത്രീയല്ലേ..?”

“ അത് അഭിവന്ദ്യപിതാക്കു്ാർ കൂടി ഓർക്കണം... സ്ത്രീയെന്നാ സർവംസഹയാണോ...എല്ലാ നിയമങ്ങളും സ്ത്രീ മാത്രം അനുസരിച്ചാൽ മതിയോ..ഈ പിതാക്കു്ാരെ കുറിച്ച് നിനക്കെന്തറിയാം..?”

“ നീയിങ്ങനെയൊന്നും പറയരുത് ബെനറ്റ്..”

“ ക്രിസ്തു ആശിച്ചതൊന്നുമല്ല ഇവിടെ നടക്കുന്നത്... അദ്ദേഹത്തിന്റെ യൗവനകാലത്ത് പുരോഹിത വർഗ്ഗത്തിന്റെ ചൂഷണങ്ങൾ അസഹനീയമായപ്പോൾ പള്ളിയിൽ കയറിച്ച് പൂരോഹിതരെല്ലാം ചമ്മട്ടിക്ക് അടിച്ചോടിച്ചതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരുവചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞത് നീ

ഓർക്കുന്നുണ്ടോ. അന്ത്യവിധിനാളുകളിൽ അവൻ പകയോടുകൂടി വരും..”

ബെന്നറ്റ് അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവളുടെ ബ്രാ അഴിച്ചുമാറ്റി.

അവളുടെ ഇടത്തേ മൂലയിൽ ആ അടയാളമുണ്ടായിരുന്നു.

വൃത്തത്തിന് നടുവിൽ ആറു ചക്രമുള്ള നക്ഷത്രം.

സാത്താന്റെ ചിഹ്നം.

ജാസ്മിൻ അതുകണ്ട് പരിഭ്രമിച്ച് ചോദിച്ചു:

“ ഇതെന്താണ്?”

ബെന്നറ്റ് ചിരിച്ചു. അവൾ വലത്തേ മൂല ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു

“ ഈ ചക്രമേ നീ കണ്ടുള്ളൂ ഇത് നീ കണ്ടില്ലേ.. ഈ വ്രണങ്ങൾ..”

പൊള്ളിയുണങ്ങിയ രണ്ടോ മൂന്നോ പാടുകൾ.

ബെന്നറ്റ് തുടർന്നു:

“ അഭിവന്ദ്യ പിതാക്കളുടെ വകയാണ്.. കത്തിയെരിയുന്ന ചുരുട്ടിന്റെ കനൽ അമർത്തി പൊള്ളിച്ചത്..സാഡിസ്റ്റുകൾ..”

ബെന്നറ്റ് തുടകൾ വിടർത്തി.

അവിടേയും അത്തരം പാടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ബെന്നറ്റ്, ജാസ്മിന്റെ താടി പിടിച്ചുയർത്തി.

“ നീ കന്യകയാണോ?”

“ പിന്നല്ലാതെ..ഞാൻ കർത്താവിന്റെ മണവാട്ടിയാണ്...”

“ അല്ലെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ..”

“ കന്യകയല്ലെന്നോ ...കർത്താവിന്റെ മണവാട്ടിയല്ലെന്നോ..?”

“ രണ്ടുമല്ല..മനസ്സുകൊണ്ട് അന്യപുരുഷനെ വരിച്ച നീ എങ്ങനെ കർത്താവിന്റെ മണവാട്ടിയാകും..അതുകൊണ്ട് നീ കന്യകയുമല്ല..”

“ അപ്പോൾ നീയോ...?”

ജാസ്മിൻ കോപത്തോടെ ചോദിച്ചു.

ബെന്നറ്റ് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

അവൾ പറഞ്ഞു:

“ ഞാൻ ഇതിനൊക്കെ അപ്പുറത്താണ്...ഞാൻ അവന്റെ വരവിനായി ദാഹിക്കുന്നവളാണ്.”

“ ആരുടെ?”

ബെന്നറ്റ് ചുവരിലേക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു.

അവിടെ തലകീഴായി നിൽക്കുന്ന ഒരു മരക്രൂശിത രൂപം.

അവൾ അത് അപ്പോൾ മാത്രമാണ് ശ്രദ്ധിച്ചത്.

“ ജീസസ്..

ജാസ്മിൻ നെഞ്ചിൽ കൈവച്ചു.

അവൾ തെരുതെരെ കുരിശു വരച്ചു.

അവൾ ഭയപ്പാടോടെ ചോദിച്ചു:

“ നീ...നീയപ്പോൾ ..സാത്താന്റെ സേവകയാണോ...”

“ അവനും ഇവനും എല്ലാം ഒന്നു തന്നെ...കോപാകുലനായ അന്തിക്രിസ്തുവാണത്..സ്ത്രീയെ ദ്രോഹിച്ച പുരോഹിതന്മാർക്കും പുരുഷന്മാർക്കുമുള്ള ചാട്ടയുമായി അവൻ വരണം..എനിക്ക് പ്രതികാരം ചെയ്യണം..”

“ ആരോട്..?”

“ എന്നെ നശിപ്പിച്ചവരോട്..ഞാനിത്രയും പറഞ്ഞിട്ടും.. നിനക്ക് മനസിലായില്ലേ...എന്നെ വലിച്ചിഴച്ചതാണ് ഇതിലേക്ക്...ഇനി എനിക്ക് മോചനമില്ല..”

“ ആരാണ് നിന്നെ നശിപ്പിച്ചത്..?”

“ മനസിലായില്ലേ നിനക്ക്.. കുന്ദൂർ ദൊലോനയിലെ മെത്രാനും സംഘവും...ജീവഭയം കൊണ്ട് ഞാൻ വഴങ്ങി നിന്നതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ സിസ്റ്റർ അനിതയ്ക്ക് സംഭവിച്ചതുപോലെ, എന്നെ എനിക്ക് സംഭവിച്ചേന്നേ..കർത്താവ് ഈ ദ്രോഹത്തിന് ഉടൻ അവരോട് പകരം വീട്ടുമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിച്ചു.. പക്ഷേ അതുണ്ടായില്ല. പണം, പദവി, സ്വാധീനം, ദൈവം ഇവയെല്ലാം ആ നീചന്മാർക്ക് അനുകൂലമായിരുന്നു..ഞാനൊന്നു ചോദിക്കട്ടെ ജാസ്മിൻ, നീ ആ സ്കൂളിൽ നിന്ന് നിന്റെ ഷെർലക് ഹോംസ് സഹോദരന് തപ്പിയെടുത്ത് അയച്ചുകൊടുത്തത് എന്തു കൂന്തമായിരുന്നു...?”

അപ്രതീക്ഷിതമായ ആ ചോദ്യം ജാസ്മിനെ തെട്ടിച്ചു കളഞ്ഞു.

ബെന്നറ്റ് തിരുവസ്ത്രങ്ങൾ വീണ്ടും എടുത്തണിഞ്ഞു.

“ നിന്റെ ലക്ഷ്യം നല്ലതുതന്നെ..പക്ഷേ അത് എന്റെ ലക്ഷ്യത്തെ ബാധിക്കരുത്”

ബെന്നറ്റ് പറഞ്ഞു.

അവൾ ടേബിളിൽ നിന്ന് മൊബൈൽ എടുത്ത് ഓൺ ചെയ്തു.

വാട്ട്സാപ്പ് പരതി ഒരു മെസേജ് തപ്പിയെടുത്ത് അവൾ ജാസ്മിനെ കാണിച്ചു

ജാസ്മിൻ അത് വായിച്ചു നോക്കി

ഒരു അശ്ശീല മെസേജ് ആയിരുന്നു അത്.

“ അഭിവന്ദ്യ പിതാവിന്റേതാണ്..”

ബെന്നറ്റ് പുച്ഛത്തോടെ പറഞ്ഞു.

“ നീ വാ..”

“ എങ്ങോട്ട്..?”

“ ഞാൻ ഒരു സൂത്രം കാണിച്ചുതരാം..”

ബെന്നറ്റ് അവളുടെ കൈയിൽ പിടിച്ച് വലിച്ചു.

ജാസ്മിൻ വിസമ്മതിച്ചു.

“ നീയെന്നെ എങ്ങോട്ടാ കൊണ്ടുപോകുന്നു..?”

“ നിനക്ക് സിസ്റ്റർ അനിത മരിച്ചത്
എങ്ങനെയെന്നറിയണ്ടോ.....നെടുങ്കണ്ടത്താൻ
മരിച്ചതെങ്ങനെയെന്നറിയണ്ടോ..?”

ബെന്നറ്റ് ചോദിച്ചു.

ജാസ്മിന്റെ നട്ടെല്ലിലൂടെ ഒരു തണുപ്പ് അരിച്ചു കയറി.

ബെന്നറ്റ് മുന്നോട്ട് നടന്നു.

ജാസ്മിൻ യാന്ത്രികമായി അവളെ പിന്തുടർന്നു.

അപ്പോൾ സമയം പുലർച്ചെ രണ്ട് മണി.

എവിടെയോ കാലൻകോഴി കൂവി.

പന്ത്രണ്ട്

ഗാർഡൻ ഓരത്തെ ചരൽപ്പാതയിലൂടെ അവർ നടന്നു.

പാതയുടെ വശത്തെ വൃരത്തിന്റെ ചുവട്ടിലൂടെ അവർ ശ്മശാനത്തിലേക്ക് നടന്നു.

അത് ജാസ്മിൻ നേരത്തേ അജ്ഞാതരുപത്തെ കണ്ട സ്ഥലം തന്നെയായിരുന്നു.

ശ്മശാനം പക്ഷേ മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

അത് പിന്നിലുള്ള പള്ളിവകയാണ്.

രണ്ടിന്റേയും കോമ്പൗണ്ട് അതിരിടുന്നത് ശ്മശാനത്തിലാണ്.

ബെന്നറ്റ് പൊക്കമില്ലാത്ത ശ്മശാന മതിൽ ചാടിക്കടന്നു.

ജാസ്മിനെ മതിൽ കടക്കാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു.

ബെന്നറ്റ് ഒരു കല്ലറയുടെ മുന്നിലെത്തി.

അതിന്റെ മൂടി അവൾ നിഷ്പ്രയാസം തള്ളിമാറ്റി.

ജാസ്മിൻ അമ്പരപ്പോടെ നോക്കി നിന്നു.

ബെന്നറ്റ് അവളുടെ കൈ പിടിച്ചു.

“വാ..”

ജാസ്മിൻ കല്ലറയുടെ അകത്തേക്ക് എത്തി നോക്കി.

കല്ലറയുടെ അകത്ത് താഴേക്ക് പടവുകൾ.

അവൾ കല്ലറയുടെ തലപ്പിലെ മാർബിൾ ഫലകം വായിച്ചുനോക്കി.

“ വിക്ടോറിയ കണ്ടത്തിൽ ജനനം 1862 മരണം 1934.”

ബെന്നറ്റ് പടവുകൾ ഇറങ്ങി.

പിന്നാലെ പരിഭ്രമത്തോടെ ജാസ്മിനും.

അടക്കിപ്പിടിച്ച ശബ്ദത്തിൽ ജാസ്മിൻ ചോദിച്ചു:

“ നിനക്കിതൊക്കെ അറിയാമായിരുന്നോ ബെന്നറ്റ് ?”

“ പിന്നില്ലാതെ.. ഇനി നീ എന്തൊക്കെ കാണാൻ കിടക്കുന്നു.”

“ നീയെന്നെ കൊല്ലാൻ കൊണ്ടുപോവുകയാണോ?”

ജാസ്മിൻ ഭയത്തോടെ ചോദിച്ചത് കേട്ട് ബെന്നറ്റ് തിരിഞ്ഞു നിന്നു.

അവൾ ചിരിയമർത്തി

രണ്ടുപേരും ഇറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബെന്നറ്റ് ചുവരിലെ ഒരു ഇരുമ്പു ഹാൻഡിൽ തിരിച്ചു.

മേൽമുടി അടഞ്ഞു.

കല്ലറക്കുള്ളിൽ പരസ്പരം കാണാനാവാത്ത വിധം ഇരുട്ട് നിറഞ്ഞു.

ബെന്നറ്റ് തീപ്പെട്ടിയുറച്ചു.

ചുവരിന് അരികിൽ പാതി കത്തിയ വലിയ മെഴുകുതിരി നിൽക്കുന്നുണ്ട്.

അവൾ അതിന് തീ പിടിപ്പിച്ചു.

കാഴ്ച വ്യക്തമായി.

അതൊരു തുരങ്കം പോലെ തോന്നിച്ചു.

ബെന്നറ്റ് ജാസ്മിന്റെ കൈ പിടിച്ചുകൊണ്ട് തുരങ്കത്തിലൂടെ മുന്നോട്ട് നടന്നു.

സുനിൽ അയച്ച ആധാർ നമ്പറുകൾ വാട്ട്സാപ്പ് വഴി രവിക്ക് കിട്ടി.

രവി പുലർച്ചെ തന്നെ മരാമണ്ണിലെ ഫാദർ ക്രിസ്റ്റഫർ പ്ലാന്തോട്ടത്തിനെ കാണാൻ പുറപ്പെട്ടു.

ഫാദർ പുലർകാല പ്രാർത്ഥനയിലായിരുന്നതിനാൽ കുറച്ചുനേരം കാത്തിരിക്കേണ്ടി വന്നു രവിക്ക്.

ഫാദർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓഫീസിലെത്തി.

രവി മദർ സുപ്പീരിയറിന്റേയും സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റിന്റേയും സിസ്റ്റർ ആഗസിന്റേയും ആധാർ നമ്പറുകൾ ഫാദറിന് കൊടുത്തു.

“ ഈ നമ്പറുകൾ എന്താണ് പ്രയോജനം ഫാദർ..?”

ഫാദർ മുകളിലേക്ക് കൈകളുയർത്തി പ്രാർത്ഥന പോലെ ചൊല്ലി

“ ഇതാ ഞാൻ വേഗം വരുന്നു. എന്റെ സമ്മാനവും ഞാൻ കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. ഓരോരുത്തർക്കും സ്വന്തം പ്രവൃത്തികൾക്കനുസൃതം പ്രതിഫലം നൽകാനാണ് ഞാൻ വരുന്നത്. ഞാൻ ആൽഫയും ഒമേഗയുമാണ്. ഒന്നാമനും ഒടുവിലത്തവനും ആദിയും അന്തവും ഞാൻ തന്നെയാണ്..അന്ത്യവിധിയടക്കുമ്പോൾ ഭൂമിക്കടിയിൽ നിന്ന് ഒരു മൃഗം കയറി വന്നു. അതു സർപ്പത്തെപ്പോലെ സംസാരിച്ചു. ചെറിയവരും വലിയവരും ധനികരും ദരിദ്രരും സ്വതന്ത്രരും അടിമകളുമായ എല്ലാവരും സംഖ്യകളാൽ മുദ്ര കുത്തപ്പെടണമെന്ന് അത് നിർബന്ധിച്ചു. മൃഗത്തിന്റെ സംഖ്യ മുദ്ര കുത്തപ്പെടാത്തവർക്ക് കൊടുക്കൽ വാങ്ങൽ അസാധ്യമാക്കാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു അത്. ബുദ്ധിയുള്ളവർ മൃഗത്തിന്റെ സംഖ്യ

കണക്കുകൂട്ടട്ടെ. അത് ഒരു മനുഷ്യന്റെ സംഖ്യയാണ്. ആ സംഖ്യ അറുനൂറ്റിയറുപത്താറ്.”

ഫാദർ പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞ് ആധാർ നമ്പറുകൾ പരിശോധിച്ചു.

ആദ്യത്തെ രണ്ടും അദ്ദേഹം തല കുലുക്കി സമാധാനത്തോടെ മാറ്റി വച്ചു.

അത് മദർ സൂപ്പീരിയറിന്റേയും സിസ്റ്റർ ആഗനസിന്റേയും ആധാർ നമ്പറുകൾ ആയിരുന്നു.

സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റിന്റെ നമ്പർ എടുത്ത് കടലാസിൽ ചില കണക്കുകൾ കൂട്ടി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖഭാവം മാറി.

അദ്ദേഹം അസ്വസ്ഥമായ മുഖത്തോടെ കടലാസ് ക്ഷണം രവിയുടെ മുന്നിലേക്ക് നീക്കി വച്ചു.

രവി അത് വായിച്ചുനോക്കി

പന്ത്രണ്ടക്കമുള്ള ആധാർ നമ്പർ നാലക്കം വീതം മൂന്നായി തിരിച്ചാണ് അച്ചടിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഓരോ നാലക്കവും വീതം കൂട്ടിക്കിട്ടിയിരിക്കുന്നത് നോക്കി

33 - 42 - 51

അത് വെച്ചേറേ കൂട്ടിയാൽ കിട്ടുന്നത്

6 - 6 -6

“666”

സാത്താന്റെ സംഖ്യ.

രവി ഞെട്ടി.

അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു:

“ അപ്പോൾ ബെന്നറ്റ്..?”

പിതാവ് തലയ്ക്ക് കൈ കൊടുത്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു:

“ യേശു..അതുതന്നെ..”

“ ദൈവമേ സിസ്റ്റർ ജാസ്മിൻ ആപത്തിലാണ്.”

രവി ഉടൻതന്നെ സിസ്റ്റർ ജാസ്മിന്റെ മൊബൈലിലേക്ക് വിളിച്ചു.

അത് റിങ്ങ് ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ ആരും എടുത്തില്ല.

രവി സുനിലിനെ വിളിച്ചു:

“ സുനിൽ, നീ എവിടെയാണ്. ജാസ്മിനെ വിളിച്ചിട്ട് കിട്ടുന്നില്ല..”

“ ഉവ്വ് സർ ഞാനു വിളിച്ചിട്ട് കിട്ടുന്നില്ല..”

ആ സമയം ജാസ്മിന്റെ ഫോൺ അവളുടെ വുമിലെ ടേബിളിൽ കിടന്ന് റിങ്ങ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

രവി തന്റെ മൊബൈലിലെ സ്പൈ വെയർ ഓൺ ചെയ്ത് ബെന്നറ്റിന്റെ ഫോൺ ട്രാക്ക് ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചു.

രവി ബെന്നറ്റിന്റെ മൊബൈലിലെ ക്യാമറ സ്പൈക്യാം ആയി ഓൺ ചെയ്തു.

അത് പ്രവർത്തിച്ചു.

അതിലെ ദൃശ്യം വ്യക്തമായി.

ആ കാഴ്ച കണ്ട് രവി ഞെട്ടിത്തരിച്ചിരുന്നു.

പതിമൂന്ന്

കല്ലറക്കെത്തെ തുരങ്കപാതയിലൂടെ സിസ്റ്റർ ബെന്നറ്റ് സിസ്റ്റർ ജാസ്മിനെ നയിച്ചു.

ചുവരുകളിലെ മെഴുകുതിരികൾ കൊളുത്തിവെച്ചുകൊണ്ടാണ് ബെന്നറ്റ് നടന്നത്.

നടന്നു നടന്ന് അവർ ഒരു കൽത്തളത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു.

ബെന്നറ്റ് ചുവരുകളിലെ സ്റ്റാൻഡുകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വലിയ മെഴുകുതിരികൾ കത്തിച്ചു.

അപ്പോൾ അവിടെ പ്രകാശം പരന്നു.

മെഴുകുതിരികളുടെ മഞ്ഞ നിറമുള്ള വെളിച്ചത്തിൽ ജാസ്മിൻ ആ തളം മുഴുവൻ കണ്ടു.

കരിങ്കല്ല് കൊണ്ടാണ് ഭിത്തി കെട്ടിയിരിക്കുന്നത്.

തറയിലും കരിങ്കല്ല് പാകിയിരിക്കുന്നു.

തളത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്ത് തറയിലായി ഒരു മീറ്റർ വ്യാസമുള്ള ഒരു വൃത്തം കരിങ്കല്ല് വരഞ്ഞു കൊത്തിയിരിക്കുന്നു.

അതിന് നടുവിൽ ആറു കാലുള്ള നക്ഷത്രം.

ഒരാൾ ഉയരമുള്ള ഒരു പ്രതിമ അതിന് പിന്നിൽ ഉണ്ട്.

ചുവരിൽ നീളമുള്ള ഒരു തൃശൂലം, ഷഡ്പദങ്ങളെ പിടിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നതരം അറ്റത്ത് വലയുള്ള ഒരു വടി, കൊടുവാൾ എന്നിങ്ങനെ ചില സാധനങ്ങൾ കൊളുത്തി വെച്ചിട്ടുണ്ട്.

മുഗത്തിന്റെ മുഖമുള്ള അതിന് കൊമ്പുകളുണ്ട്.

കൈയിൽ എന്തോ ആയുധവുമുണ്ട്.

കറുത്ത നിറമാണതിന്.

പ്രതിമയുടെ മുന്നിൽ നിരനിരയായി മെഴുകുതിരികൾ കത്തി നിൽക്കുന്നു.

കെട്ടുപോയവ ബെന്നറ്റ് കത്തിക്കുകയാണ്.

അവിടെ ദുർഗന്ധമുണ്ട്.

മാംസം ചീഞ്ഞ ഗന്ധം.

തറയിലെ നക്ഷത്രത്തിന്റെ കുഴിഞ്ഞ വരകളിൽ തളം കെട്ടി നിൽക്കുന്നത് പഴുകിയ രക്തമാണെന്ന് ജാസ്മിൻ ഊഹിച്ചു.

അവൾ നടുങ്ങി.

അവൾ ശബ്ദം താഴ്ത്തി ബെന്നറ്റിനോട് ചോദിച്ചു:

“ ഇതെന്താണ്..?”

ബെന്നറ്റ് ചുണ്ടിൽ വിരൽ ചേർത്ത് ശബ്ദിക്കരുതെന്ന് ആംഗ്യം കാണിച്ചു.

മെഴുകുതിരികളെല്ലാം കത്തിച്ചുവെച്ചതിനുശേഷം ബെന്നറ്റ് ജാസ്മിനടുത്തേക്ക് വന്നു.

അവൾ ജാസ്മിനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ഊഷ്മളമായി കവിളത്ത് ചുംബിച്ചു.

എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു:

“ ദിസ് ഈസ് ഔർ ലോർഡ്...ആന്റ് ഗോഡ്..”

“ അപ്പോൾ ജീസസ്...?”

“ ശ്...ഹി ഈസ് ദി ജീസസ്...”

ബെന്നറ്റിന്റെ കൈകൾ ജാസ്മിൻ പുറംഭാഗത്തുകൂടി താഴേക്കു സഞ്ചരിച്ച് നിതംബത്തിൽ അമർന്നു.

ജാസ്മിൻ ബെന്നറ്റിന്റെ കൈ തട്ടിക്കളഞ്ഞു

“ ഹരീ...എന്താടി ..ഇത്?”

ബെന്നറ്റ് ചിരിച്ചു.

അസ്പഷ്ടമായ എന്തൊക്കെയോ ശബ്ദങ്ങൾ എവിടെ നിന്നോ കേട്ടു.

ജാസ്മിൻ ചെവിയോർത്തു.

മനുഷ്യസ്വരം പോലെയോ മരിക്കുന്ന പോത്തിന്റേതുപോലെയോ അസ്പഷ്ടമായ ചില ശബ്ദങ്ങൾ

“ ബെന്നറ്റ്, എന്താണ് ആ ശബ്ദം..?”

“ ഓ അതോ..നമ്മുടെയാൾക്കാർ തന്നെ..”

“ ഈശോയെ ഇനി വേറെയും ആളുകളുണ്ടോ..?”

“ പിന്നെ ഞാനൊറ്റക്കാണെന്നാ നീ വിചാരിച്ചേ...?”

ബെന്നറ്റ്, ജാസ്മിന്റെ തിരുവസ്ത്രത്തിൽ പിടിച്ചു.

ജാസ്മിൻ അവളുടെ കൈ തട്ടി മാറ്റി.

ബെന്നറ്റിന്റെ കൈയിൽ ഓപ്പറേഷൻ ബ്ലേഡ് പോലുള്ള ഒരായുധം എവിടെ നിന്നോ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

ഞൊടിയിടയിൽ അത് ജാസ്മിന്റെ വസ്ത്രത്തിൽ ചലിച്ചു.

അവൾ വിവസ്ത്രയായി.

“ നീ എന്താണ് ചെയ്യാൻ പോകുന്നത്..?”

“ ചുമ്മാ...നീ എന്റെ കൂട്ടുകാരിയായിരുന്നിട്ടും എന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുത്തില്ലേ...അതിന്..ഒറ്റിക്കൊടുത്തവരെ

എനിക്കിഷ്ടമല്ല...”

ജാസ്മിന്റെ നാഭിയിലെ രോമരാജിയിലൂടെ ബെനറ്റ്
കത്തിമുനയോടിച്ചു

ചോര പൊടിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ഒരു വര പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

തന്റെ കാലുകളിൽ എന്തോ മുറുകുന്നതായി ജാസ്മിന് തോന്നി.

അതെന്താണെന്ന് മനസിലാക്കാൻ കഴിയുന്നതിന് മുമ്പേ അവൾ
തറയിൽ വീണു.

കാലുകളിൽ കയറ് കുരുങ്ങി അവൾ തല കീഴായി മേലേക്ക്
പൊങ്ങി.

അവൾ സാത്താന്റെ കളത്തിന് മുകളിൽ തല കീഴായി
തൂങ്ങിക്കിടന്നു.

ബെനറ്റ് തിരുവസ്ത്രമഴിച്ച് നിലത്തിട്ടു.

ഒപ്പം മൊബൈൽ ഫോണും തറയിൽ വെച്ചു.

അവൾ നഗ്നയായി സാത്താന്റെ പൂജ തുടങ്ങി.

വെഞ്ചരിച്ച അപ്പവും ആർത്തവ രക്തവും തലമുടിയും
ശേഖരിച്ചത് പാത്രങ്ങളിൽ നിരത്തി.

ഒരു പുസ്തകം എടുത്ത് നിവർത്തി അലറുന്ന ശബ്ദത്തിൽ
ചൊല്ലി.

ബൈബിൾ വചനങ്ങൾ മറിച്ചുചൊല്ലുകയാണവൾ.

ഈ രംഗമാണ് താഴെ കിടന്ന ബെനറ്റിന്റെ ഫോണിലെ സ്പൈ
ക്യാമിലൂടെ രവി കണ്ടത്.

അവൻ ഉടൻ തന്നെ ഫാദർ ക്രിസ്റ്റഫറിന്റെ മുറിയിൽ നിന്ന് ഓടി
പുറത്തിറങ്ങി കാറ്റ് സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്ത് അതിവേഗം ഓടിച്ചു.

തല കീഴായി തൂങ്ങിക്കിടന്ന് പിടച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ജാസ്മിൻ എങ്ങനെ രക്ഷപ്പെടണമെന്നാണ് ആലോചിച്ചത്.

താഴെ തറയിൽ ഫോൺ കിടക്കുന്നുണ്ട്.

രവിസാറിനെ വിളിക്കാൻ പറ്റിയാൽ രക്ഷപ്പെട്ടു.

അവൾ ചുറ്റും നോക്കിയപ്പോൾ ചുവരിൽ ഷഡ്‌പദങ്ങളെ പിടിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന അറ്റത്ത് വലയുള്ള നീളൻ വടികണ്ടു.

ഷഡ്‌പദങ്ങളെ പിടിച്ച് സാത്താൻ പൂജാവേളയിൽ ഹോമിക്കാനുള്ളതായിരിക്കണം.

ജാസ്മിൻ ആയമെടുത്ത് ആടി.

പൂജയുടെ ലഹരിയിലായിരുന്ന ബെന്നറ്റ് ഇതറിഞ്ഞില്ല.

ആടിയാടി ജാസ്മിൻ ആ വടി കൈയിൽ കിട്ടി.

അവൾ അതിന്റെ അഗ്രത്തിലെ വല ഉപയോഗിച്ച് ഫോൺ കൈക്കലാക്കി.

അവൾ രവിയുടെ നമ്പർ ഡയൽ ചെയ്തു.

കാരോടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ രവി ഫോണെടുത്തു.

ജാസ്മിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു:

“ സാർ ...മഠത്തിൽ ശ്മശാനം വിക്രോറിയയുടെ കല്ലറ..വേഗം വരണം..ഞാൻ അപകടത്തിലാണ്..”

അവൾ അതുപറഞ്ഞിട്ട് ഫോൺ തറയിലെ വസ്ത്രങ്ങളിലേക്കിട്ടു.

അത് ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ വസ്ത്രങ്ങൾക്കിടയിൽ വീണു.

ബെന്നറ്റിന്റെ പൂജ പത്ത് മിനിറ്റോളം നീണ്ടു നിന്നു.

ഹിസ്റ്റീരിയാ ബാധിച്ചതുപോലെ അവൾ തുള്ളിവിറച്ചു.

പിന്നെ അവൾ എഴുന്നേറ്റ് വന്ന് സർജറി ബ്ലേഡ് എടുത്ത് ജാസ്മിന്റെ വലം കൈത്തണ്ടയിലെ ഞരമ്പ് മുറിച്ചു.

ജാസ്മിൻ നിലവിളിച്ചു:

“ ബെന്നറ്റ്...വേണ്ട ..പ്ലീസ്....”

ബെന്നറ്റ് ഉറക്കെ അട്ടഹസിച്ചു.

അപ്പോൾ അവൾക്ക് മറ്റൊരു ശബ്ദമായിരുന്നു.

ജാസ്മിന്റെ കൈയിൽ നിന്ന് രക്തം ധാരയായി ഒഴുകി താഴെ കളത്തിൽ വീണു.

ബെന്നറ്റ് അതിന് ചുവട്ടിൽ നഗ്നയായി ഇരുന്നു.

അവൾ രക്തം കൊണ്ട് അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

00000 000000 00000

രവിയുടെ കാർ അതിവേഗം പാഞ്ഞു മറുതറിന്റെ പോർച്ചിൽ നിന്നു.

അവൻ ചാടിയിറങ്ങി വളപ്പിലെ ശ്മശാനം കണ്ടുപിടിച്ചു.

ഇരുട്ട് കട്ടപിടിച്ച് നിൽക്കുകയാണ്.

നേരം പുലരാൻ ഇനിയും സമയമുണ്ട്.

രവി ഇതിനകം തന്നെ പോലീസ് ഫോഴ്സിനോട് സ്ഥലത്തെത്താൻ നിർദ്ദേശം നൽകിയിരുന്നു.

സുനിലിനേയും അറിയിച്ചിരുന്നു.

രവി ടോർച്ച് പ്രകാശിപ്പിച്ചു.

ശ്മശാനത്തിൽ പരതി അവൻ വികോദിത എന്തെങ്കിലും കല്ലറ കണ്ടുപിടിച്ചു.

അതിന്റെ സ്റ്റാബ് ഇളക്കിമാറ്റി.

അവൻ പടവുകളിലൂടെ അതിവേഗം താഴെയെത്തി.

തുരങ്കത്തിന്റെ ചുവരുകളിൽ പന്തങ്ങൾ മുനിഞ്ഞു കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

രവി പുഴ നടക്കുന്ന തളത്തിലേക്കെത്തി.

തല കീഴായി, നഗ്നയായി തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ജാസ്മിനെ കണ്ടു.

അവളുടെ കൈയിൽ നിന്നും ധാരധാരയായി രക്തം ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അവളുടെ ബോധം മറഞ്ഞിരുന്നു.

ബെനറ്റിനെ അവിടെയെങ്ങും കണ്ടില്ല.

രവി ഉടൻതന്നെ താഴെക്കിടന്ന തൂണിക്കഷണങ്ങൾ എടുത്ത് ജാസ്മിന്റെ കൈയിലെ മുറിവ് കെട്ടി രക്തപ്രവാഹം തടഞ്ഞു.

അവളെ കെട്ടിച്ച് താഴെയിറക്കി.

രവി അവളെ കോരിയെടുത്തുകൊണ്ട് തുരങ്കത്തിലൂടെ കവാടത്തിലേക്ക് പാഞ്ഞു.

കല്ലറയ്ക്ക് മുകളിലെത്തിയപ്പോഴേക്കും സുനിൽ പാഞ്ഞു വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

“സുനിലേ നീ ഇവളേയും ഹോസ്പിറ്റലിലേക്ക് പോ..കാരാണോ കൊണ്ടുവന്നത്...?”

“അതെ..”

“ ഷി ഈസ് നേക്കഡ്...ഒരു ഡ്രസ് എവിടെ നിന്നെങ്കിലും വാങ്ങൂ.
വാങ്ങൂ...”

അപ്പോഴേക്കും ബഹളമെല്ലാം കേട്ട് സിസ്റ്റേഴ്സ് ഉണർന്ന്
വന്നിരുന്നു.

അവർ ഓടിപ്പോയി ഡ്രസ് കൊണ്ടു വന്നു.

സുനിൽ ജാസ്മിനെയും കൊണ്ട് ഹോസ്പിറ്റലിലേക്ക് പാഞ്ഞു.

രവി തിരികെ തുരങ്കത്തറയിലേക്ക് വന്നു.

അവൻ തളത്തിൽ പരതി.

അവിടമെല്ലാം രക്തമായിരുന്നു.

മെഴുകുതിരികളുടെ മഞ്ഞ വെളിച്ചത്തിൽ അവൻ തറയിലെ ആ
അടയാളം തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

സിസ്റ്റർ അനിതയുടെ ഇടത്തേ മൂലയിലെ അതേ അടയാളം.

ബെന്നറ്റ് എവിടെ?

അവൾ ഇവിടെ എവിടെയോ ഉണ്ട്.

രവി ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ മുന്നോട്ട് നടന്നു.

ആരോ കൈ കൊട്ടുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു.

അവൻ ചുറ്റും നോക്കി.

ചുവരുകളിൽ വലിയ മെഴുകുതിരികൾ കത്തി നിൽക്കുന്നുണ്ട്.

അകത്ത് കാറ്റില്ലാത്തതിനാൽ അവ ഭീകരമായ നിശ്ചലതയോടെ
എരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

വീണ്ടും കൈയടി ശബ്ദം കേട്ടു.

തുരങ്കപാതയുടെ തിരിവിൽ നിന്ന് നല്ല വെളിച്ചം വരുന്നുണ്ട്.

രവി അവിടേക്ക് ചെന്നു.

അത് അൽപം കൂടി വിശാലമായി ഒരു പ്രേയർ റൂം പോലെ
തോന്നിച്ചു,

കുറേയേറെ മെഴുകുതിരികൾ അവിടെ കത്തി നിൽക്കുന്നുണ്ട്.

സാത്താന്റെ പ്രതിമ അവിടെയും ഉണ്ട്.

തറയിൽ വെള്ളത്തൂണിയിൽ ഒരു ജഡം കിടത്തിയിരിക്കുന്നു.

അതിനു മുന്നിൽ അവൾ നിൽക്കുന്നുണ്ട്.

ബെന്നറ്റ്.

അവൾ അപ്പോഴും നഗ്നയായിരുന്നു.

രവി അവിടേക്ക് വന്നപ്പോൾ അവൾ കൈയടിച്ചു.

“ സബാഷ് സിഐഡി....ഒടുവിൽ നിങ്ങളെന്നെ കണ്ടെത്തി..
നിങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാരിയെ കണ്ടോ?”

രവി അവളുടെ ഇടത്തേ മൂലയിലെ അടയാളം കണ്ടു.

ബെന്നറ്റ് അരികിലെ സ്റ്റാൻഡിൽ നിന്ന് തിരുവസ്ത്രം
എടുത്തണിഞ്ഞുകൊണ്ട് രവിക്കടുത്തേക്ക് വന്നു.

രവി ചോദിച്ചു:

“ നിങ്ങൾക്കെന്താണ് ബെന്നറ്റ്, ഭ്രാന്തുണ്ടോ..?”

ബെന്നറ്റ് ചിരിച്ചു.

“ നിങ്ങൾക്കെന്തൊക്കെയാണ് അറിയേണ്ടത് മിസ്റ്റർ സിഐഡി?”

“ ഇവിടെ നടന്നതിനെല്ലാം നിങ്ങൾ സമധാനം പറയണം.”

“ ഷുവർ..ദാ നോക്ക്..”

ബെന്നറ്റ് താഴെ കിടന്ന ജഡത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

അത് നെടുങ്കണ്ടത്തച്ചന്റേതായിരുന്നു.

രവി അതിന്റെ തൂണി നീക്കി നോക്കി.

ജഡം അഴുകിയിട്ടില്ലായിരുന്നു.

എന്തോ തൈലം പുരട്ടിയിരിക്കുകയാണ്.

“ ഇതാണ് നെടുങ്കണ്ടത്തച്ഛൻ...എന്നെ വലിയ ഇഷ്ടമായിരുന്നു....”

ബെന്നറ്റ് ശാന്തതയോടെ പറഞ്ഞു.

“ ആരാണ് ഇദ്ദേഹത്തെ കൊന്നത്..നീയാണോ..ജാസ്മിനെ ചെയ്തതുപോലെ സ്നേഹപൂർവ്വമുള്ള ഒരു കൊല്ലൽ..?”

“ ഒരിക്കലുമല്ല.. ഇദ്ദേഹത്തെ കൊന്നവരോട് എനിക്ക് പ്രതികാരം ചെയ്യണം. അതിനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പിലായിരുന്നു ഞാൻ. ഈ ജഡം ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവും ശക്തിയും എന്നോടൊപ്പമായി. ഇനി ഇത് ജീർണിച്ചുതുടങ്ങും.”

“ ബെന്നറ്റ് ആരോടാണ് പ്രതികാരത്തിന് മുതിരുന്നത്..?”

“ വരു ഞാൻ ചിലത് കാണിച്ചുതരാം.”

ബെന്നറ്റ് തുരങ്കപാതയിലൂടെ നടന്നു.

രവി അവളെ പിന്തുടർന്നു.

അവർ ഒരു ഇരുട്ടറയിലേക്കാണ് നടന്നു കയറിയത്.

അതിന് പ്രത്യേകിച്ച് വാതിലുകളൊന്നുമില്ല.

ബെന്നറ്റ് അവിടെയുള്ള മെഴുകുതിരികൾ കത്തിച്ചപ്പോൾ അവിടെ മൂന്ന് രൂപങ്ങളെ കണ്ടു.

പതിനാല്

മൂന്ന് മനുഷ്യരൂപങ്ങൾ!

രവി ഞെട്ടിപ്പോയി.

മൂന്നു മനുഷ്യരൂപങ്ങളേയും തല കീഴായി
കെട്ടിത്തൂക്കിയിട്ടിരിക്കുകയാണ്.

അവരെ രവി തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

കുന്ദൂർ ദൊലോനയിലെ മെത്രാൻ ഗോൺസാൽവസ്,
കാർലോസച്ചൻ, സഹായ മെത്രാൻ ഫ്രെഡ്ഡി.

മുവരുടേയും മുഖങ്ങൾ ചീർത്ത് കണ്ണുകൾ തുറിച്ച് നിൽക്കുന്നു.

കൃഷ്ണമണികൾ ചലിക്കുന്നുണ്ട്..

അസ്പഷ്ടമായ സ്വരം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്.

വായ തുറക്കുമ്പോൾ എന്തോ വെള്ളം വായിൽ നിന്ന് വീണ്
തറയിൽ പരക്കുന്നുണ്ട്.

ബെന്നറ്റ് കുസൃതിച്ചിരിയോടെ അവർക്കടുത്ത് ചെന്ന് കുനിഞ്ഞു
നിന്നു.

“ അഭിവന്ദ്യനായ പിതാവേ, ഈശോമിശിഹാക്ക്
സ്തുതിയായിരിക്കട്ടെ.. ഭൂമിയിൽ സന്മനസുള്ളവർക്ക്
സാമാധാനമായിരിക്കട്ടെ..”

ബെന്നറ്റ് രവിയോട് പറഞ്ഞു:

“ ഇതാണ് മിസ്റ്റർ സിഐഡി, നിങ്ങൾ
അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദി മിസിങ്ങ് പ്യൂപ്പിൾ. കഴിഞ്ഞ
രണ്ടാഴ്ചയായി ഇവർ ഇതേ കിടപ്പ് കിടക്കുന്നു. തല കീഴായി

തൂങ്ങി, ഭക്ഷണവും വെള്ളവും കിട്ടാതെ നരകിച്ച്. ഇവരുടെ രക്തവും നീരുമെല്ലാം ഒഴുകി തലയിൽ ഊറിക്കൂടിയിരിക്കുന്നു. ദാറ്റീസ് ദ പവർ ഓഫ് ഗ്രാവിറ്റി..ദേ ആർ ഇൻ ദി ഹെൽ...മൈ ഹെൽ..”

“ഇതാരാണ് ചെയ്തത്..?”

രവി ചോദിച്ചു.

ബെന്നറ്റ് ചിരിച്ചു:

“ ഞാനാണ്..ഞാൻ മാത്രമാണ് സാർ....ഐ ആം ദി വിന്നർ...”

“ എന്തിന്..?”

“ ഞാൻ സാറിനോട് പറഞ്ഞില്ലേ..എനിക്ക് പ്രതികാരം ചെയ്യണമെന്ന്...ഇവരോടാണ് എനിക്ക് പ്രതികാരം ചെയ്യാനുള്ളത്...എന്നെ ഇതിലേക്ക് വലിച്ചിഴച്ചത് ഇവരാണ്. ഒരു ദിവസം രാത്രി.. ഞാൻ ഈ മഠത്തിൽ വന്നിട്ട് ഒരാഴ്ചയേ ആയുള്ളൂ..അന്നു സന്ധ്യക്ക് മഠത്തിൽ കുറച്ച് അതിഥികൾ വന്നതായി ഞാൻ മനസിലാക്കി. ആ രാത്രി മദർ സുപ്പീരിയർ എന്നെ വന്നു വിളിച്ചു, മെത്രാനോട് കുമ്പസാരിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞു. ഞാൻ മദറിന്റെ ഒപ്പം പോയി. ഞാൻ മെത്രാനടുത്ത് കുമ്പസാരിച്ചു. അയാൾ വിശുദ്ധ മൂറോൻ വെള്ളമാണെന്ന് പറഞ്ഞ് എന്റെ മുഖത്ത് തളിച്ചു. ഞാൻ ബോധം കെട്ടു വീണു. പിന്നെ ഉണരുമ്പോൾ ഈ നിലവറയിലായിരുന്നു. ഞാൻ പരിപൂർണ്ണ നഗ്നയായിരുന്നു. എന്നെ തലകീഴായി കെട്ടിത്തൂക്കിയിട്ടിട്ട് എന്റെ വലത്തു കൈത്തണ്ടയുടെ തെരമ്പ് മുറിച്ചിട്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിൽ നിന്നും രക്തം വാർന്ന് താഴെയുള്ള കളത്തിൽ ഒഴുകി പടർന്നു. തറയിൽ ഒരു രക്തത്തടാകം തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ രക്തമായിരുന്നു അത്. ഗോൺസാൽവസും ഫ്രെഡ്ഡിയും കാർലോസും പൂർണ്ണ നഗ്നരായി പൂജ നടത്തുകയായിരുന്നു. ഞാൻ അലറി വിളിച്ചു. ഞാൻ മരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ അവരെന്നെ താഴെയിറക്കി ഇടത്തേ മൂലയിൽ മുദ്ര വച്ച് പൊള്ളിച്ചു. പിന്നെ അവരെന്നെ മാറി മാറി മൈഥുനം നടത്തി. അതിനെയെല്ലാം ഞാൻ അതിജീവിച്ചു.

അതിജീവിച്ചവരെ കൊല്ലാൻ സാത്താന്റെ ബൈബിളിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ എന്റെ ജീവൻ രക്ഷപ്പെട്ടു. വെള്ളിയാഴ്ചയും പതിമൂന്നാം തീയതിയും കൂടി വരുന്ന ദിവസം അല്ലെങ്കിൽ ഗ്രഹണ ദിവസം കന്യകയുടെ രക്തം അഭിഷേകം ചെയ്ത് ഇവിടെ പൂജ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അത് കൊല്ലത്തിലൊരിക്കലോ മറ്റോ ആയിരിക്കും. ഇത്തവണ സിസ്റ്റർ അനിതക്കാണ് നറുക്ക് വീണത്. ഞാനും ജാസ്മിനും അന്ന് ഡിസംബർ നാലാം തീയതി രാത്രി അനിതയെ അന്വേഷിച്ചു നടക്കുമ്പോൾ അവളെ ഇവിടെ നഗ്നയായി തലകീഴായി കെട്ടിത്തൂക്കിയിട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. കൈയിലെ രക്ത ഞരമ്പും മുറിച്ച്ിട്ടിരുന്നു. കുമ്പൂർ ദൊലോനയിലെ മെത്രാൻ നെടുങ്കണ്ടത്തച്ഛന് ഇതൊന്നും ഇഷ്ടമല്ലായിരുന്നു.

ഇവിടെ ഇങ്ങനെയുള്ള പരിപാടിയുണ്ടെന്ന് പുള്ളിക്ക് അറിയുകയും ഇല്ല. പക്ഷേ അന്ന് ഇവിടെ എന്തൊക്കെയാണ് നടക്കുന്നതെന്ന് പുള്ളി മനസിലാക്കി. ജാസ്മിനെ കുമ്പസാരിക്കാൻ കൊണ്ടു വന്ന സമയത്ത് നടന്നത് അതാണ്. അദ്ദേഹം പ്രശ്നമുണ്ടാക്കി. അദ്ദേഹത്തെ ഇല്ലാതാക്കി മെത്രാൻ പദവി തട്ടിയെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സഹായ മെത്രാൻ മാത്രമായിരുന്നു അന്ന് ഗോൺസാൽവസ്. ആ അവസരം വിനിയോഗിക്കാൻ അവർ തീരുമാനിച്ചു. അവർ നെടുങ്കണ്ടത്തച്ഛനെ അടിച്ചുകൊന്നു. അപ്പോൾ സമയം പാതിരാവ് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പൂജ നടത്താനുള്ള സുപ്രധാന ദിവസം കൂടിയിരുന്നു അത്. അച്ചനെ അന്നു തന്നെ കൊല്ലാൻ ഗോൺസാല്യസും കൂട്ടരും നേരത്തെ പദ്ധതിയിട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ ഭാഗമായി പുതിയ മെത്രാനായി ഗോൺസാൽവസ് അരങ്ങേറ്റവും നടത്തിയിരുന്നു. അച്ചന്റെ ഡെഡ്ബോഡിയുമായി ഇവിടെ വന്നപ്പോഴേക്കും രക്തം വാർന്ന് അനിത മരിച്ചിരുന്നു. അവൾ മരിച്ച സ്ഥിതിക്ക് അവളുടെ കന്യകാത്വം നശിപ്പിച്ച് സാത്താൻവത്കരിക്കപ്പെടണമെന്ന് പറഞ്ഞത് ഗോൺസാൽവസാണ്. അവളുടെ ജഡത്തിന്റെ ഇടത്തേ മുലയിൽ സാത്താന്റെ ചിഹ്നം മുദ്രണം ചെയ്ത് അവളുടെ ജഡത്തെ അവർ മൂന്നുപേരും മാറി മാറി ബലാത്സംഗം ചെയ്തു.

അതുകണ്ടപ്പോൾ എനിക്ക് സഹിച്ചില്ല. ഞാനും കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു.”

“ അപ്പോൾ മദർ സുപ്പീരിയറും ആഗസ് സിസ്റ്ററുമോ...?”

“ അവർക്കിതൊന്നും അറിയില്ല. ഇങ്ങനെയൊരു താവളത്തെ കുറിച്ചുപോലും അവർക്കറിയില്ല. ഞാൻ ഇവരുടെയാളായത് എന്തോ നിയോഗം കൊണ്ടാണെന്ന് തോന്നുന്നു. കാരണം പീഡയെ അതിജീവിച്ചത് ഞാൻ മാത്രമായിരുന്നു. എനിക്ക് ഇവരുമായി ഇത്രയധികം ആഴത്തിലുള്ള ബന്ധമുണ്ടെന്ന് മദറിനോ ആഗസിനോ അറിയില്ല. മെത്രാന് കിടന്നുകൊടുക്കുകയും ചിലപ്പോൾ അങ്ങരുടെ ഇംഗിതപ്രകാരം പാവപ്പെട്ട കന്യാസ്ത്രീകളെ കൂട്ടിക്കൊടുക്കുകയും മാത്രമാണ് അവരുടെ ജോലി.

“ എന്നിട്ട് എന്തു സംഭവിച്ചു. ഇവരെങ്ങനെ ...?”

“ ഞാൻ ചുറ്റി കൊണ്ട് ഓരോരുത്തരെയായി തലക്കടിച്ച് ബോധം കെടുത്തി. എന്നിട്ട് ഇതുപോലെ തല കീഴായി കെട്ടിത്തൂക്കി....എന്റെ പ്രതികാരം പൂർത്തിയായി..എന്നിട്ട് ഞാൻ തന്നെയാണ് അനിതയുടെ ജഡം ചുമന്ന് മഠത്തിലെ കിണറിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടത്...പോലീസ് നായയുടെ വഴി തെറ്റിക്കാൻ വേണ്ടിയും കേസുണ്ടായാൽ അന്വേഷണ തിരിച്ചുവിടാൻ വേണ്ടിയുമാണ് അവളുടെ വും അലങ്കോലപ്പെടുത്തിയതും കുറേ രക്തം വഴിയിൽ ഒഴിച്ചതും.”

ബെന്നറ്റ് രവിയെ നോക്കി ചുണ്ടുകുടിച്ച് ചിരിച്ചു.

രവി അവളെ ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോഴേക്കും ബെന്നറ്റ് ഒരു അലർച്ചയോടെ അവൾ പിന്നിൽ ഇടതുകൈയിലായി ഒളിപ്പിച്ചിരുന്ന ചുറ്റികയെടുത്ത് രവിയുടെ തലക്ക് നേരേ അടിച്ചു.

“ ദാ...ഇതുകൂടി.....!!!”

അവൾ അലർച്ചയോടെ പറഞ്ഞു.

പക്ഷേ രവി അത് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു.

അവൻ അതിവിദഗ്ദ്ധമായി ഒഴിഞ്ഞുമാറി..

ബെന്നറ്റ് ചുറ്റിക പിന്നേയും വീശി

രവി അതിൽ പിടുത്തമിട്ടു.

ബെന്നറ്റ് ആ സന്ദർഭം മുതലാക്കി രവിയുടെ അടിവയറിൽ
ആഞ്ഞു തൊഴിച്ചു.

രവി വയറുപൊത്തിപ്പിടിച്ച് കുനിഞ്ഞുപോയി.

ബെന്നറ്റ് പിന്നേയും ചുറ്റിക ഉയർത്തിയെങ്കിലും രവി കുനിഞ്ഞ
നിലയിൽത്തന്നെ അവളുടെ കാലുകളിൽ പിടിച്ച് ശക്തിയായി
വലിച്ചു.

ബെന്നറ്റ് കാലിടറി നിലത്തു വീണു.

ചുറ്റിക തെറിച്ചുപോയി.

രവി അവളുടെ കരണത്ത് ആഞ്ഞൊരടി കൊടുത്തു.

പെട്ടെന്ന് ബുട്ട്സുകളുടെ ശബ്ദം തുരങ്കത്തിലാകെ മുഴങ്ങി.

പോലീസുകാർ പാഞ്ഞു വരികയാണ്.

ബെന്നറ്റ് അത് മനസ്സിലാക്കി കുതറി എഴുന്നേറ്റോടി.

രവി പിന്നാലെയോടി.

നീളമുള്ള തുരങ്കപാതയിലൂടെ ബെന്നറ്റ് അതിവേഗമോടി.

“ ബെന്നറ്റ് നിൽക്ക്...നിനക്ക് രക്ഷപ്പെടാനാകില്ല.. എല്ലാ പഴുതും
ഞാനടിച്ചിരിക്കുകയാണ്..പോലീസ് നാലുപാടും
വളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്..”

രവി വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

ബെന്നറ്റ് മറ്റൊരു തളത്തിലേക്ക് ഓടി

അവിടെ മധ്യത്തിലായി ഒരു കിണർ കണ്ടു.

ബെന്നറ്റ് വിജയശ്രീലാളിതയെപ്പോലെ കിണറിനരികിൽ നിന്ന് രവിയെ നോക്കി.

അവൾ കിതച്ചുകൊണ്ട് ചിരിച്ചു.

രവി ഓടിയെത്തി.

അപ്പോഴേക്കും അവൾ കിണറിന്റെ വക്കത്ത് കയറി.

ബെന്നറ്റ് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു

“ എന്നെ പിടിച്ചോളൂ മിസ്റ്റർ സിഐഡി..”

“ ബെന്നറ്റ്..വേണ്ട ...അരുത്...അത് ചെയ്യരുത്..”

“ സോറി..”

ബെന്നറ്റ് അത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് കിണറിലേക്ക് ചാടി..

രവി ഓടി വന്നു.

അവൻ പോക്കറ്റിൽ നിന്ന് ടോർച്ചെടുത്ത് കിണറിനുള്ളിലേക്ക് പ്രകാശിപ്പിച്ചു.

അടിത്തട്ടിലെ പാറയിൽ രക്തത്തിൽ കുളിച്ച് കിടക്കുന്ന ബെന്നറ്റിന്റെ ജഡമാണ് കണ്ടത്.

“ ഷിറ്റ്..”

രവി തലയിലടിച്ചു.

അപ്പോഴേക്കും സിഐ ജോയ്സും സംഘവും അവിടെയെത്തി.

“ സാർ..?”

“ അവർ കിണറ്റിൽ ചാടി...ഷീ ഇൗസ് ഡെഡ്..”

രവി നിരാശയോടെ പറഞ്ഞു.

പൊടുന്നനേ അവൻ അക്കാരുമോർത്തു

“ മി. ജോയ്സ്, ക്വിക്ക്.. അവിടെ മൂന്നുപേരെ തലകീഴായി കെട്ടിത്തൂക്കിയിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാഴ്ചയായി ഭക്ഷണമോ വെള്ളമോ ഇല്ലാതെ ഒരേ കിടപ്പ്. അവർ ജീവനോടെയുണ്ടോ അതോ ഇല്ലയോ..? ഐ ഡോണ്ട് നോ..വേഗം ഹോസ്പിറ്റലിലെത്തിക്ക്..ക്വിക്ക്..”

രവിയുടെ നിർദ്ദേശം കേട്ടയുടൻ പോലീസ് സംഘം അവിടേക്ക് പാഞ്ഞു.

ബെന്നറ്റിന്റെ ജഡം പുറത്തെടുക്കാനുള്ള ഏർപ്പാട് ചെയ്തു.

രവി കല്ലറക്ക് പുറത്തെത്തിയപ്പോഴേക്കും ന്യൂസ് ചാനലുകളുടെ ഒരു പട തന്നെ അവിടെ തമ്പടിച്ചിരുന്നു.

രവി, മദർ സൂപ്പീരിയറിന്റെ ഓഫീസിലെത്തി

അവിടെ വിഷണ്ണരായിരിക്കുകയായിരുന്നു മദറും സിസ്റ്റർ ആഗനസും.

വിവരങ്ങളെല്ലാമറിഞ്ഞ മദർ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു.

രവി പറഞ്ഞു;

“ മദർ, സിസ്റ്റർ ആഗനസ്..യൂ ആർ അണ്ടർ അറസ്റ്റ്...”

പോലീസ് സംഘത്തിലെ വനിതാപോലീസുകാർ രണ്ട് സ്ത്രീകളേയും പോലീസ് വാഹനത്തിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി..

മതമേലധ്യക്ഷന്മാർ ഇടപെട്ട് പുതിയ മെത്രാനെ നിയമിച്ചു.

മഠത്തിന് പുതിയ മദർ സൂപ്പീരിയർ വന്നു.

ശ്മശാനത്തിലെ വികോറിയാ കല്ലറ കോൺക്രീറ്റ് ചെയ്ത് സീൽ ചെയ്തു.

ഹോസ്പിറ്റലിലാക്കപ്പെട്ട പഴയ മെത്രാന്റെ സഹായി ഫ്രെഡ്ഡിയും കാർലോസും മരിച്ചു.

ഗോൺസാൽവസ് തലച്ചോറ് കലങ്ങി സ്വബോധം നഷ്ടപ്പെട്ടവനായി മേലാസകലം തളർന്ന് ശയ്യാവലംബിയായി.

പഴയ മദർ സൂപ്പീരിയറും ആഗനസും ജയിലിൽ വിചാരണത്തടവുകാരായി കിടക്കുന്നു.

തൊണ്ടിയായി കിട്ടിയ അനിതാസിസ്റ്ററിന്റെ തിരുവസ്ത്രങ്ങൾ പച്ചബാഗിലാക്കി ജേജേയുടെ കുരുക്ക് മുറുക്കി.

രവി അന്ന് പുലർകാലത്ത് ക്വാർട്ടേഴ്സിന് മട്ടുപ്പാവിൽ പത്രം വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കവേ താഴെ ഒരു കാർ വന്നു നിന്നു.

അതിൽ നിന്ന് സുനിലും ജാസ്മിനും ഇറങ്ങി.

ഹോസ്പിറ്റൽ വാസം കഴിഞ്ഞ് ജാസ്മിൻ ആരോഗ്യം വീണ്ടെടുത്തിട്ടുണ്ട്.

രവി താഴെക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെന്നു.

“ ഗുഡ്മോണിങ്ങ് ദമ്പതികളേ..എന്താണ് ഈ പുലർകാലത്ത് വിശേഷിച്ച്.. കല്യാണത്തിന് ഞാനാണല്ലോ മുൻപന്തിയിൽ നിന്നത്. ഇനിയെന്താണ് കുഴപ്പം. തിരുവസ്ത്രം തിരികെ കൊടുത്ത് പട്ടം ഓഴിവാവില്ലേ...സിസ്റ്റർ ജാസ്മിൻ...ഓ..സോറി വീണ്..”

“ അതൊക്കെ ചെയ്തു..”

സുനിൽ പറഞ്ഞു..

“ പിന്നെന്ത്..?”

“ ഇന്ന് ദില്ലിക്ക് പോകുന്നു.”

“ വാഹ്... ഹണിമൂൺ ട്രിപ്പ്..?”

രവി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

സുനിൽ ഇടപെട്ടു:

“ ഏയ് ഹണിമൂൺ ട്രിപ്പൊന്നുമല്ല..എന്നെ മലയാളമാമാക്കും ദില്ലിയിലേക്ക് തട്ടി..എന്നാൽപ്പിന്നെ ഞങ്ങളൊരുമിച്ചുണ്ട് പോയേക്കാമെന്ന് കരുതി...സാറിനെ കണ്ട് യാത്ര പറയാൻ വന്നതാണ്..”

“ പ്രമോഷനുണ്ടോ..?”

“ ഉണ്ട്..”

“ കൺഗ്രാജുലേഷൻസ്..”

രവി അഭിനന്ദിച്ചു.

ഇരുവരും രവിയോട് യാത്ര പറഞ്ഞ് കാറിൽ കയറി.

കാർ ഗേറ്റ് കടന്ന് ഹൈറേഞ്ച് മലനിരകൾക്കിടയിലെ നീളൻപാതയിലൂടെ പാഞ്ഞു.

അത് കണ്ട് രവി ഒന്നു പുഞ്ചിരിച്ചു.

Malayalam Novel 'Kamika'

വിനോദ് നാരായണൻ എഴുതിയ നോവൽ “കാമിക” ഇപ്പോൾ ആമസോണിൽ ലഭ്യമാണ്. ആമസോൺ കിൻഡിൽ ലെൻഡിങ്ങ് ലൈബ്രറി സംവിധാനം ഉപയോഗിച്ചു വായിക്കുകയും ചെയ്യാം. ഈ ലിങ്ക് ഉപയോഗിക്കൂ... <http://amzn.in/d/9ijGUms>

Vinod Narayanan's Amazon Author Page :

<https://www.amazon.com/author/vinodnarayanan>

Your gateway to knowledge and culture. Accessible for everyone.

z-library.se

singlelogin.re

go-to-zlibrary.se

single-login.ru

[Official Telegram channel](#)

[Z-Access](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>